

2026

ЛИПЕНЬ – ВЕРЕСЕНЬ

Том 102, №3

Суботні біблійні уроки

Життя з Ісусом

Тісніше спілкування з Богом за допомогою
книги «Дорога до Христа»

Том 102, №3

Суботні біблійні уроки

Життя з Ісусом

2026

ЛИПЕНЬ – ВЕРЕСЕНЬ

1.	Любов Бога до людини	7
2.	Грішник має потребу в Спасителі	14
3.	Покаяння	21
4.	Визнання провини	28
5.	Посвячення	36
6.	Віра і прийняття	43
7.	Ознаки учнівства	50
8.	Зростання у Христі	57
9.	Наше життя та діяльність	64
10.	Пізнання Бога.	72
11.	Перевага молитви	79
12.	Як бути із сумнівами?	86
13.	Радість у Господі	93

Уроки суботньої школи – спеціальна програма вивчення, яка базується винятково на Біблії й Дусі Пророцтва без додаткових коментарів. Цитати, по можливості, наведені короткі, щоб дати пряму і зрозумілу відповідь. У деяких випадках у цитатах розміщені додаткові слова в дужках [...], щоб підтвердити ясність контексту. У всіх примітках вказані сторінки оригіналу. Рекомендується додаткове дослідження даного матеріалу. Цей посібник уроків суботньої школи на 3 квартал 2026 року базується на сучасному перекладі Біблії з давньоєврейської та давньогрецької мов.

Уроки суботньої школи видаються щоквартально Відділом суботньої школи Генеральної Конференції Адвентистів Сьомого Дня Реформаційного Руху. Авторське право © 2026. Друкуються й поширюються Видавничою Асоціацією «Вісник Реформації», 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, США. Телефон: (540) 366-9400 * США і Канада 1-888-712-1234 * Факс: (540)366-2814 * **Інтернет:** <http://www.sdarm.org> * **Електронна пошта:** info@sdarm.org

Літературний відділ Української Унії:
58018 м. Чернівці-18, вул. Головна 283А
Телефон/факс: +38(096)411 33 64; +38(066)811 44 64
Інтернет: <http://www.sdarm.com.ua>
Електронна пошта: sdarm_LO@gmail.com
You Tube: SDARM UA

ПЕРЕДМОВА

Серія уроків для вивчення цього кварталу під назвою «Життя з Ісусом» заснована на книзі «Дорога до Христа». Її можна читати розділ за розділом як коментар до біблійних уроків.

Деякі учні суботньої школи пам'ятають, що ця тема вже розглядалася раніше – у першому кварталі 1980 року. Ми з радістю представляємо її знову: у новому оформленні та з додатковими матеріалами, але з тими ж глибокими істинами, що були викладені багато років тому.

Дуже часто люди представляють Небесного Отця холодним і відчуженим, суворим Суддею. Вони не помічають глибини Його любові до них і тієї ніжної турботи, яку Він зберігає у Своєму серці про всіх Своїх дітей.

Насамперед має бути представлена Божа любов. Потім слід показати, що грішник безпорадний, безнадійний і потребує Спасителя. Життя Христа, Котрий прийшов спасти грішників, свідчить про те, що існує правильний шлях повернення до Небесного Отця.

Теми, що розглядаються в цих уроках, розкривають основні переживання християнського життя і є особливо корисними для віруючих, котрі нещодавно прийшли до віри і прагнуть зростати у благодаті. Усім віруючим слід час від часу переглядати ці теми – і не лише для власної користі, але й для того, щоб усвідомлювати найкращий шлях, аби допомогти іншим людям прийти до Христа.

Упорядковане викладення доктринальних істин може допомогти людині чітко зрозуміти та прийняти їх, а також дозволить людині стати членом церкви. Але якщо така людина не має живого зв'язку з Христом, то вона не має справжнього життя – вічного життя. Воістину, лише *«хто вірить у Сина, той має вічне життя»* (Від Івана 3:36).

Кожен учасник суботньої школи повинен відчувати у своєму серці свідчення Духа про те, що він справді усиновлений у Божу родину. Кожна людина повинна розуміти, що її власний приклад, постійна залежність від Небесного Отця в усьому й у будь-який час, повинні бути справжніми та практичними. Слабкої, людської любові недостатньо. Усім потрібна Божа любов – безкорислива Божа любов – вкладена в їхнє серце та душу, щоб вони могли любити так, як любить Він.

Нехай це стане досвідом кожного члена суботньої школи.

Відділ суботньої школи Генеральної Конференції

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ

5 липня 2026 року

РЕКОНСТРУКЦІЯ ДОМУ МОЛИТВИ В МІСТІ ЧЕННАЇ, ІНДІЯ

Ченнаї, раніше відомий як Мадрас, є столицею та найбільшим містом штату Тамілнад, найпівденнішого штату Індії. Місто розташоване на Коромандельському березі Бенгальської затоки. Згідно з даними перепису населення Індії 2011 року, Ченнаї посідає шосте місце за чисельністю населення серед міст Індії та формує четверту за чисельністю населення міську агломерацію. Заснована в 1688 році, Корпорація Великого Ченнаї є найстарішою муніципальною корпорацією Індії та другою за давністю у світі після Лондона. Місто є торговим та комерційним центром, в якому розташовано біля 15 000 підприємств, та головним центром медичного туризму, за що його називають «медичною столицею Індії». У місті також розташована значна частина автомобільної промисловості Індії, тому його ще називають «Детройтом Індії». У 2015 році Ченнаї став єдиним південноазійським містом у списку «Топ-10 міст для гурманів» за версією телеканалу «National Geographic», а також посів дев'яте місце в списку найкращих космополітичніших міст світу за версією видавництва «Lonely Planet».

Наразі населення Великого Ченнаї перевищує 12 мільйонів осіб і щорічно збільшується приблизно на 2,34%. Місто характеризується різноманітністю етнічних та релігійних спільнот. Згідно з переписом 2011 року, більшість жителів Ченнаї – індуїсти (80,73%), друге місце посідають мусульмани (9,45%), третє – християни (7,72%), потім представлені послідовники інших релігій (1,27%) та 0,83% жителів не сповідували жодної релігії.

Станом на 2019 рік, близько 40% із 1,788 мільйона сімей у місті Ченнаї живуть за межею бідності. У 2017 році в місті налічувалося 2,2 мільйона домогосподарств, водночас 40% жителів не мали власного житла. У Ченнаї приблизно 1131 район нетрів, де мешкає понад 300 000 сімей. Люди тут різні, і всім їм необхідно почути вічну Євангелію Ісуса Христа в ці останні дні.

У зв'язку зі складними економічними обставинами нам не вдалося завершити будівництво Дому молитви в Ченнаї в заплановані терміни. Зараз, коли робота вже триває, ми також усвідомили необхідність розширити проект: збудувати будинок для пастора, конференц-зал та класи для дитячої суботньої школи. Для реалізації цих планів нам вкрай потрібна підтримка і щедрість наших дорогих громад з усього світу.

Ми сердечно просимо наших братів, сестер та молодь щедро допомогти нам у цьому проекті своїми пожертвуваннями.

Заздалегідь дякуємо вам і молимося, щоб Господь ясно благословив усіх вас.

Ваші брати та сестри з Ченнаї

Любов Бога до людини

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Подивіться, яку любов дав нам Отець, щоб ми звалися Божими дітьми! І [такими] ми є. Світ нас не знає, тому що Його не пізнав» (1 Івана 3:1).

Додаткові матеріали для вивчення:

Дорога до Христа. – Розділ 1. – С.9-15.

«Бог є любов. Як від сонця виходять промені світла, так і від Нього випромінюється до всього Його творіння любов, радість і світло». – *Блаженства, промовлені на горі. – С.77.*

1. БОГ Є ЛЮБОВ

Нд, 28 черв.

а. Яке свідчення про Божу любов дано людству?

Вихід 34:6, 7: «⁶Тоді Господь пройшов перед його обличчям, і проголосив: Господь! Господь Бог співчутливий і милосердний, не скорий на гнів, багатомилостивий і правдивий, ⁷Який дотримується милосердя до тисяч поколінь, прощає беззаконня, злочини і гріхи, проте винного Він [ніколи] не визнає невинним. Він карає через беззаконня батьків у дітях і дітях їхніх дітей до третього й четвертого поколінь»; **Йони 4:2 (остання частина):** «...оскільки я знав, що Ти є милосердним і добрим Богом, довготерпеливим і дуже милостивим, – Ти співчуваєш, коли бачиш нещастя!»; **Єремії 31:3:** «Здалеку з'явився мені Господь [і сказав]: Я полюбив тебе вічною любов'ю, тому Я і виявляю тобі милосердя».

«У Божому Слові відкривається Його характер. Він особисто проголосив про Свою любов та співчуття. У відповідь на молитву Мойсея: "Покажи мені, благаю, Твою славу!" Господь сказав: "Я проведу перед тобою усю Мою велич..." (Вихід 33:18, 19). Характер Бога – це Його слава. Господь пройшов перед Мойсеєм, та й проголосив: "Господь! Господь Бог співчутливий і милосердний, не скорий на гнів, багатомилостивий і правдивий, Який дотримується милосердя до тисяч поколінь, прощає беззаконня, злочини і гріхи" (Вихід 34:6, 7). Він є "довготерпеливим і дуже милостивим", "Той, Хто любить виявляти милосердя" (Йони 4:2; Михея 7:18)». – *Дорога до Христа. – С.10.*

б. З якою метою Бог послав Свого Сина?

Від Матвія 11:27: «Все передав Мені Мій Отець, і ніхто не знає Сина, тільки Отець; ані Отця ніхто не знає, лише Син – і той, кому тільки бажає Син відкрити»; **Від Івана 14:8, 9:** «⁸Каже Йому Пилип:

Господи, покажи нам Отця, – і [цього] нам вистачить.⁹ Говорить йому Ісус: Стільки часу Я з вами, і ти не знаєш Мене, Пилипе? Хто Мене бачив, той і Отця бачив. Як же ти говориш: Покажи нам Отця?».

«Сатана прищепив людям думку, що головна риса характеру Бога – суворе правосуддя, що Бог для них є грізним суддею та вибагливим наймодавцем. Він представив справу так, ніби Творець тільки тим і займається, що слідкує за людьми та помічає всі їхні прогріхи, помилки, аби потім покарати. Для того, щоб розвіяти цю похмуру тінь і відкрити світові безмежну любов Бога, Ісус прийшов у цей світ і жив серед людей». – *Дорога до Христа*. – С. 11.

1. Опишіть найважливіші риси характеру Бога.

2. МІСІЯ ІСУСА

Пн, 29 черв.

а. Як Ісус описав Свою земну місію?

Від Луки 4:16-18: «¹⁶І прибув Він у Назарет, де був вихований, увійшов за Своєю звичкою в день суботній до синагоги та встав, щоби читати. ¹⁷Дали Йому книгу пророка Ісаї. І, розгорнувши книгу, Він знайшов місце, де було написано: ¹⁸Дух Господній на Мені, бо Він помазав Мене благовістити убогим, вказав Мене [зціляти розбитих серцем], проповідувати полоненим визволення, сліпим – прозріння, і пригноблених відпустити на волю».

«[Від Луки 4:18 цитується]. Це було справою [Ісуса]. Він ходив усюди, творячи добро й зціляючи всіх одержимих сатаною. Були села, де в жодному будинку більш не чувся стогін хворих, тому що Він, проходячи повз них, зцілив усіх страждених. Його діла були доказом Його Божественного помазання. Усі справи Його життя вирізнялися любов'ю, милосердям і жалістю; тому що всім Своїм серцем Він співчував людським синам. Він прийняв людську природу, щоб увійти в людські потреби. Найбідніші й найпростіші люди не боялися підходити до Нього. Маленькі діти горнулися до Нього. Вони любили сидіти в Нього на колінах і вдивлятися в Його замислене обличчя, яке сяяло любов'ю». – *Дорога до Христа*. – С. 11, 12.

«У кожній особистості Ісус бачив людину, яка повинна бути запрошена в Його Царство. Він завойовував людські серця як Той, Хто бажав їм добра. Він шукав їх на вулицях, біля домашнього вогнища, у човнах, синагогах, на березі озера і на весільній учті. Він знаходив їх за виконанням повсякденних справ, виявляючи зацікавленість їхнім життям. Спаситель навчав їх вдома, де члени родини відчували вплив Його Божественної присутності. Його палке співчуття до людей

допомагало зовойовувати їхні серця. Він часто йшов у гори, щоб помолитися на самоті, готуючись до дієвої праці серед людей. Після цього Він вирушав, щоб зілцяти хворих, навчати неосвічених, трошити ланцюги невольників сатани». – *Бажання віків*. – С.151.

б. Незважаючи на всю Свою любов і співчуття, який приклад вірності у викритті зла залишив Христос?

Від Івана 9:39-41: «³⁹А Ісус сказав: На суд Я прийшов у цей світ, щоб сліпі бачили, а зрячі щоб ставали сліпими! ⁴⁰Почули це деякі фарисеї, які були з Ним, і сказали Йому: Невже й ми сліпі? ⁴¹Відповів їм Ісус: Якби ви були сліпі, то не мали би гріха, але ви кажете, що бачите, тож гріх ваш залишається [на вас]»; **Від Матвія 21:12, 13:** «¹²Ісус увійшов у храм і вигнав усіх, хто продавав і купував у храмі, перекинув столи міняльників грошей і ослони тих, які продавали голубів, ¹³і каже їм: Написано: Мій дім буде названий домом молитви, ви ж робите його печерою розбійників».

«Ісус ніколи не приховував жодного слова істини, але висловлював її завжди з любов'ю. У спілкуванні з людьми Ісус виявляв найбільшу тактовність і уважність. Він ніколи не був грубим, суворим без необхідності, ніколи не заподіював непотрібного болю вразливій душі та не дорікав людській слабкості. Він говорив істину, але говорив її завжди з любов'ю. Він осуджував лицемірство, невір'я й беззаконня, але в голосі Його були відчутні сльози, коли Він вимовляв гіркі слова осуду... Дорогоцінною в Його очах була кожна душа. Він завжди тримався з Божественною гідністю, але в той же час з найбільшою ніжністю схилявся над кожним членом Божої сім'ї. У кожній людині Він бачив грішну душу, заради спасіння якої Він прийшов». – *Дорога до Христа*. – С.12.

2. Як Ісус виявляв характер Бога під час Свого земного життя?

3. ЖИТТЯ САМОЗРЕЧЕННЯ

Вт, 30 черв.

а. Який важкий тягар ніс наш Спаситель упродовж Свого життя?

Ісаї 53:5-7: «⁵Він же був зраний за наші гріхи, був катований за наші провини. Завдяки перенесеному Ним стражданню, нам подаровано мир, – Його ранами ми оздоровлені! ⁶Всі ми заблукали й розбрелися, як вівці, – кожний з нас пішов власною дорогою, та Господь поклав на Нього гріхи всіх нас. ⁷Над Ним знущались, принижуючи Його, але Він не відкривав Своїх уст. Його вели, як ягня, на заколєння, – Він мовчав, як вівця, перед тими, котрі її стрижуть, – так і Він не відкривав Своїх уст»; **Від Луки 2:48, 49:** «⁴⁸Побачивши Його, вони здивувалися; і мати Його сказала Йому: Дитино, чому Ти нам таке вчинив? Ось

Твій батько і я, страждаючи, шукали Тебе. ⁴⁹А Він відповів їм: Чому ж ви шукали Мене? Хіба ви не знали, що Мені треба бути при справах Мого Отця?».

«Ісус ніс на Собі важкий тягар відповідальності за спасіння людей. Він знав, що якщо не відбудуться рішучі зміни у принципах та цілях, на які орієнтується людство, – усі загинуть. Усвідомлення цього нестерпно пригнічувало Його душу, і ніхто не міг гідно оцінити усю важкість цього тягара. Самотнім Ісус пройшов через дитинство, юність, самотнім Він ступив у пору зрілості, проте Його постійно оточувала атмосфера Неба. Щодня Ісус стикався з випробуваннями і спокусами; щодня Ісус стикався зі злом і на власні очі бачив, яку силу і владу воно має над тими, кого Він усією душею прагнув благословити і спасти. Однак Він не сумував, не впадав у відчай.

Усі Свої бажання Він суворо підкоряв виконанню покладеної на Нього місії. Він прославив Своє життя, підкоривши все в ньому волі Отця. Коли Він був ще хлопчиком, мати, знайшовши Його в школі рабинів, спитала: *"Дитино, чому Ти нам таке вчинив?"* Він відповів, і Його відповідь висловила сенс усього Його життя: *"Чому ж ви шукали Мене? Хіба ви не знали, що Мені треба бути при справах Мого Отця?"* (Від Луки 2:48, 49).

Життя Ісуса було безперервною самопожертвою. У цьому світі Він не мав власного дому, хіба що друзі по своїй доброті надавали Йому як мандрівникові місце для відпочинку. Заради нас він жив серед людей так, як живуть найбідніші люди, і працював серед нужденних і тих, хто страждає. Не отримавши гідного визнання та почестей як Месія, Він перебував серед людей, для яких Він так багато зробив». – *Служителі Євангелії*. – С.42, 43.

6. Чого навчас нас прояв великої Божої любові стосовно нашого Небесного Отця?

Від Івана 3:16: «Бо так Бог полюбив світ, що дав [Свого] Єдинородного Сина, щоб кожен, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне»; **І Івана 4:9, 10:** «Божа любов до нас виявилася в тому, що Бог послав Свого Єдинородного Сина у світ, щоб ми через Нього жили. ¹⁰Любов не в тому, що ми полюбили Бога, а в тому, що Він полюбив нас і послав Свого Сина як примирення за наші гріхи».

«Ця велика Жертва була принесена не для того, щоб викликати в серці Отця любов до людини, чи розбудити в Ньому бажання спасати. Ні, ні! *"Бо так Бог полюбив світ, що дав [Свого] Єдинородного Сина, щоб кожен, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне"* (Від Івана 3:16). Отець любить нас не тому, що була принесена велика викупительна Жертва. Саме навпаки: Він передбачив викупительну

Жертву тому, що Він любить нас. Христос був Посередником, через Якого Він зміг злити Свою безмежну любов на грішний світ. *"Бог у Христі примирив світ із Собою"* (2 до коринтян 5:19). Бог страждав зі Своїм Сином. Душевна боротьба в Гетсиманському саду, смерть на Голгофському хресті – ось плата, принесена безмежною любов'ю за наше викуплення». – *Дорога до Христа.* – С.13.

3. Як місія Христа впливала на Його рішення та вчинки?

4. НАШ ЗАСТУПНИК І ПОРУЧИТЕЛЬ

Ср, 1 лип.

а. На чому ґрунтується спасіння наших душ?

1 до коринтян 1:30: «Від Нього ж і ви є в Христі Ісусі, Який став для нас мудрістю від Бога, праведністю, освяченням і викупленням»; *Дії 16:31:* «А вони сказали: Віруй в Господа Ісуса [Христа] – і спасешся ти та твій дім!».

«О, як сильно Христос бажав спасти тих, хто гине! Його Тіло, розп'яте на хресті, не применшило Його Божественності, Його Божественної сили спасати всіх, хто прийме Його праведність, через принесення цього Тіла в жертву. Помираючи на хресті, Він поклав провину грішника на Божественного Заступника, якщо він вірою приймає Його як особистого Спасителя. Гріхи цього світу, образно представлені "червоними як багрянниця", були зараховані Божественному Поручителю». – *Цей день із Богом.* – С.236.

б. Що зробив Христос заради нашого викуплення, чого ніхто з людей не зміг би зробити своїми зусиллями та мудрістю?

Від Івана 10:17: «Саме тому любить Мене Отець, що Я кладу Свою душу, аби знову прийняти її»; *До римлян 5:6-8:* «⁶Бо Христос, коли ми ще були безсилі, у відповідний час помер за нечестивих. ⁷Навряд чи хто помер за праведника; хіба, може, хтось за добродійця наважиться померти. ⁸Але Бог виявляє Свою любов до нас тим, що Христос за нас помер, коли ми були ще грішниками».

«"Мій Отець так полюбив вас, що ще більше любить Мене за те, що Я віддаю Своє життя заради вашого викуплення. Ставши вашим Заступником і Поручителем, віддаючи Своє життя, беручи на Себе ваші борги, ваші злочини, Я став ще дорожчим Моему Отцю; тому що завдяки Моїй жертві Бог може бути праведним і Тим, Котрий виправдовує віруючого в Ісуса"».

Ніхто, крім Божого Сина, не міг викупити нас; тому що тільки Той, Хто був у лоні Отця, міг виявити Бога. Тільки Він, Котрий знав висоту й глибину Божої любові, міг відкрити її світові. Лише безкінечно велика Жертва Христа заради грішника – і ніщо інше – могла виразити любов Отця до грішних людей». – *Дорога до Христа.* – С.14.

в. Що міг засвідчити Іван про нашого Заступника перед Божим престолом?

1 Івана 1:1-3: «¹Про те, що було від початку, що ми почули, що побачили на власні очі, що ми оглядали і до чого доторкнулися наші руки, – про Слово життя; ²і життя з'явилося, і ми побачили, і свідчимо, і сповіщаємо вам вічне життя, яке було в Отця і з'явилося нам. ³Те, що ми побачили й почули, сповіщаємо й вам, щоб і ви мали спільність з нами. А наша спільність – з Отцем і з Його Сином – Ісусом Христом».

«Мало хто усвідомлює всю тяжкість гріха і розуміє масштаб згубних наслідків, до яких призвело порушення Божого Закону. Досліджуючи чудовий План спасіння, метою якого є відновлення в грішникові морального образу Бога, ми бачимо, що єдиним засобом спасіння людини була самовіддана жертва, незрівнянне смирення і любов Божого Сина. Лише Він мав силу вступити в боротьбу з великим супротивником Бога і людини і, ставши нашим Заступником і Поручителем, дав силу тим, хто вірою тримається за Нього, стати переможцями в Його Ім'я і завдяки Його заслугам». – *Християнське виховання.* – С.112.

4. Яких уроків навчає нас Ісус, ставши нашим Заступником?

5. ІСУС ЗАПЛАТИВ ЦІНУ

Чт, 2 лип.

а. Чому Христос міг заплатити ціну нашого викуплення?

1 Петра 1:18, 19: «¹⁸Знаючи, що ви були викуплені від марного вашого життя, переданого батьками, не тлінним сріблом або золотом, ¹⁹а дорогоцінною кров'ю Христа, як непорочного й чистого Агнця»; *До євреїв 5:8, 9:* «⁸Хоча був Він Сином, проте навчився послуху через те, що постраждав. ⁹Досягнувши досконалості, Він став причиною вічного спасіння для всіх, хто Йому покірний».

«Ціна нашого викуплення – безмірно велика жертва нашого Небесного Отця, Котрий віддав Свого Сина на смерть заради нас, – повинна викликати в нас піднесене уявлення про те, якими можемо стати ми завдяки Христові. Натхненний апостол Іван, дивлячись на висоту, глибину, ширину Отчої любові до людства, що гине, сповнився

захвату і благоговіння і, не знаходячи потрібних слів, аби виразити велич і ніжність цієї любові, закликає світ дивитися на неї... Як високо оцінена людина! Згрішивши, людські сини стали підданими сатани. Через віру у викупительну жертву Христа сини Адама можуть знову стати Божими синами. Приймаючи людську природу, Христос підносить людство. Тепер грішні люди через зв'язок із Христом можуть справді стати гідними високого ймення "Божі сини"». – *Дорога до Христа*. – С.15.

б. Якими словами апостол Іван висловив велич Божої любові?

1 *Івана 3:1, 2*: «¹Подивіться, яку любов дав нам Отець, щоб ми звалися Божими дітьми! І [такими] ми є. Світ нас не знає, тому що Його не пізнав. ²Улюблені! Тепер ми – Божі діти, але ще не виявилось, що будемо. Знаємо, що коли Він з'явиться, ми будемо подібні до Нього, адже побачимо Його таким, який Він є».

«Ні з чим незрівнянна така любов! Діти Небесного Царя! Яка дорогоцінна обітниця! Яка тема для найглибших роздумів! Яка неперевершена любов Бога до світу, який не любив Його! Ця думка здатна скорити душу і "полонити розум на послух" Богу. Чим більше ми вивчаємо Божественний характер у світлі хреста, тим краще ми розуміємо, як милість, любов і прощення з'єднуються зі справедливістю і правосуддям, тим зрозумілішими стають незліченні свідчення безмежної любові Бога та Його ніжного співчуття, котре перевершує жалість матері до своєї дитини, яка заблукала». – *Дорога до Христа*. – С.15.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 3 липня

1. Опишіть найважливіші риси характеру Бога.
2. Як Ісус виявляв характер Бога під час Свого земного життя?
3. Як місія Христа впливала на Його рішення та вчинки?
4. Яких уроків навчає нас Ісус, ставши нашим Заступником?
5. Опишіть найбільший дар Христа для нас.

Грішник має потребу в Спасителі

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «У відповідь Ісус сказав йому: Істинно, істинно кажу тобі: коли хто не народиться згори, то не може побачити Божого Царства!» (Від Івана 3:3).

Додаткові матеріали для вивчення:

Дорога до Христа. – Розділ 2. – С.17-22.

«Єдина надія на спасіння грішного людського роду – у Христі». – *Бажання віків. – С.147.*

1. ПЕРВІСНИЙ СТАН ЛЮДИНИ

Нд, 5 лип.

а. Опишіть первісний стан людини в Едемі.

Буття 1:26, 27: «²⁶[Нарешті] сказав Бог: Створімо людину за Нашим образом й за Нашою подобою, та нехай люди панують над рибами морськими, птахами небесними, худобою, і над усією землею, та над усіма плазунами, що повзають по землі. ²⁷І створив Бог людину за Своім образом, – за Божим образом створив її; Він створив їх чоловіком і жінкою»; **Псалом 8:5-7:** «⁵Хто така людина, що пам'ятаєш про неї, або людський син, що провідуєш його? ⁶Ти зробив її дещо меншою за ангелів, славою і честю увінчав його. ⁷Ти дав йому владу над ділами рук Своїх, – все підкорив йому під ноги».

«При створенні людина була наділена благородними властивостями й урівноваженим розумом. Вона була досконалою істотою і жила у згоді з Богом». – *Дорога до Христа. – С.17.*

«У людині втілювався образ Божий, вона повинна була уподібнитися до Бога і зовні, і своїм характером. Один лише Христос є "образом Його сутності" (До євреїв 1:3), однак людина була створена за Божою подобою. Її природа перебувала в гармонії з Божою волею, розум був здатний збагнути Божественні істини; почуття були чистими, а пристрасті та бажання підкорялися розуму. Людина була святою і щасливою, оскільки мала Божу подобу і жила в цілковитому послуші Його волі». – *Патріархи і пророки. – С.45.*

б. Як діяв сатана, щоб перешкодити Божественному задуму у створенні людини?

Буття 3:1-7: «¹Змій був найхитрішим з усіх польових звірів, яких створив Господь Бог. Він промовив до жінки: Чи справді Бог звелів: Не їжте з жодного дерева саду? ²Жінка відповіла змієві: Плоди з дерев саду ми можемо їсти, ³і лише плоди дерева, що посеред саду, – Бог

сказав: Не їжте з нього, і не доторкайтеся до нього, а то помрете. ⁴І сказав змії жінці: Ні! Ви не помрете! ⁵Адже знає Бог, що того дня, коли скуштуєте з нього, відкриються ваші очі, і станете ви, як Бог, одержавши пізнання добра і зла. ⁶Побачила жінка, що дерево придатне для їжі й на вигляд воно приємне, [оскільки] було бажання одержати знання. Тож вона взяла плід, з'їла його і дала також своєму чоловікові, що [був] із нею, і він з'їв. ⁷І відкрилися їм обом очі, й зрозуміли вони, що були нагі, тож вони зшили листя смоківниці й поробили собі пояси»; *До римлян 6:16*: «Хіба ви не знаєте, що кому віддасте себе як раби на послух, рабами того ви і є; кого слухаєте: або гріха – на смерть, або послуху – на праведність?»; *1 Івана 2:16*: «Адже все, що у світі, це: пожадливість тіла, пожадливість очей і життєва гордість; це не від Отця, а від світу».

«Через непослух властивості душі стали порочними, і себелюбність витиснула із серця любов. Гріх настільки послабив людину, що їй стало не під силу самотійно протистояти злу. Вона зробилася бранцем сатани і залишилася б ним назавжди, якби Бог не втрутився особливим чином. Метою спокусника було зруйнувати той план, який Бог мав при створенні людини, і наповнити світ спустошенням та горем. Це відкрило б для нього можливість указувати на все це зло й звинувачувати в ньому Бога, Котрий створив людину». – *Дорога до Христа*. – С.17.

1. Порівняйте стан людства до і після гріхопадіння.

2. УНИКАЮЧИ БОЖОЇ ПРИСУТНОСТІ

Пн, 6 лип.

а. Якою була реакція Адама і Єви, коли після гріхопадіння вони почули голос Бога?

Буття 3:8-10: «⁸Почувши голос Господа Бога, Який ходив у саду в [час] денної прохолоди, Адам і його жінка сховалися від Господа Бога серед дерев раю. ⁹Тоді покликав Господь Бог Адама, і запитав його: Де ти? ¹⁰Той відповів Йому: Я почув Твій голос у саду, – і злякався, бо я нагий, тому й сховався».

б. Чому грішні люди не можуть перебувати в присутності Безкінечного?

Вихід 33:20: «І додав: Але Мого обличчя ти побачити не зможеш, – підкреслив Він, – оскільки людина не може побачити Моє обличчя і залишитися [при цьому] живою»; *Второзаконня 4:23, 24*: «²³Тому стережіться, щоб ви не забули Заповіту Господа, вашого Бога, який Він уклав з вами, і [не] зробіть собі [жодної] різьбленої подоби, як наказав вам Господь, ваш Бог. ²⁴Адже Господь, ваш Бог, є нищівним вогнем. Він – ревнивий Бог».

«У своєму безгрішному стані людина радісно спілкувалася з Творцем, "в Якому заховані всі скарби премудрості й пізнання" (До колосян 2:3). Але після гріхопадіння вона уже не знаходила для себе радості у святому житті й прагнула сховатися від Бога. У такому стані й понині знаходяться люди, які не пережили відновлення. У них немає згоди з Богом, і вони не знаходять радості в спілкуванні з Ним. Грішник не міг би бути щасливий у присутності Бога; він унікав би спілкування зі святими істотами. Якби він був допущений на Небо, це не принесло б йому радості. Дух безкорисливої любові, що панує там, де кожне серце відгукується на безмежну любов Творця, не викликав би відповідного почуття в його душі. Інтереси, спонукання і думки безгрішних небожителів були б зовсім далекі йому. Він вніс би дисонанс у Небесну мелодію. Життя на Небі було б для нього болісним; йому б хотілося тільки одного: сховатися від Того, Хто є світло й зосередження радості небожителів. Зовсім не за самовільним рішенням Бог не допускає грішників на Небо, а тому, що вони просто не змогли б там жити в силу своєї зіпсутості. Божа слава була б для них "нищівним вогнем"». – *Дорога до Христа*. – С.17, 18.

в. Чому людина не може самотужки уникнути покарання за гріх?

Йова 14:4: «Хіба може чистий походити від нечистого? Та у жодному разі, ніхто!»; **Доримлян 8:7, 8:** «⁷Оскільки тілесні задуми – ворожнеча проти Бога, тому що вони не коряться Божому Законові, та й не можуть. ⁸І ті, хто живе по-тілесному, догодити Богові не можуть»; **Ісаї 64:6:** «І немає жодного, хто прикликав би Твоє Ім'я, і хто піднявся би, щоб вхопитись за Тебе, – Ти заховав від нас Своє обличчя і залишив нас животіти в наших гріхах».

«Ми не можемо самостійно вибратися з прірви гріха, у якій ми опинилися. Зло живе в нас, і ми не в змозі змінити себе. "Хіба може чистий походити від нечистого? Та у жодному разі, ніхто!" (Йова 14:4)... Культура, освіта, сила волі, людські зусилля ефективні у своїй сфері впливу, але тут вони безсилі. З їхньою допомогою можна домогтися зовні правильної поведінки, але неможливо змінити серце чи очистити джерела життя. Щоб грішна людина стала святою, необхідна сила, котра діє зсередини, нове життя згори. Ця сила – Христос. Тільки Його благодать може розбудити до життя змертвілі здібності душі й залучити її до Бога та до святості». – *Дорога до Христа*. – С.18.

2. Що зробила людина після гріхопадіння та чому?

а. Що ми повинні усвідомити про людське серце?

Псалом 14:1-3: «¹Безумний у своєму серці сказав: Нема Бога! Вони піддалися розтлінню, чинять огидні речі. Нема жодного, хто б чинив добро. ²Господь з неба дивиться на людей, аби побачити, чи є розумний, або той котрий шукає Бога. ³Всі відступили, разом стали непридатними; нема нікого, хто чинив би добро, – немає ні одного»; **До римлян 3:9-11:** «⁹То що ж? Чи маємо ми перевагу? Зовсім ні! Ми вже раніше довели, що як юдеї, так і греки, – всі під гріхом, ¹⁰як написано: Немає ні одного праведного, ¹¹немає того, хто розуміє; немає того, хто шукає Бога».

«Боже Слово проголошує: "всі згрішили й позбавлені Божої слави" (До римлян 3:23). "Немає такого, хто б робив добро, немає ні одного!" (До римлян 3:12). Чимало людей обманюється щодо стану свого серця. Вони не усвідомлюють, що серце людини лукаве понад усе, і вкрай зіпсуте. Люди загортаються у власну праведність і задовольняються тим, що досягли людських критеріїв моральності; але як же фатально вони помиляються, не досягаючи навіть частки Божественного критерію, бо самі вони не можуть відповідати Божим вимогам». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.320.

б. Чому ми як люди не здатні розпізнавати духовну реальність та бачити Боже Царство?

1 до коринтян 2:14: «Адже душевна людина не приймає того, що від Божого Духа, бо для неї це безумство й вона не може [цього] зрозуміти, тому що це досліджується духовно»; **2 до коринтян 4:4:** «Для невіруючих, яким бог цього віку засліпив розум, щоби [для них] не засяяло світло Євангелії слави Христа, а Він – образ Бога».

«Спаситель сказав: "Коли хто не народиться згори", тобто, якщо людина не одержить нове серце, нові бажання, нові цілі та спонукання, що ведуть її до нового життя, "то не може побачити Божого Царства" (Від Івана 3:3). Глибоко помиляються ті, котрі думають, начебто в людині необхідно лише розвивати те добре, що закладене в ній від природи. "Адже душевна ("недуховна" – переклад з англ.) людина не приймає того, що від Божого Духа, бо для неї це безумство й вона не може [цього] зрозуміти, тому що це досліджується духовно"; "Не дивуйся з того, що Я сказав тобі: Вам потрібно народитися згори" (1 до коринтян 2:14; Від Івана 3:7). Про Христа написано: "У Ньому було життя, – і життя було Світлом людей"; "Під небом немає іншого імені, даного людям, яким належить нам спастися!" (Від Івана 1:4; Дії 4:12)». – *Дорога до Христа*. – С.18, 19.

в. Що ми можемо зробити, зважаючи на те, що не в змозі спасти себе самі?

Від Матвія 11:28-30: «²⁸Прийдіть до Мене всі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас! ²⁹Візьміть Моє ярмо на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам. ³⁰Адже Моє ярмо любе, і Мій тягар легкий»; **Від Івана 3:3:** «У відповідь Ісус сказав йому: Істинно, істинно кажу тобі: коли хто не народиться згори, то не може побачити Божого Царства!».

«Бог повинен був явити Себе у Христі і таким чином "примириє світ із Собою" (2 до коринтян 5:19). Людина так опоганилась гріхом, що самій їй було не під силу увійти в гармонійні відносини з Тим, природою Котрого є чистота і досконалість всіх чеснот. Але Христос, викупивши людину з-під осудження Закону, об'єднав Божественну силу з людською немічтю. Таким чином, розкаяння перед Богом і віра в Христа дають змогу грішним дітям Адама знову стати "Божими дітьми" (1 Івана 3:2)». – Патріархи і пророки. – С.64.

3. Що було єдиним вирішенням проблеми гріха?

4. ПРОХАННЯ ГРІШНИКА

Ср, 8 лип.

а. У чому полягала проблема апостола Павла, коли він цілком усвідомив свій гріховний стан перед Богом?

До римлян 7:12, 14, 24: «¹²Отже, Закон – святий, і заповідь – свята, праведна та добра... ¹⁴Бо знаємо, що Закон є духовний, а я – тілесний, проданий гріхові... ²⁴Нещасна я людина! Хто визволить мене від цього тіла смерті?».

«Добре, коли людина усвідомлює Боже милосердя, Його доброту й отцівську ніжність, коли вона бачить мудрість і справедливість Його Закону й розуміє, що він заснований на вічному принципі любові, та тільки цього недостатньо. Усе це знав апостол Павло, коли проголошував: "Погоджуюся із Законом, що він добрий". "Отже, Закон – святий, і заповідь – свята, праведна та добра". Але при цьому з гіркотою, душевним болем і розпачем він додає: "...Я тілесний, проданий гріхові" (До римлян 7:16, 12, 14). Він жадав чистоти, праведності, яких сам не в змозі був досягти, і з жалем вигукнув: "Нещасна я людина! Хто визволить мене від цього тіла смерті?" (До римлян 7:24). Цей крик розпачу виривався з обтяжених гріхом сердець усюди і за всіх часів. Усім їм дана лише одна відповідь: "Ось Агнець Божий, що [на Себе] бере гріх світу!" (Від Івана 1:29)». – Дорога до Христа. – С.19.

«Багато хто усвідомлює свою безпомічність і прагне духовного життя, яке привело б до гармонії з Богом, але марно намагається досягти його... Спаситель схиляється над тими, за кого Він заплатив Своєю Кров'ю, і з невимовною ніжністю та співчуттям промовляє: "*Чи ти хочеш стати здоровим?*"». – *Бажання віків*. – С.203.

6. Яким чином Бог запевнив Якова в тому, що Він не залишить його, коли той тікав від свого брата Ісава?

Буття 28:10-13: «¹⁰Яків же вирушив з Вірсавії і попрямував до Харана. ¹¹Заходило сонце. Тому він угледів підхоже місце і там заночував. Знайшов він у тій місцевості камінь, поклав собі під голову і ліг відпочивати. ¹²Якову приснилася драбина, що стояла на землі, а вершина її сягала [аж] до неба. Божі ангели піднімалися й опускалися по ній. ¹³І ось [Сам] Господь став на неї вгорі й промовив: Я – Господь, Бог твого батька Авраама, і Бог Ісаака. Землю, на якій ти спиш, дам тобі та твоїм нащадкам».

«[Яків] почував себе вигнанцем і розумів, що до цього лиха призвели його власні недобрі дії. Морок розпачу гнітив його душу, позбавляючи відваги молитися. Опинившись у повній самотності, він, як ніколи раніше, відчував потребу у Божому захисті. Ридуючи, в глибокій покорі, Яків визнав свій гріх та просив про якийсь знак на доказ того, що Бог не залишив його остаточно. Його обтяжене серце не знаходило спокою. Яків утратив будь-яку впевненість у собі й боявся, що Бог його батьків відкинув його.

Та Бог не залишив Якова. Його милість все ще перебувала над недовірливим, грішним Божим слугою. Господь у Своєму милосерді відкрив Якову Того, в Кому він мав потребу, – Спасителя. Він згрішив, але його серце сповнилося вдячності, коли йому було вказано шлях, ідучи котрим, він міг повернути собі Божу милість». – *Патріархи і пророки*. – С.183.

4. Поясніть значення дивовижного символу, який було показано Якову у ві сні.

5. ЗВ'ЯЗОК МІЖ НЕБОМ І ЗЕМЛЕЮ

Чт, 9 лип.

а. Який урок можна отримати з видіння драбини, яке Яків побачив у пустелі?

Буття 28:16, 17: «¹⁶Прокинувся Яків зі свого сну і проголосив: [Є] Господь на цьому місці, а я й не знав! ¹⁷Його охопив страх, і він сказав: Яке страшне це місце! Це ж ніщо інше, як Дім Божий, небесні брами!»; **Від Івана 1:51:** «І Він сказав йому: Істинно, істинно кажу вам: [відтепер] побачите відкрите небо й Божих ангелів, які піднімаються і опускаються над Людським Сином!».

«У цьому видінні Якову був також відкритий План викуплення, хоча й не повністю, але в тих деталях, які були йому на той час необхідні. Таємнича драбина, показана йому уві сні, була тією драбиною, про яку згадував Христос у розмові з Натанайлом. [Від Івана 1:51 цитується]. Перед тим як людина повстала проти Божого правління, вона могла вільно спілкуватися з Богом. Гріх Адама та Єви розділив Небеса із Землею; людина більше не могла мати спілкування зі своїм Творцем. Проте світ не був залишений у безнадійному стані. Драбина символізує собою Ісуса – призначеного Богом Посередника в цьому спілкуванні». – *Патріархи і пророки.* – С.184.

б. Опишіть зв'язок, установлений завдяки посередництву Христа.

До римлян 3:23-26: «²³Адже всі згрішили й позбавлені Божої слави, ²⁴але оправдуються даром, Його благодаттю, через викуплення, що в Ісусі Христі. ²⁵Його Бог дав як жертву примирення в Його крові через віру, щоби показати Свою справедливість у прощенні раніше вчинених гріхів, – ²⁶у Божому довготерпінні; щоби показати Свою справедливість нинішнього часу, – що Він справедливий і оправдує того, хто вірить в Ісуса»; *До євреїв 1:14:* «Хіба не всі вони є духами служіння, які посилаються на служіння задля тих, хто має успадкувати спасіння?»».

«Згрішивши, людина стала цуратися Бога; зв'язок між Небом і землею був перерваний. Прірва, що утворилася, виключила можливість спілкування. Але завдяки Христу земля знову возз'єднана з Небом. Своїми заслугами Христос проклав міст через прірву гріха, і тепер Ангели можуть спілкуватися з людьми й служити їм. Христос з'єднує грішну людину в її слабості й безпорадності з Джерелом безмежної сили». – *Дорога до Христа.* – С.20.

«Боже серце переповнене любов'ю до Його дітей на землі, яка сильніше смерті. Віддавши Свого Сина, Він віддав нам усі скарги Неба в одному дарі. Життя, смерть і заступництво Спасителя, служіння Ангелів, заклики Духа, турбота Отця, Котрий діє над усіма і через усіх, повсякчасний інтерес небожителів – усе це заради спасіння людства». – *Дорога до Христа.* – С.21.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 10 лип.

1. Порівняйте стан людства до і після гріхопадіння.
2. Що зробила людина після гріхопадіння та чому?
3. Що було єдиним вирішенням проблеми гріха?
4. Поясніть значення дивовижного символу, який було показано Якову уві сні.
5. За допомогою яких засобів Бог підтримує зв'язок із людством?

Покаяння

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Тож покайтеся і наверніться, аби були стерті ваші гріхи, щоб від обличчя Господнього прийшов час відлиги» (Дії 3:19, 20 перша частина).

Додаткові матеріали для вивчення:

Дорога до Христа. – Розділ 3. – С.23-35.

«Бог не залишить тих, котрі були спокушені згрішити, але навернулися до Нього у щирому покаянні». – *Патріархи і пророки. – С.202, 203.*

1. СМУТОК ЧЕРЕЗ ГРІХ

Нд, 12 лип.

а. Якого доказу істинного покаяння вимагав Іван Хреститель?

Від Луки 3:7-14: «⁷[Іван] казав людям, які приходили хреститися до нього: Роде гадючий, хто навчив вас утікати від майбутнього гніву? ⁸Тож принесіть плоди, гідні покаяння, і не намагайтеся казати собі: Маємо батька Авраама! Бо кажу вам, що Бог може із цього каміння підняти дітей Авраамові. ⁹Адже вже й сокира лежить біля коріння дерев; кожне дерево, яке не приносить доброго плоду, зрубують і вкидають у вогонь! ¹⁰Запитували його люди, кажучи: Що ж маємо робити? ¹¹У відповідь він сказав їм: Хто має дві сорочки, нехай дасть тому, хто не має, а хто має їжу, так само нехай робить! ¹²Прийшли й митники хреститися і запитують його: Учителю, а що нам робити? ¹³А він сказав їм: Нічого більше від того, що встановлене вам, не вимагайте! ¹⁴Питали його й воїни, кажучи: А ми що маємо робити? І він їм відповів: Нікого не кривдьте, не обмовляйте і задовольняйтеся своєю платнею».

«Покаяння містить жаль за скоєний гріх та відвернення від нього. Ми не відмовимося від гріха, якщо не усвідомимо його згубності; доти, поки наше серце не відвернеться від нього, у нашому житті не відбудеться справжньої зміни». – *Дорога до Христа. – С.23.*

б. Що потрібно розуміти про істинне покаяння, яке перетворює серце і життя?

2 до коринтян 7:9, 10: «⁹Тепер я радію не тому, що ви були засмучені, а тому, що засмутилися на покаяння. Бо ви по-Божому засмутилися, щоб ні в чому не зазнати втрати через нас. ¹⁰Адже смуток, що по-Божому, приносить покаяння на спасіння, – ним не слід журитися, а смуток світу спричиняє смерть».

«Справжній смуток через гріх – наслідок роботи Святого Духа. Дух виявляє невдячність серця, котре засмутило Спасителя, і приводить нас у розкаянні до підніжжя хреста. Кожним нашим гріхом ми знову наносимо рани Христові. І коли ми споглядаємо Того, Кого прокололи, то шкодуємо й плачемо через гріхи, які завдали Йому таких страждань. Саме такий плач приводить до відкинення гріха». – *Бажання віків*. – С.300.

«Коли ж серце підкорюється впливу Божого Духа, то совість грішника пробуджується і він починає розуміти глибину і святість Божого Закону, який є основою Божого правління на небі й на землі». – *Дорога до Христа*. – С.24.

1. Який чудовий дар дає Бог, щоб ми могли отримати Небесну благодать?

2. ЩИРЕ ПОКАЯННЯ

Пн, 13 лип.

а. Про що благав Давид, коли усвідомив тяжкість своєї провини?

Псалом 51:1-6: «¹Диригентові. Псалом Давида, ²коли він взяв собі за дружину Вірсавію, після чого до нього прийшов пророк Натан. ³Помилуй мене, Боже, задля милості Своєї і з великого Свого милосердя зітри мої беззаконня. ⁴Цілковито обмий мене від моєї провини і очисти мене від мого гріха. ⁵Бо я усвідомлюю свої беззаконня, і мій гріх постійно переді мною. ⁶Супроти Тебе, – Тебе єдиного, – я згрішив і вчинив те, що є злом у Твоїх очах, тому Ти будеш справедливим у Своїх словах вироку, бездоганим, коли судитимеш».

«Молитва Давида після його падіння виявляє собою приклад справжнього жалю про гріх. Його покаяння було щирим і глибоким. Він не намагався пом'якшити свою провину й молився не заради того, щоб уникнути покарання, яке над ним нависло. Давид розумів жахливість свого злочину і порочність своєї душі, він відчував відразу до свого гріха. Він молився не тільки про прощення, але й про очищення серця. Він жадав випробувати радість святого життя, відновити згоду та спілкування з Богом». – *Дорога до Христа*. – С.24, 25.

б. Що прагнув отримати Давид внаслідок свого справжнього покаяння?

Псалом 51:12-15: «¹²Серце чисте створи в мені, Боже, і духа правоти віднови у мені. ¹³Не відкидай мене від Свого обличчя і не відбирай від мене Свого Святого Духа ¹⁴Поверни мені радість Свого спасіння і зміцни в мені Духа слухняності. ¹⁵Я навчатиму злочинців Твоїх доріг, і грішники навертатимуться до Тебе».

«Серце чисте створи в мені, Боже». Це основа християнського характеру, тому що з серця виходять джерела життя. Якби служителі та члени церкви звернули увагу на те, щоб бути праведними перед Богом, ми досягли б у роботі набагато більших результатів. Чим важливіша і відповідальніша ваша робота, тим гостріша необхідність очистити своє серце. Ви можете отримати благодать, необхідну для цього, і сила Святого Духа допоможе, коли ви докладатимете зусиль. Якби кожна Божа дитина серйозно і наполегливо шукала Його, можна було б набагато більше зрости у благодаті. Розбіжності зникли б, у віруючих було б одне серце і одна душа, чистота та любов панували б у церкві. Споглядаючи, ми змінюємося. Чим більше ви розмірковуєте про характер Христа, тим більше відображаєте Його образ. Прийдіть до Ісуса такими, якими ви є, Він прийме вас і вкладе в уста нову пісню, і ви прославлятимете Бога». – *Служителі Євангелії (1892)*. – С.451, 452.

в. Чого навчас Біблія про покаяння і повну покору Христові?

До римлян 2:4: «Або, нехтуючи багатством Його доброти, лагідності й довготерпіння, не знаєш, що доброта Божа веде тебе до покаяння?»; *Дії 3:19, 20 (перша частина)*: «¹⁹Тож покайтеся і наверніться, аби були стерті ваші гріхи, ²⁰щоб від обличчя Господнього прийшов час відлиги...»; *Дії 5:31*: «Бог підняв Його Своєю правицею як Князя і Спасителя, щоби дати Ізраїлеві покаяння і прощення гріхів».

«Ми не можемо покаятися без Христового Духа, що пробуджує совість, так само як не можемо одержати прощення без Христа.

Христос – Джерело всякого доброго спонування. Тільки Він може власти нам у серце відразу до гріха. Усяке прагнення до істини й чистоти так само, як і усвідомлення своєї гріховності, свідчить про те, що Його Дух впливає на наші серця». – *Дорога до Христа*. – С.26.

2. Чому ми самі не здатні на істинне покаяння?

3. ПСЕВДОПОКАЯННЯ

Вт, 14 лип.

а. Яким був характер покаяння Ісава, фараона та Юди, коли вони усвідомили наслідки свого гріха?

До євреїв 12:16, 17: «¹⁶Аби не був хто блудником або нечестивим, як Ісав, який за одну страву віддав своє первородство. ¹⁷Тож знайте, що й тоді, коли він забажав успадкувати благословення, – був відкинутий, хоча зі слізьми його шукав, бо не знайшов можливості покаятися»; *Вихід 12:30-32*: «³⁰Вночі прокинувся фараон, а з ним і всі його слуги та всі єгиптяни. І зчинилося велике голосіння в [усьому] Єгипті, бо не було оселі, в якій не було б померлого. ³¹Тієї ж ночі фараон покликав Мойсея та Аарона й сказав: Вставайте і забирайтеся з-поміж мого народу ви, і [всі] Ізраїльтяни! Ідіть, служіть Господу, як ви домагались! ³²Забирайте також своїх овець, і [всю іншу] вашу худобу, як ви хотіли.

Ідіть геть, і мене благословіть»; **Вихід 14:3-5**: «³Фараон скаже про синів Ізраїля: Вони заблудились в [цій] землі, їх затиснула пустеля. ⁴Я учино непоступливим серце фараона, і він кинеться навздогін за ними. Тож Я прославлюся через фараона та його військо. Єгиптяни пізнають, що Я – Господь! Так вони і зробили. ⁵Єгипетському цареві сповістили, що народ утік. Тому серце фараона та його слуг налаштувалось проти народу, і вони сказали: Що ж це ми нарobili? Навіщо відпустили Ізраїль, щоб люди на нас не працювали?»; **Від Матвія 27:3-5**: «³Тоді Юда, який Його видав, побачивши, що Він засуджений, розкався і повернув тридцять срібних монет первосвященикам і старшим, ⁴кажучи: Я згрішив, видавши невинну кров. Вони ж сказали: А що нам до того? Сам дивися. ⁵Тоді він кинув срібняки в храмі, пішов геть і повісився».

«Більшість людей не розуміє справжньої природи покаяння. Люди жалкують про вчинений гріх і навіть зовні змінюють свою поведінку, оскільки бояться, що за їхні неправильні вчинки їм доведеться страждати. Але це не є біблійним покаянням. Вони оплакують наслідки гріха, а не сам гріх. Таким був смуток Ісава, коли він зрозумів, що назавжди втратив право первородства... Юда Іскаріот, зрадивши свого Господа, вигукнув: "Я згрішив, видавши невинну кров" (Від Матвія 27:4). Жахливе відчуття приреченості й страх перед судом, що насувається, змусили його визнати це. Його лякали наслідки його вчинку, але в глибині душі він не журився і не шкодував про те, що зрадив непорочного Божого Сина і зрікся Святого Ізраїлевого. Єгипетський фараон, страждаючи від Божих покарань, визнавав свій гріх, щоб уникнути подальших страждань, але, як тільки кари припинялися, продовжував поводитися зухвало щодо Бога. Усі ці люди жалкували про наслідки гріха, але не про самий гріх». – *Дорога до Христа*. – С.23, 24.

«Бог дав фараонові найразючіші докази Божественної сили, але монарх уперто відмовлявся прийняти світло. Кожний відкинутий ним вияв безмежної сили робив його ще запеклішим у повстанні проти Бога. Насіння протистояння, яке він посіяв, відкинувши перше чудо, принесло свої плоди». – *Патріархи і пророки*. – С.268.

б. Що відбувається, коли грішник не кається й відкладає своє покаяння на майбутнє?

Від Івана 12:35, 36: «³⁵Тоді Ісус сказав їм: Ще деякий час Світло є між вами. Ходіть, доки маєте Світло, щоб вас не огорнула темрява, а хто ходить у темряві, не знає, куди йде. ³⁶Доки маєте Світло, вірте у Світло, щоб ви стали синами Світла! Сказавши це, Ісус скрився і відійшов від них»; **До євреїв 3:12-15**: «¹²Бережіться, брати, щоби часом не було в когось з вас лукаве серце, повне невірства, щоб відступити

від Живого Бога, ¹³але потішайте себе щодня, доки ще "сьогодні" триває, щоб не закам'янів дехто з вас через підступність гріха. ¹⁴Тому що ми стали співучасниками Христа, якщо цей початковий стан твердо збережемо аж до кінця, ¹⁵як сказано: Сьогодні, коли почуєте Його голос, не зробіть закам'янілими ваші серця, як було під час нарікання».

«Християни, котрі лише зуться такими, виявляться неготовими до останньої страшної боротьби й будуть відчайдушно визнавати свої гріхи, у той час, як нечестиві радітимуть, дивлячись на їхню печаль, їхнє каяття буде подібним до каяття Ісава та Юди. Вони жалкуватимуть про **наслідки** своїх гріхів, а не про самі гріхи. Вони не зазнали справжнього каяття і не відчують огиди до гріха. Вони визнають свої гріхи через страх перед покаранням; але подібно до фараона у давнину вони знову кинуть виклик Небу, як тільки їм вдасться уникнути Божих судів». – *Велика боротьба*. – С.620, 621. [Виділено автором].

3. Чого бракувало в покаянні Ісава, фараона та Юди?

4. ФАРИСЕЙ І МИТНИК

Ср, 15 лип.

а. У чому полягає різниця між фарисеєм і митником в історії, розказаній Христом?

Від Луки 18:10-13: «¹⁰Два чоловіки ввійшли до храму помолитися: один фарисей, а другий митник. ¹¹Фарисей, ставши, про себе так молився: Боже, дякую Тобі, що я не такий, як інші люди, – грабіжники, несправедливі, перелюбники, або як оце митник; ¹²я пошу двічі на тиждень, даю десятину з усього, що надбаю. ¹³А митник, здалека стоячи, не смів навіть очей звести до неба, але бив себе в груди, промовляючи: Боже, будь милосердний до мене, грішного!».

«У притчі про фарисея і митника самовпевнена молитва фарисея: "Боже, дякую Тобі, що я не такий, як інші люди", різко контрастувала з покаянною молитвою митника: "Боже, будь милосердний до мене, грішного" (Від Луки 18:11, 13). Таким чином Христос докоряв юдеям за лицемірство». – *Бажання віків*. – С.495.

б. Що Ісус сказав про результат молитви митника?

Від Луки 18:14: «Кажу вам, що цей повернувся до свого дому оправданий більше, ніж той, бо кожний, хто підноситься, – буде понижений, а хто себе понижує, – піднесений буде!».

«Бідолаха митник, що молився: "Боже, будь милосердний до мене, грішного!" (Від Луки 18:13), вважав себе вкрай нечестивою людиною.

Так само ставилися до нього й оточуючі. Але він усвідомлював свою потребу. Обтяжений тягарем провини і сорому, він став перед Богом, просячи Його про милість. Його серце було відкрите для благодатної дії Божого Духа, Котрий звільняв від влади гріха. Хвалькувата ж, сповнена власної праведності молитва фарисея свідчила про те, що його серце закрито для впливу Святого Духа. Він був далекий від Бога і тому не усвідомлював, що у своїй порочності не мав нічого спільного з Божественною святістю. Він не відчував жодної потреби й тому нічого не одержав». – *Дорога до Христа*. – С.30, 31.

в. Розповідаючи цю притчу, яке руйнівне ставлення Ісус намагався виправити?

Від Луки 18:9: «А для тих, які надіються на себе, ніби вони праведні й за ніщо мають інших, розповів таку притчу»; **2 до коринтян 10:12:** «Не сміємо судити чи рівняти себе до інших, які вихваляють самі себе; але ті, котрі самі себе міряють по собі та порівнюють себе із собою, не є розумними»; **Притчі Соломона 16:18:** «Загибелі передує гордість, і падінню – зарозумілість».

«Релігія цього фарисея не торкається його душі. Він не прагне досягти Богоподібного характеру, не бажає наповнити своє серце любов'ю та милосердям. Він задоволений релігією, яка стосується лише зовнішньої сторони життя. Його праведність – плід власних зусиль, тобто це самоправедність, і оцінюється вона людськими мірками.

Хто вважає себе праведним, той зневажатиме інших. Як фарисей судить про себе в порівнянні з іншими людьми, так і про інших він судить по собі. Його праведність вимірюється їхньою праведністю, і чим гірші оточуючі, тим праведнішим у контрасті з ними виглядає він. Його самоправедність спонукає до осудження інших. "Інших людей" він звинувачує як порушників Божого Закону. Отже, він виявляє дух сатани, обвинувача наших братів. З таким духом він не може увійти в спілкування з Богом». – *Наочні уроки Христа*. – С.151.

4. Чому Ісус розповів притчу про фарисея та митника?

5. НЕ РОБІТЬ ЗАКАМ'ЯНИЛИМИ ВАШІ СЕРЦЯ

Чт, 16 лип.

а. Чому небезпечно ігнорувати заклик Духа Святого або зволікати з відповіддю на нього?

2 до коринтян 6:2: «Адже сказано: У сприятливий час Я вислухав тебе і в день спасіння допоміг тобі. Ось тепер – час сприятливий! Ось тепер – день спасіння!»; **До євреїв 3:7, 8:** «⁷Тому так промовляє Святий Дух: Сьогодні, коли почуєте Його голос, ⁸не робіть закам'янілими ваші серця, як ото було під час нарікання в день випробування в пустелі».

Від Луки 12:20, 21: «²⁰А Бог до нього промовив: Нерозумний, цієї ночі душу твою зажадають від тебе! А те, що ти приготував, кому воно буде? ²¹Так буває з тим, хто збирає для себе, але не багатіє для Бога».

«Чимало людей заспокоює свою стривожену совість думкою, що вони зможуть залишити дорогу зла, коли тільки цього захочуть. Їм здається, що вони можуть зневажати милостивими закликами Бога і все-таки чути їх знову й знову. Вони думають, що, засмучуючи Духа благодаті у своєму житті й стаючи на сторону сатани, вони в момент найбільшої небезпеки зможуть змінити свої дороги. Але це не так легко зробити. Життя в гріху так відбивається на характері, що лише в деякого згодом може з'явитися бажання стати подібними до Христа». – *Дорога до Христа*. – С.33, 34.

б. Що ми повинні робити, коли усвідомлюємо, що наше серце і життя не перебувають у гармонії з Богом?

Псалом 139:23, 24: «²³Досліди мене, Боже, і пізнай моє серце. Випробуй мене і пізнай мої думки! –²⁴Подивись, чи не йду я згубною дорогою, і скеруй мене на шлях вічності»; **Псалом 51:12:** «Серце чисте створи в мені, Боже, і духа правоти віднови у мені».

«Вивчайте Боже Слово з молитвою! Це Слово відкриває вам у Божому Законі та в житті Ісуса Христа великі принципи святості, "без яких ніхто не побачить Господа" (До євреїв 12:14). Воно переконує нас у гріховності та ясно вказує дорогу спасіння. Його необхідно слухати як голос Бога, який звернений до вашої душі». – *Дорога до Христа*. – С.35.

«Ми були великими грішниками, але Христос помер, щоб дарувати нам прощення. Його жертва достатньо велика, щоб просити Отця про наше спасіння. Ті, кому Він більше простив, полюблять Його більше. Ближче, ніж інші, вони стоятимуть біля Його престолу та прославлятимуть Його за велику любов і безмежну жертву. Чим повніше ми розуміємо любов Бога, тим краще усвідомлюємо згубність гріха. Коли ми бачимо, яка велика Божа милість до нас, коли ми починаємо розуміти велич безмежної жертви, принесеної Христом заради нас, тоді серце зворушується в любові та покаянні». – *Дорога до Христа*. – С.36.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 17 лип.

1. Який чудовий дар дає Бог, щоб ми могли отримати Небесну благодать?
2. Чому ми самі не здатні на справжнє покаяння?
3. Чого бракувало в покаянні Ісава, фараона та Юди?
4. Чому Ісус розповів притчу про фарисея та митника?
5. Що є найважливішим кроком для близького спілкування людини з Богом?

Визнання провини

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Хто втаює свій гріх, той не матиме успіху, а хто його визнає і залишає, той буде помилуваний» (*Притчі Соломона 28:13*).

Додаткові матеріали для вивчення:

Дорога до Христа. – Розділ 4. – С.37-41.

«Сповідання, котре є злиттям таємних почуттів душі, знаходить дорогу до безмежно милосердного Бога». – *Дорога до Христа. – С.38.*

1. БОЖА МИЛІСТЬ

Нд, 19 лип.

а. Що ми повинні робити, коли усвідомлюємо свій гріх?

Притчі Соломона 28:13: «Хто втаює свій гріх, той не матиме успіху, а хто його визнає і залишає, той буде помилуваний»; **Якова 5:16:** «Тому визнавайте один перед одним гріхи, моліться один за одного, щоби зцілитися, бо має велику силу ревна молитва праведного».

«Божа милість! На яких простих, розумних і справедливих умовах вона може бути отримана! Господь не вимагає, щоб ми зморювали себе для того, щоб одержати прощення гріхів. Нам не потрібно робити далекі паломництва, що стомлюють, чи карати своє тіло, щоб заслужити схвалення Всевишнього й відкупити свої беззаконня. Хто зізнається у своїх гріхах і відкидає їх, той буде помилуваний». – *Дорога до Христа. – С.37.*

б. Якого ставлення це вимагає від нас?

Притчі Соломона 15:33: «Страх Господній навчає мудрості, і слави передує покаяння»; **Притчі Соломона 19:23:** «Страх Господній [провадить] до життя, – хто його має, той буде задоволений, і зло його не досягне»; **Псалом 34:19:** «Господь близький до тих, чії серця у скорботі, й спасає засмучених духом».

«Люди, які не упокорили себе перед Богом і не визнали себе винними, не виконали головної умови, за якої Бог може прийняти їх. Якщо ми не пережили такого покаяння, про яке згодом не приходиться шкодувати, якщо ми в справжній смиренності серця й у зламаним духу не визнали своїх гріхів і не зненавиділи свої беззаконня, ми ще по-справжньому

не прагнули одержати прощення гріхів. Не зробивши цього, ми не могли знайти Божого миру. Наші минулі гріхи залишаються непростеними тільки з однієї причини: ми не бажаємо упокорити своє серце і виконати умови, викладені в Божому Слові. Щодо цього нам дані зрозумілі та визначені настанови. Визнання гріхів – публічно чи наодинці – повинно бути виражене широко та добровільно». – *Дорога до Христа*. – С.37, 38.

1. Якщо ми вірно визнаємо свої гріхи перед Богом, яким буде наше становище перед Ним?

2. СПОВІДАЮЧИСЬ І ПРОЩАЮЧИ

Пн, 20 лип.

а. Кого ми також ображаємо, коли кривдимо іншу людину?

Псалом 51:6: «Супроти Тебе, – Тебе єдиного, – я згрішив і вчинив те, що є злом у Твоїх очах, тому Ти будеш справедливим у Своїх словах вироку, бездоганним, коли судитимеш».

«Апостол говорить: *"Тому визнавайте один перед одним гріхи, молитесь один за одного, щоби зцілитися, бо має велику силу ревно молитва праведного"* (Якова 5:16). Зізнайтеся у своїх гріхах перед Богом, тому що тільки Він може простити їх, а у своїх прогріхах – один перед одним. Якщо ви скривдили свого друга чи сусіда, ви повинні визнати, що помилися, а його обов'язок – охоче простити вас. Потім вам потрібно просити прощення в Бога, тому що скривджений вами брат – Божа власність і, завдавши йому болю, ви згрішили проти його Творця і Викупителя». – *Дорога до Христа*. – С.37.

б. Чому ми повинні прощати інших?

Від Матвія 6:14, 15: «¹⁴Бо коли ви прощаете людям їхні переступи, простить і вам ваш Небесний Отець; ¹⁵якщо ж не прощаете людям [їхніх переступів], то й ваш Отець не простить вам ваших переступів»; *До ефесян 4:32*: «Будьте ж добрими один до одного, милосердними, прощаючи одне одному, як і Бог через Христа вам простив!».

«Той, хто не прощає, перекриває для себе єдине джерело, з якого може отримати милість від Бога. Не треба думати, що ми маємо право не прощати тих, хто нас образив, через те, що вони не визнали своєї провини. Вони, звичайно, повинні упокорити свої серця, розкаятися та усвідомити свою вину; але ми повинні ставитися до наших кривдників зі справжнім співчуттям, незалежно від того, зізналися вони у своєму вчинку чи ні. Якої б гіркої образи ви не зазнали від кривдників, не плачайте її в душі, не жалійте самих себе. Простіть усім вашим кривдникам, коли хочете, щоб Бог простив ваші переступи». – *Блаженства, промовлені на горі*. – С.113, 114.

в. Чого має навчити нас наш обов'язок щодо ставлення до інших людей?

1 Петра 4:8: «Насамперед майте щиру любов один до одного, бо любов покриває багато гріхів»; **До римлян 13:8:** «Нікому нічого не будьте винні, за винятком любові одне до одного. Адже хто любить іншого, той виконав Закон».

«Дозвольте Христові оселитися у вашому серці, жити у вас Своїм життям і через вас відкривати світові Божественну любов; це дасть надію тим, хто втратив її, принесе Небесний мир серцям, обтяженим гріхом. Приходячи до Бога, ми лише в тому разі отримаємо прощення від Нього, якщо готові виявити прощення до інших». – *Блаженства, промовлені на горі.* – С.114, 115.

«Нелюдське ставлення людини до людини – це наш найбільший гріх. Чимало людей гадають, що виявляють Божу справедливість, однак абсолютно не виявляють Його ніжності й великої любові. Часто ті, із ким вони поводяться невблаганно й суворо, перебувають під гнітом спокуси. Сатана бореться з такими душами, і різкі, безжалісні слова позбавляють їх мужності, роблячи здобиччю спокусника». – *Служіння зцілення.* – С.163.

2. У яких випадках слід сповідувати гріхи перед людьми та чому?

3. КОНКРЕТНО ТА ЩИРО

Вт, 21 лип.

а. Які гріхи слід сповідувати відкрито перед людьми, а які лише перед Богом?

Псалом 32:5: «Я визнав перед Тобою свій гріх і не приховав своєї провини. Я сказав: Визнаю свій гріх перед Господом. І Ти прости мою провину»; **Від Матвія 5:23, 24:** «²³Отже, якщо принесеш свій дар до жертовника і там пригадаєш, що твій брат має щось проти тебе, ²⁴залиши там свій дар перед жертовником, піди спершу помирися зі своїм братом, а тоді вже приходь і принось свій дар».

«Справжнє визнання свого гріха завжди відрізняється конкретністю та визначеністю. Одні гріхи можуть бути відкриті тільки перед Богом; інші повинні бути визнані перед людьми, які через них постраждали; треті можуть бути спрямовані проти суспільства і тому повинні бути визнані перед усіма. Але усяке визнання має бути конкретним, по суті. Ви повинні зізнатися саме в тих гріхах, у яких винні». – *Дорога до Христа.* – С.38.

«Свої особисті гріхи необхідно сповідувати перед Христом, єдиним Посередником між Богом і людиною... Кожен гріх є злочином перед Богом, і його слід сповідувати Богові через Христа. Кожен відкритий гріх слід визнавати відкрито». – *Служителі Євангелії*. – С.216.

б. Якою є мета істинного сповідання?

1 Самуїла 12:19: «Тоді всі люди почали благати Самуїла: Помолися за твоїх слуг до Господа, твого Бога, щоб нам не померти, адже ми до всіх наших гріхів додали ще одне зло, – домоглися собі царя!».

«У дні Самуїла ізраїльтяни відступили від Бога. Вони страждали від наслідків свого гріха, тому що зневірилися у Бозі, втратили здатність розпізнавати, що Його могутність і мудрість керують народом, зневірилися в Його здатності захищати й виправдовувати Свою справу. Вони відвернулися від великого Правителя Всесвіту і побажали мати такий самий державний устрій, як і в сусідніх народів. Перш, ніж вони знайшли мир, вони зрозуміло та виразно визнали свою провину: "Адже ми до всіх наших гріхів додали ще одне зло, – домоглися собі царя!" (*1 Самуїла 12:19*). Їм потрібно було зізнатися саме в тому гріхові, у якому їм докоряла совість». – *Дорога до Христа*. – С.38, 39.

в. Яка практична дія повинна слідувати за сповіданням?

Ісаї 1:16, 17: «¹⁶Обмийтеся, станьте чистими, усуньте ваші злі вчинки з-перед Моїх очей, – перестаньте чинити зло, ¹⁷навчіться робити добро, дотримуйтеся правосуддя, рятуйте пригнобленого, захищайте сироту і заступайтесь за вдову!»; *Єзекїля 33:15*: «Поверне заставу й відшкодує пограбоване, діятиме за моральними принципами життя, не допускаючи беззаконня, то він обов'язково буде жити й не загине».

«Визнання свого гріха без справжнього покаяння і виправлення не може бути прийняте Богом. У житті повинні відбутися рішучі зміни; все образливе для Бога має бути вилучено. Такий плід справжнього покаяння в гріху». – *Дорога до Христа*. – С.39.

«Кожна навернена душа, подібно до Закхея, засвідчить, що Христос перебуває в її серці, тим, що залишить усі недобрі вчинки, які раніше характеризували її життя. Як і начальник митників, вона доведе свою щирість тим, що відшкодує збитки потерпілим». – *Бажання віків*. – С.55б.

3. Чому важливо, щоб сповідання було конкретним?

а. Яким чином Адам і Єва намагалися ухилитися від відповідальності за свій гріх, коли Бог запитав їх про це?

Буття 3:12, 13: «¹²Адам відповів: Жінка, яку Ти дав, [щоби була] зі мною, [це] вона мені дала з дерева, і я їв.¹³Тоді запитав Бог жінку: Що ж ти наробила? А жінка відповіла: Змій мене обманув, – і я їла...».

«Адам не міг ані заперечити, ані виправдати свій гріх, але замість того, щоб покаятися, спробував перекласти вину на дружину, а отже, на Самого Бога: *"Жінка, яку Ти дав, [щоби була] зі мною, – [це] вона мені дала з дерева, – і я їв!"*». – *Патріархи і пророки. – С.57. [Виділено автором]*.

«Адамові та Єві було страшно та соромно, коли вони з'їли заборонений плід. Спочатку вони думали лише про те, як виправдати свій гріх і уникнути смерті. Коли Господь запитав про скоєний ними гріх, Адам відповів так, що частина провини за скоєне покладалася на Бога та Єву: *"Жінка, яку Ти дав, [щоби була] зі мною, – [це] вона мені дала з дерева, – і я їв!"*. Дружина, у свою чергу, звинуватила змія, сказавши: *"Змій мене обманув, – і я їла"* (Буття 3:12, 13). Навіщо Ти створив змія? Навіщо Ти пустив його до Едемського саду? Ці запитання нібито малися на увазі в її відповіді й робили Бога відповідальним за їхнє падіння». – *Дорога до Христа. – С.40.*

б. Чому самовиправдання робить сповідання неефективним?

Йова 9:20: «Якщо навіть я виправдовуватимуся, то мої ж уста мене осудять; і [якщо] я оголошую себе невинуватим, Він доведе мою провину» (переклад з англ.); **Від Луки 16:15:** «А Він сказав їм: Ви вдаєте із себе праведних перед людьми; Бог же знає ваші серця, бо те, що серед людей високе, – огидне перед Богом».

«Дух самовиправдання був породжений батьком неправди і виявляє себе у всіх синах і дочках Адама. Подібні визнання не надихаються Божественним Духом і не можуть бути прийняті Богом. Людина, яка пережила справжнє покаяння, візьме на себе всю повноту відповідальності за свій гріх і визнає свою провину без усякого лукавства та лицемірства». – *Дорога до Христа. – С.40.*

«Не применшуйте своєї вини, не шукайте вибачення за гріх. Ми повинні бачити власний гріх таким, яким його бачить Бог, а це справа нелегка. Лише Голгофа здатна відкрити нам жахливе значення гріха. Якщо б нам довелося нести весь тягар своєї вини, він роздушив би нас.

Але Безгрішний зайняв наше місце. Той, Хто не мав вини, узяв на Себе наші беззаконня. *"Якщо ж визнаємо свої гріхи, то Він, вірний і праведний, щоби простити нам гріхи й очистити нас від усякої неправедності"* (1 Івана 1:9). Яка чудова істина! Залишаючись вірним Своему Законові, Він водночас виправдовує всіх віруючих у Нього. *"Хіба є ще такий Бог, як Ти, Котрий прощає гріхи, відпускаючи (забуваючи) провини залишка Своєї спадщини? Бог не постійно гнівається, позаяк Він – Той, Хто любить виявляти милосердя"* (Михея 7:18)». – Блаженства, промовлені на горі. – С.116.

4. Опишіть небезпеку самовиправдання.

5. ВІДКРИТЕ СПОВІДАННЯ

Чт, 23 лип.

а. Яким чином апостол Павло смиренно і конкретно визнав свій гріх?

Дії 26:10, 11: «¹⁰Це я і зробив у Єрусалимі: багатьох зі святих я замкнув у в'язниці, одержавши владу від первосвящеників. Коли ж їх убивали, я давав згоду. ¹¹І дуже часто, караючи їх по всіх синагогах, примушував їх хулити. А сильно лютуючи на них, переслідував їх – навіть по далеких містах».

«У Божому Слові наведені приклади справжнього покаяння і смирення. Біблія говорить про людей, котрі визнавали свій гріх, не намагаючись вибачити чи виправдати його. Апостол Павло не приховував свого гріха. Він виставляє його в найнепривабливішому світлі, не намагаючись зменшити своєї провини. [Дії 26:10, 11 цитується]». – *Дорога до Христа*. – С.41.

б. Що Павло проголосив у своєму Першому посланні до Тимофія?

1 до Тимофія 1:15: «Вірним є слово і гідне повного прийняття, що Ісус Христос прийшов у світ, аби спасти грішників, серед яких я – перший».

«У самих собі ми бачимо лише недоліки і не знаходимо нічого, що дало б право сподіватися на Божу милість; тому сатана говорить, що молитви наші надаремно і все одно людині не виправити себе. Коли ми бажаємо наблизитися до Бога, ворог нашіптує: "Нащо тобі молитися? Хіба не ти вчинив цей гріх? Хіба ти не згрішив проти Бога, не діяв усупереч власному сумлінню?" Але ми можемо відповісти ворогові: *"Кров Ісуса [Христа], Його Сина, очищає нас від усякого гріха"* (1 Івана 1:7). Коли ми відчуваємо, що грішні, і не можемо молитися, саме тоді

настає найвідповідальніший час для молитви. Ми можемо відчувати сором і приниження, але повинні молитися й вірити. [*1 до Тимофія 1:15* цитується]. Прощення... дається як дар, джерелом якого є бездоганна праведність Христа». – *Блаженства, промовлені на горі*. – С.115, 116.

в. Що Бог обіцяє тим, хто сповідує свої гріхи?

1 Івана 1:9: «Якщо ж визнаємо свої гріхи, то Він, вірний і праведний, щоби простити нам гріхи й очистити нас від усякої неправедності».

«Смиренне й зламане серце, скорене справжнім покаяттям, зможе хоча б частково досягнути Божу любов і жертву, принесену на Голгофі. Як син визнає свої провини перед люблячим батьком, так грішник, котрий по-справжньому кається, відкриє Богові усі свої беззаконня. [*1 Івана 1:9* цитується]». – *Дорога до Христа*. – С.41.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 24 лип.

1. Якщо ми вірно визнаємо свої гріхи перед Богом, яким буде наше становище перед Ним?
2. У яких випадках сповідання мають бути зроблені перед людьми і чому?
3. Чому важливо, щоб сповідання було конкретним?
4. Опишіть небезпеку самовиправдання.
5. Яким є результат смиренного сповідання?

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ

1 серпня 2026 року

ВІДДІЛ ОСВІТИ ГЕНЕРАЛЬНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

«Повчай (виховуй) юнака на початку його шляху, і він не зверне з нього, навіть коли постаріє» (Притчі Соломона 22:6).

Ми живемо в серйозні часи. У суспільстві, яке стає все більш нерелігійним, відповідальність за виховання наших дітей та молоді у страху Господньому стала як ніколи актуальною. Як батьки, педагоги та члени тіла Христового ми маємо священну місію – підготувати покоління, яке зможе відстоювати віру з непохитністю, смиренністю та переконаністю.

«Наука справжньої освіти – це істина, яка має настільки глибоко закарбуватися в душі, щоб її вже не міг викоринити обман, поширений всюди». – *Свідчення для церкви. – Т.6. – С.131.*

У цьому контексті Відділ освіти Генеральної Конференції старанно працює над зміцненням та розширенням наших місіонерських шкіл по всьому світу. Багатьом нашим освітнім центрам не вистачає відповідної інфраструктури, сучасних навчальних програм та матеріалів, адаптованих до духовної реальності наших учнів. Більше того, кілька країн звернулися з проханням про відкриття нових освітніх закладів, які б сприяли не лише академічним знанням, але й засвоєнню принципів вічної Євангелії.

Таким чином, ці спеціальні пожертвування підтримають три ключові напрямки:

- 1) реструктуризацію існуючих місіонерських шкіл;
- 2) створення нових шкіл у регіонах, які потребують доступу до християнської освіти АСДРР;
- 3) просування проєкту перекладу та адаптації навчальних матеріалів, розроблених нашою педагогічною командою, для використання як у світських, так і в місіонерських школах різними мовами та у різних культурних контекстах.

«Справжня освіта – це підготовка місіонерів. Кожний син і кожна донька Бога покликані бути місіонерами. Ми покликані на служіння Богові й ближнім, і мета нашої освіти – зробити нас придатними до цього служіння». – *Служіння зцілення. – С.395.*

Отже, ми звертаємося до вас, дорогі брати і сестри, та закликаємо вас принести пожертвування зі щедрістю та місіонерським духом. Інвестуючи в освіту наших дітей та молоді, ми інвестуємо у майбутнє церкви, у проповідь Євангелії та в останні жнива.

Нехай Господь примножить ваш внесок і зміцнить це життєво важливе служіння, і нехай наші школи справді стануть світильниками, що сяють у темряві, готуючи вірне покоління до швидкого повернення нашого Спасителя.

Відділ освіти Генеральної Конференції

Посвячення

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «А коли будете Мене шукати, то знайдете, якщо шукатимете мене всім вашим серцем» (*Єремії 29:13*).

Додаткові матеріали для вивчення:

Дорога до Христа. – Розділ 5. – С.43-48.

«Ми не здатні боротися власними силами, тому усе, що відвертає наші думки від Бога, все, що призводить до самозвеличення та почуття власної незалежності, неодмінно приготує дорогу для нашого падіння. Біблія має на меті викликати недовір'я до людської сили і в той же час вселити віру в силу Божественну». – *Патріархи і пророки. – С.717.*

1. БОРОТЬБА ПРОТИ СВОГО «Я»

Нд, 26 лип.

а. Як апостол Павло описує боротьбу християнина та необхідну для неї зброю?

До ефесян 6:12-18: «¹²Адже наша боротьба не з тілом і кров'ю, але з началами, з владами, зі світовими правителями темряви цього [віку], з піднебесними духами злоби. ¹³Тому візьміть усю Божу зброю, щоб ви змогли дати опір у день зла і, усе подолавши, вистояти. ¹⁴Отже, стійте, підпережіться істиною, зодягніться в броню праведності, ¹⁵взуйтеся в готовність благовістити мир. ¹⁶Понад усе візьміть щит віри, яким зможете погасити всі вогненні стріли лукавого; ¹⁷візьміть шолом спасіння і духовний меч, яким є Боже Слово. ¹⁸Постійно моліться духом усякою молитвою і проханням, дбайте про це з усякою витривалістю і благанням за всіх святих».

«Сатана напосідав на Христа, використовуючи найсильніші й найвитонченіші спокуси, але щоразу зазнавав поразки. Ісус змагався з ворогом задля нас. Отримані Ним перемоги зробили нас здатними перемагати. Христос дасть силу всім, хто просить її. Сатана не може перемогти жодної людини без її власної згоди. Спокусник не має влади над волею людини; він не може примусити душу згрішити. Він може завдати людині страждань і мук, але не в силі опоганити її. Той факт, що Христос здобув перемогу, повинен надихати Його послідовників до мужньої боротьби з гріхом і сатаною». – *Велика боротьба. – С.510.*

б. Де сатана прагне встановити цілковите панування?

Притчі Соломона 4:23: «Понад усе, що лише зберігаєш, бережи своє серце, тому що з нього б'ють джерела життя».

«"Бо він такий, як його думки" (Притчі Соломона 23:7). Серце повинно відновитися Божественною благодаттю, інакше даремними будуть усі зусилля домогтися чистоти життя. Хто намагається сформувати благородний, доброчесний характер незалежно від благодаті Христа, той буде свій дім на хиткому піску. Під час грізної бурі спокус він неодмінно впаде». – *Патріархи і пророки*. – С.460.

1. Що необхідно для успіху в боротьбі проти ворога наших душ?

2. БОЖЕСТВЕННЕ ЗАПРОШЕННЯ

Пн, 27 лип.

а. Від чого потрібно відмовитися, щоб стати учнем Христа?

Від Луки 14:33: «Так ото й кожний з вас, хто не відречеться від усього свого майна, не може бути Моїм учнем»; **Від Матвія 6:24:** «Ніхто не може служити двом панам, оскільки, або одного зненавидить, а другого любитиме, або одного триматиметься, а іншим знехтує. Не можете служити Богові й мамоні».

«Відаючи себе Богові, ми повинні неодмінно відмовитися від усього, що розділяє нас з Ним. Ось чому Спаситель говорить: [Від Луки 14:33 цитується]. Ми повинні відмовитися від усього, що відволікає серце від Бога. Ідолом багатьох людей є мамона. Багатство приваблює багатьох людей. Любов до грошей, жага збагачення – це золотий ланцюг, яким вони прикуті до сатани. Інші найбільше прагнуть до слави й почестей. Життя без турбот і відповідальності є ідолом інших. Але ці рабські окови повинні бути розбиті. Ми не можемо наполовину належати Господу, а наполовину – світові. Ми не є Божими дітьми, якщо не належимо Йому цілковито». – *Дорога до Христа*. – С.44.

б. З яким Божественним запрошенням Господь звертається до всіх, хто прагне оновлення серця і життя?

Ісаї 1:18: «Тоді приходьте і розсудимось (проаналізуємо), – говорить Господь, – і хоча б ваші гріхи були, наче кармазин, вибілю, як сніг; і якщо будуть, як багрянниця, стануть [білими], наче вовна»; **Єремій 29:13:** «А коли будете Мене шукати, то знайдете, якщо шукатимете Мене всім вашим серцем»; **Якова 4:7-10:** «⁷Тож підкоріться Богові, протидійте дияволу, й він утече від вас. ⁸Наблизьтеся до Бога, і Він наблизиться до вас. Очистіть руки, грішники, і очистіть серця, двоєдушні. ⁹Журіться, сумуйте і плачте. Нехай ваш сміх обернеться

на плач, а радість – на смуток. ¹⁰Упокоріть себе перед Господом, і Він піднесе вас».

«Правління Бога не засноване на сліпій покорі, на божевільному підпорядкуванні, як це хотів би представити сатана. Бог звертається до розуму й совісті... Він не примушує нашу волю і приймає лише добровільне розумне поклоніння. Послух з примусу виключив би можливість всебічного розумового і морального розвитку. Він перетворив би людину на робота. Це суперечить волі Творця. Він бажає, щоб людина – вінець Його творіння – досягла найвищого розвитку. Бог пропонує нам вище блаженство й бажає ввести нас до нього силою Своєї благодаті. Він закликає нас віддатися Йому, аби Він міг здійснити в нас Свій задум. За нами вибір: чи бажаємо ми звільнитися від рабства гріха, щоб приєднатися до свободи Божих дітей?». – *Дорога до Христа*. – С.43, 44.

«Христос був явлений як Спаситель людей. Людям слід було покладати надію не на власні діла, на власну праведність чи якимось чином на самих себе, але на Божого Агнця, Котрий бере на Себе гріх світу. У Ньому був явлений Заступник перед Отцем. Через Нього було дано запрошення: *"Тоді приходьте і розсудимось (проаналізуємо), – говорить Господь, – і хоча б ваші гріхи були, наче кармазин, вибілю, як сніг; і якщо будуть, як багряниця, стануть [білими], наче вовна"*. Це запрошення лунає в цих рядках і для нас сьогодні. Нехай ні гордість, ні самозадоволення, ні самоправедність не втримають нікого від сповідання своїх гріхів, щоб він міг претендувати на обітницю». – *Основи християнського виховання*. – С.239.

2. У чому полягає справжня боротьба, щоб здобути перемогу над уже переможеним ворогом?

3. ХРИСТОС ВІДДАВ УСЕ

Вт, 28 лип.

а. Що дало Христу право взяти Своїх дітей на Небеса?

До колосян 1:14: «В Якому маємо викуплення [Його кров'ю], прощення гріхів»; *До євреїв 7:25*: «Тому, будучи завжди живим, Він може завжди спасати тих, хто приходить до Бога через Нього, аби заступатися за них».

«Серед страшної темряви, залишений Богом, Христос допивав останні краплі з чаші людського горя. У ці жахливі хвилини Він покладався лише

на отримане раніше запевнення, що Отець приймає Його. Він добре знав Свого Отця, вірив у Його справедливість, милосердя і неосяжну любов. Він довірився Тому, Кому завжди з радістю підкорявся. Коли Ісус у покорі віддав Себе Богові, Він уже не відчував, що залишений без Отцівської ласки. Вірою Христос став Переможцем». – *Бажання віків*. – С.756.

«Даруючи Ісуса, Бог віддав усе Небо. З людської точки зору, така жертва була безглуздим марнотратством. За людським розумінням, увесь План спасіння – марнотратство Божественних милостей. Однак вияви самозречення і безкорисливої жертви зустрічаються на кожному кроці. Небесне воїнство могло б справедливо дивуватися, спостерігаючи за людством, яке відмовляється піднятися вище і збагатитися безмежною любов'ю, виявленою у Христі. Саме Небесні істоти мали б право вигукнути: *"Навіщо така даремна трата?"*».

Але викуплення грішного світу мало бути цілковитим, досконалим і остаточним. Жертва Христа була такою всеосяжною, що досягла кожної створеної Богом душі. Той великий Дар не призначався лише якійсь окремішій частині людства. Не всі люди спасуться, однак План спасіння не можна вважати марнотратством через те, що він не приносить тих великих результатів, які ним передбачені. Його з надлишком вистачає для спасіння кожної людини». – *Бажання віків*. – С.565, 566.

б. Чого Ісус очікує від усіх, хто бажає бути Його дітьми і прагне отримати Його Духа?

Притчі Соломона 23:26: «Сину мій, дай мені твоє серце, а твої очі нехай пильнують за моїми дорогами».

«Спаситель з ніжним співчуттям очікує почути з уст тих, хто заблукав, сповідання їхніх гріхів і прийняти їхнє покаяння. Ісус очікує від них якогось висловлення подяки, як мати очікує посмішки впізнавання від свого улюбленого малюка. Великий Бог вчить нас називати Його своїм Отцем. Він спонукає нас зрозуміти, наскільки ревно і ніжно Його серце прагне до нас у всіх наших випробуваннях і спокусах». – *Служителі Євангелії*. – С.210.

«Від чого ми відмовляємося, коли віддаємо Христу все? Від скверн гріха, щоб Ісус очистив нас Своєю Кров'ю і спас Своєю незрівнянною любов'ю. Однак іншим людям здається, що все залишити надто важко. Такі думки й слова повинні були б викликати в нас почуття сорому». – *Дорога до Христа*. – С.46.

3. Чого ми можемо навчитися з дару Христа для нашого спасіння?

а. Чого щиро бажав Павло для віруючих людей?

До римлян 12:1: «Тож благаю вас, брати: заради Божого милосердя, принесіть ваші тіла як живу, святу, приємну Богові жертву, як ваше служіння розуму»; *1 до солунян 5:23*: «А Сам Бог миру нехай повністю освятить вас: нехай ваш дух, душа й тіло бездоганно будуть збережені в цілості до приходу нашого Господа Ісуса Христа».

«Хоча ці слова звернені до древнього Ізраїлю, вони містять урок і для Божого народу сьогодні. Коли апостол закликає своїх братів представити свої тіла *"як живу, святу, приємну Богові жертву"*, він викладає принципи істинного освячення. Це не просто теорія, не емоція і не набір слів, а живий, дієвий принцип, що проникає у повсякденне життя. Він вимагає, щоб наші звички в їжі, питві та одязі були такими, які забезпечували б збереження фізичного, розумового та морального здоров'я, щоб ми могли представити Господу наші тіла не як дар, осквернений неправильними звичками, а *"як живу, святу, приємну Богові жертву"*». – *Освячене життя*. – С.27, 28.

«Нам потрібно віддати себе на служіння Богові й прагнути до того, щоб наша жертва була якомога досконалішою. Бог буде задоволений, коли ми віддамо Йому як живу жертву те найкраще, чим володіємо. Той, хто любить Його усім серцем, багатиме посвятити Йому на служіння усе найкраще в своєму житті; такі особистості постійно робитимуть усе, аби досягти гармонії свого єства із Його законами, які учинять їх здатними виконувати Божу волю». – *Патріархи і пророки*. – С.352, 353.

б. Коли люди почули проповідь Петра в день П'ятидесятниці, що особливо турбувало їхні серця?

Дії 2:37, 38: «³⁷Почувши, вони розчулилися серцем і сказали Петрові й іншим апостолам: *Що ж нам робити, мужі-брати?* ³⁸А Петро [сказав] їм: *Покайтеся, і нехай охреститься кожний з вас в Ім'я Ісуса Христа на прощення ваших гріхів, і приймете дар Святого Духа!*».

«[Народ] почув від учнів, що розп'ятий був Божий Син. Священники й начальники затремтіли. Люди відчували сором і муки сумління. *"Почувши, вони розчулилися серцем і сказали Петрові й іншим апостолам: Що ж нам робити, мужі-брати?"* Серед тих, хто слухав учнів, були побожні юдеї, щирі у своєму віруванні. Сила, якою супроводжувалися слова промовця, переконала їх у тому, що Ісус – воістину Месія...

Петро переконував людей, котрі почали усвідомлювати свою вину, що вони відкинули Христа, бо були обмануті священниками й начальниками; і якщо вони й далі шукатимуть поради цих мужів та зволікатимуть прийняти Христа, чекаючи, коли ті першими визнають Його, то вони ніколи не приймуть Його. Ці впливові люди, які мали лише вигляд благочестя, прагнули земних багатств та слави. Вони не бажали прийти до Христа, щоб отримати світло». – *Дії апостолів*. – С.43, 44.

4. Якою є мета Бога для віруючих людей, як у фізичному, так і духовному плані?

5. ЗАЛИШАЮЧИСЬ ПОКІРНИМИ

Чт, 30 лип.

а. Що дає нам упевненість у тому, що ми можемо цілком присвятити себе Господу й уподібнитися до Христа?

До филип'ян 2:12, 13: «¹²Тому, мої любі, так як ви завжди були слухняні, не тільки коли я був присутній, але значно більше тепер, коли я відсутній, зі страхом і трепетом звершуйте своє спасіння. ¹³Адже то Бог за [Своєю] доброю волею викликає у вас і бажання, і дію».

«Бог не велить вам боятися, що Він не виконає Своїх обітниць, що Його терпіння вичерпається або Його співчуття забракне. Бійтеся того, що ваша воля може не підпорядкуватися волі Христа, що вашим життям можуть управляти ваші успадковані та набуті риси характеру. *"Адже то Бог за [Своєю] доброю волею викликає у вас і бажання, і дію"*. Бійтеся, щоб ваше "я" не стало між вашою душею та великим Господом-Творцем. Бійтеся, щоб ваша егоїстична воля не затьмарила ту високу мету, яку Бог бажає здійснити через вас. Бійтеся покладатися на власні сили, бійтеся забрати свою руку з руки Христа і спробувати пройти життєвий шлях без Його постійної присутності». – *Наочні уроки Христа*. – С.161.

б. Як зберегти твердість віри та цілковиту покірність праведним принципам?

До галатів 2:19 (остання частина), 20: «¹⁹...Я розп'ятий разом з Христом. ²⁰І живу вже не я, а Христос живе в мені. А що тепер живу в тілі, то живу вірою в Божого Сина, Який полюбив мене й віддав Себе за мене»; *Від Матвія 16:24, 25:* «²⁴Тоді Ісус сказав Своїм учням: Коли хто хоче йти за Мною, нехай зречеться самого себе, візьме свій хрест і йде за Мною. ²⁵Бо коли хто хоче спасти свою душу, той погубить її, а хто погубить свою душу заради Мене, той знайде її».

«Хто бажає досягнути благословення освячення, ті повинні спочатку збагнути значення самопожертви. Хрест Христа – центральний стовп, на який спирається "понад міру вічна слава"». – *Дії апостолів*. – С.560.

«Ви не зможете змінити своє серце, ви не зможете самі представити Богу свою любов, але ви зможете **обрати**, щоб служити Йому. Ви в силах віддати Йому свою волю. Тоді Він викликатиме у вас "за [Свою] доброю волею... і бажання, і дію»...

Ваше життя може цілковито змінитися, якщо ви скеруєте свою волю в правильне русло. Віддаючи її Христу, ви заручитеся підтримкою і допомогою наймогутнішої Істоти у Всесвіті. Ви отримаєте силу згори, яка допоможе вам бути непохитними в цьому світі, і, таким чином, завдяки постійній покорі Богові ви зможете жити новим життям, життям віри». – *Дорога до Христа*. – С.47, 48. [Виділено автором].

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 31 лип.

1. Що необхідно для успіху в боротьбі проти ворога наших душ?
2. У чому полягає справжня боротьба, щоб здобути перемогу над уже переможеним ворогом?
3. Чого ми можемо навчитися з дару Христа для нашого спасіння?
4. Якою є мета Бога для віруючих людей, як у фізичному, так і духовному плані?
5. Якщо наша воля узгоджується з Божою волею, яким буде наш щоденний досвід?

Віра і прийняття

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Я дам вам нове серце і нового духа вкладу в вас, – і видалю з вашого тіла кам'яне серце і дам вам серце тілесне» (Єзекіїля 36:26).

Додаткові матеріали для вивчення:

Дорога до Христа. – Розділ 6. – С.49-55.

«Ви не можете викупити свої минулі гріхи, змінити своє серце й стати святим. Але Бог обіцяє зробити все це для вас через Христа». – *Дорога до Христа. – С.51.*

1. ПРОЩЕННЯ І МИР

Нд, 2 серп.

а. Яку чудову обітницю прощення і миру дає нам Бог?

1 Івана 1:9: «Якщо ж визнаємо свої гріхи, то Він вірний і праведний, щоб простити нам гріхи й очистити нас від усякої неправедності».

«Розумієте, що у вашому серці міцно укоренилися гріх і себелюбність. Жадаєте прощення, чистоти, свободи. Як же вам прийти до згоди з Богом, уподібнитися до Нього?»

Внутрішній мир – от, що вам потрібно: прощення від Бога й любов у серці. Ні гроші, ні інтелект, жодні людські знання не зроблять Вас власником цього миру. Безглуздо намагатися придбати його своїми зусиллями. Бог пропонує його вам безкоштовно, *"без грошей і без оплати"* (Ісаї 55:1). Він уже дарований вам. Потрібно тільки простягнути руку та взяти його». – *Дорога до Христа. – С.49.*

б. Яка ще важлива обітниця перетворить усе єство людини, зробивши її новим творінням, що перебуває в гармонії з Богом?

Єзекіїля 36:26: «Я дам вам нове серце і нового духа вкладу в вас, – і видалю з вашого тіла кам'яне серце і дам вам серце тілесне».

«Ви визнали свої гріхи і залишили їх. Зважилися віддати себе Богові. Тепер йдіть до Нього і просіть Його очистити вас від гріхів, дати вам нове серце. І вірте, що станеться це, **тому що Він обіцяв**. Цього навчав Христос, живучи на землі, – ми повинні вірити в отримання обіцяного Божого дару й він буде належати нам». – *Дорога до Христа. – С.49, 50. [Виділено автором].*

1. Що сповнює душу, коли її гріхи прощені?

а. Що Ісус сказав паралізованому біля купальні Витезда, і який урок ми можемо отримати з цього випадку?

Від Івана 5:1-9: «¹Після цього було юдейське свято, й Ісус прийшов у Єрусалим. ²Є в Єрусалимі біля Овечої брами купальня, що по-юдейському називається Витезда, вона має п'ять критих входів. ³У них лежало багато недужих, сліпих, кривих, сухих, [які очікували руху води. ⁴Бо ангел Господній час від часу сходив до купальні й збурював воду. Хто перший заходить після збурення води, той ставав здоровим, хоч би якою була його недуга]. ⁵Був там один чоловік, який тридцять вісім років нездужав. ⁶Ісус, побачивши його, як лежав, і, знаючи, що довго він уже хворіє, сказав йому: Чи ти хочеш стати здоровим? ⁷Хворий відповів Йому: Пане, не маю людини, яка вкинула б мене до купальні, коли забурлить вода. Коли ж я приходжу, то інший уже заходить раніше за мене. ⁸Каже йому Ісус: Устань, візьми постіль свою і ходи! ⁹І чоловік тут же став здоровим, узяв свою постіль і почав ходити».

«Повернемося до розповіді про зцілення розслабленого у Витезді. Нещасний страдник був зовсім безпомічним, він не міг ходити тридцять вісім років. Однак Ісус звелів йому: *"Устань, візьми постіль свою і ходи!"*. Хвора людина могла б сказати: "Господи, якщо Ти зцілиш мене, я виконаю Твоє веління". Але він повірив словам Христа, повірив тому, що зцілений, і відразу спробував устати; **виявив готовність** піти – і пішов. Він вчинив за словом Христа, і Бог дав йому силу. Хворий видужав». – *Дорога до Христа. – С.50. [Виділено автором]*.

«Ісус не давав йому жодного запевнення в Божественній допомозі. Цей чоловік міг би засумніватися й назавжди втратити єдину нагоду одужання. Але він повірив слову Христа і, підкорившись Йому, отримав силу.

Вірою і ми можемо духовно зцілитися. Гріх робить нас чужими Богам. Наші душі паралізовані. Самі по собі ми не здатні жити святим життям, як і паралізований не міг ходити. Багато хто усвідомлює свою безпомічність і прагне духовного життя, яке привело б до гармонії з Богом, але марно намагається досягти його. У відчаї вони волають: *"Нещасна я людина! Хто визволить мене від цього тіла смерті?"* (До римлян 7:24). Нехай усі зажурені, неспокійні душі звернуть свій погляд угору! Спаситель схиляється над тими, за кого Він заплатив Своєю Кров'ю, і з невимовною ніжністю та співчуттям промовляє: *"Чи ти хочеш стати здоровим?"* (Від Івана 5:6). Він запрошує тебе піднятися у здоров'ї та мирі». – *Бажання віків. – С.203.*

б. Що обіцяно грішникові через Христа?

2 Хронік 7:14: «Але якщо Мій народ, який носить Моє Ім'я, впокориться й почне молитися, шукаючи спілкування зі Мною; якщо відвернеться від своєї дороги зла, то Я почую в небесах, прощу їхні гріхи, й оздоровлю їхню землю»; **Осії 14:5:** «Я вилікую їхнє відступництво, – виявлятиму до них Свою любов, тому що Мій гнів відвернеться від них».

«Ви не можете викупити свої минулі гріхи, змінити своє серце й стати святим. Але Бог обіцяє зробити все це для вас через Христа. **Вірте** Його обіцянці. Визнайте свої гріхи і віддайте себе Богові. **Прийміть рішення** служити Йому. Як тільки ви зробите це, Бог обов'язково виконає Своє слово. Ви будете зцілені так само, як розслаблений, котрому Христос дав здатність ходити в той момент, коли хворий повірив, що зцілений. Усе можливо віруючому.

Не чекайте, поки **відчуєте**, що видужали, але скажіть: "Я вірю цьому не тому, що відчуваю себе здоровим, а тому, що Бог обіцяв". – *Дорога до Христа. – С.51. [Виділено автором].*

2. Чому паралізований, який був біля купальні Витезда, раптом зміг ходити?

3. ПРИЙНЯТІ В УЛЮБЛЕНОМУ

Вт, 4 серп.

а. Що відбувається з нашими минулими гріхами, якщо ми приймаємо Ісуса як Спасителя?

Доримлян 3:24, 25: «²⁴Але оправдуються даром, Його благодаттю, через викуплення, що в Ісусі Христі. ²⁵Його Бог дав як жертву примирення в Його крові через віру, щоби показати Свою справедливість у прощенні раніше вчинених гріхів»; **До римлян 5:1, 9, 10:** «¹Отже, виправдавшись вірою, маємо мир з Богом через нашого Господа Ісуса Христа... ⁹Тим більше тепер, оправдані Його кров'ю, ми завдяки Йому спасемося від гніву ¹⁰Коли, ще будучи ворогами, ми примирилися з Богом смертю Його Сина, тим більше, примирившись, спасемося Його життям».

«"Усе, чого ви в молитві попросите, вірте, що одержите, і сповниться вам" (Від Матвія 11:24). Ця обіцянка дана за однієї умови: ми повинні просити те, що схвалює Бог. Але це й є Божа воля – очистити нас від гріха, зробити Своїми, дати нам силу жити святим життям. Тому ми можемо просити про ці благословення, вірити, що одержимо їх, і дякувати Богу за те, що **вже** одержали. Яка це перевага – приходити до Ісуса, очищатися від гріха й стояти перед Божим Законом без сорому й докорів совісті!». – *Дорога до Христа. – С.51. [Виділено автором].*

б. У якому духовному стані віруюча людина перебуває перед Богом?

До римлян 8:1: «Тож немає тепер жодного осуду тим, які в Ісусі Христі [ходять не за тілом, а за Духом]».

«Хоч життя християнина сповнене покори, проте він не повинен сумувати і вдаватися до самоприниження. Кожний має перевагу жити так, щоб отримати Боже схвалення і Його благословення. Наш Небесний Отець не бажає, щоб ми постійно залишалися в темряві, під тягарем осудження. Справжня покора виявляється не в тому, щоб ходити з похиленою головою, поринувши в роздуми про самого себе. Ми можемо прийти до Ісуса, очиститися й стати перед Законом без сорому й докорів сумління». – *Велика боротьба*. – С.477.

«Коли ми цілковито віддаємо себе Богові й віруємо в Нього, Кров Христа очищає нас від усякого гріха. Совість може звільнитися від осуду, через віру в Кров Христа всі можуть стати досконалими в Ньому... Ми повинні хвилюватися не про те, що Христос і Бог думають про нас, а роздумувати про те, що Бог думає про Христа, нашого Заступника. Ви прийняли в Улюбленому Ісусі». – *Вибрані вісті*. – Кн.2. – С.32, 33.

в. Яку перемену повинні усвідомити всі, хто уклав завіт із Богом?

1 Петра 1:18, 19: «¹⁸Знаючи, що ви були викуплені від марного вашого життя, переданого батьками, не тлінним сріблом або золотом, ¹⁹а дорогоцінною кров'ю Христа, як непорочного й чистого Агнця»; *1 до коринтян 6:19, 20:* «¹⁹Хіба ви не знаєте, що ваші тіла – це храм Святого Духа, Який є у вас і Якого ви маєте від Бога, і що ви не належите самим собі? ²⁰Адже ви викуплені за ціну. Тому прославляйте Бога у вашому тілі [та у вашому дусі, які належать Богові]»; *До галатів 3:26:* «Адже через віру в Ісуса Христа ви всі – сини Божі».

«А тому ви належите не собі й викуплені дорогою ціною. [*1 Петра 1:18, 19* цитується]. Вам потрібно просто повірити Богу, і Святий Дух вдихне у вас нове життя. Ви тепер – член Його родини. Він любить вас так само, як Свого Сина». – *Дорога до Христа*. – С.51, 52.

3. Коли ми приймаємо Христа як нашого Спасителя, яка обітниця стає нашою?

4. ЖИТТЯ З ХРИСТОМ

Ср, 5 серп.

а. Як повинна поводитися віруюча людина?

До колосян 2:6: «Отже, як ви прийняли Господа Ісуса Христа, так і ходіть у Ньому».

«Тепер, коли ви віддали себе Ісусу, не відступайте назад, не віддаляйтеся від Нього, але щодня говоріть: "Я належу Христові, я віддав себе Йому". Просіть, щоб Він дав вам Святого Духа й зберігав вас Своєю благодаттю. І як ви, віддалися Богу й довірилися Йому, стали Його дітьми, так і живіть в Ньому! Апостол Павло говорить: "*Отже, як ви прийняли Господа Ісуса Христа, так і ходіть у Ньому*" (До колосян 2:6).

Деяким здається, що перш, ніж вони зможуть розраховувати на Його благословення, потрібно пройти певні випробування і переконати Господа у своєму виправленні. Але вони вже зараз мають право на Боже благословення. Якщо люди не будуть мати благодаті й Христового Духа, котрі їх зміцнювали б, вони не зможуть чинити опір злу. Ісус бажає, щоб ми прийшли до Нього такими, як є, – грішними та немічними. Він бажає, щоб ми поклалися на Нього. Ми можемо прийти до Нього зі своїми слабкостями, порочністю, безпорадністю й упасти до Його ніг у покаянні. За великою Своєю милістю Він обійме нас Своєю любов'ю, перев'яже наші рани, очистить нас від усякої нечистоти». – *Дорога до Христа*. – С.52.

б. Що передбачено у разі помилок, допущених у процесі навчання?

1 Івана 2:1, 2: «¹Дітоньки мої, пишу вам це, щоб ви не грішили. А коли хто згрішить, то маємо Заступника перед Отцем, Ісуса Христа, Праведника. ²Він – примирення за наші гріхи, і не тільки за наші, а й за [гріхи] всього світу».

«Женіть геть думку про те, що Божі обіцянки призначені не для вас. Вони дані кожному грішнику, котрий кається. Христос посилає ангелів, щоб вони несли Його благодать і силу кожній віруючій душі. Якою б грішною людина не була, вона може знайти силу, чистоту та праведність в Ісусі, Котрий помер за всіх грішників. Христос готовий зняти з кожного заплямований і опоганений гріхом одяг, і одягти в білі шати праведності. Він пропонує грішнику життя замість смерті». – *Дорога до Христа*. – С.52, 53.

в. Поясніть, як Господь зміцнює нас на цьому шляху.

1 Івана 1:7: «Коли ж ходимо у світлі, як Сам Він є у світлі, то маємо спільність одне з одним, і кров Ісуса [Христа], Його Сина, очищає нас від усякого гріха»; *До галатів 5:16, 17, 25:* «¹⁶Кажу: живіть духом, і не чинитимете пожадань тіла. ¹⁷Бо тіло бажає протилежного духові, а дух – протилежного тілу: вони протидіють одне одному, щоб ви не чинили того, чого бажаєте... ²⁵Коли живемо духом, то духом і ходимо».

«Той, хто прямує шляхами мудрості, радіє навіть під час випробовувань: бо Той, Кого любить душа, іде невидимо поруч. Піднімаючись угору, вони з кожним кроком все ясніше відчувають дотик Його руки; яскраве проміння слави Невидимого сяє на їхньому шляху; а їхні славослов'я підносяться до Божого престолу, зливаючись там зі співом ангельських хорів». – *Блаженства, промовлені на горі*. – С.140.

4. У чому секрет переможного життя з Христом?

5. ВИКУПНА ЛЮБОВ ОТЦЯ

Чт, 6 серп.

а. Які умови прийняття людини Богом?

Ісаї 55:7: «Нехай нечестивий залишить свою дорогу, а злочинець – свої задуми, і нехай навернуться до Господа, аби Він змилювався над ними, – до нашого Бога, бо Він щедрий на прощення!»; *Ісаї 44:22*: «Я розвіяв, наче хмару, твої провини і, як туман, – твої гріхи. Повернися ж до Мене, адже Я викупив тебе!».

«Бог не поводить нас з нами так, як ми, смертні люди, поведимося одне з одним. Він ставиться до нас милостиво, з любов'ю і ніжним співчуттям». – *Дорога до Христа*. – С.53.

«Кожний, хто, відчуваючи Божий докір, упокорить себе, визнає власний гріх і розкається, як це зробив Давид, може бути впевнений, що для нього є надія. Усякий, хто з вірою приймає Божі обітниця, отримує прощення. Господь ніколи не прожене душу, яка щиро кається». – *Патріархи і пророки*. – С.726.

б. Яким є істинне ставлення нашого Небесного Отця до всіх, хто ухилився з правильної дороги?

Єзекіїля 18:32: «Адже Я не маю задоволення в смерті вмираючого, – говорить Владика Господь, – тож наверніться і живіть!»; *Від Луки 15:18-20*: «¹⁸Встану, піду до свого батька і скажу йому: Батьку, я згрішив перед небом і перед тобою ¹⁹і вже не гідний зватися твоїм сином; прийми ж мене як одного з твоїх наймитів! ²⁰Тож він, підійнявшись, пішов до свого батька. Коли він був ще далеко, батько побачив його й змилосердився; побігши, кинувся йому на шию і поцілував його».

«Сатана постійно прагне сховати від нас благословенні запевнення Бога. Він хоче позбавити людину всякої іскорки надії, усякого променя світла. Але ми не повинні дозволити йому цього. Не слухайте

спокусника, але говоріть: "Ісус умер, щоб дати мені життя. Він любить мене й не хоче моєї загибелі"... У цій же притчі говориться про те, як Отець приймав блудного сина: [Від Луки 15:18-20 цитується].

Але навіть ця зворушлива притча не може цілком передати безмежне співчуття Небесного Отця до нас, грішних. Господь говорить через Свого пророка: "**Я полюбив тебе вічною любов'ю, тому Я милосердям привернув тебе**" (Єремії 31:3, переклад з англійської). У той час, як грішник знаходиться в чужій країні, вдалині від рідної домівки, марнуючи свій масток, Отець тужить за ним. І кожне бажання повернутися до Бога, що виникає в серці грішника, є не що інше, як відгук на ніжний заклик Святого Духа, Котрий кличе і притягує заблудлого до люблячого Небесного Отця». – *Дорога до Христа*. – С.53, 54. [Виділено автором].

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 7 серп.

1. Що сповнює душу, коли її гріхи прощені?
2. Чому паралізований, який був біля купальні Витезда, раптом зміг ходити?
3. Коли ми приймаємо Христа як нашого Спасителя, яка обітниця стає нашою?
4. У чому секрет переможного життя з Христом?
5. Опишіть контраст між злобою сатани та викупною любов'ю Отця.

Ознаки учнівства

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Отже, хто в Христі, той нове творіння; давнє минуло, – ось постало [все] нове!» (2 до коринтян 5:17).

Додаткові матеріали для вивчення:

Дорога до Христа. – Розділ 7. – С.57-65.

«Характер людини відкривається не у випадкових добрих чи поганих вчинках, а в тому, що вона зазвичай говорить і робить, у загальній спрямованості її життя». – *Дорога до Христа. – С.57, 58.*

1. РОБОТА СВЯТОГО ДУХА

Нд, 9 серп.

а. Який урок дав Христос, описуючи процес навернення?

Від Івана 3:5-8: «⁵Ісус відповів: Знову й знову запевняю тебе: коли хто не народиться від води й Духа, не може увійти до Божого Царства! ⁶Народжене від тіла є тілом, а народжене від Духа є духом. ⁷Не дивуйся з того, що Я сказав тобі: Вам потрібно народитися згори. ⁸Вітер віє, де хоче, і ти чуєш його шум, але не знаєш, звідки приходить і куди прямує. Так буває з кожним, хто народжений від Духа».

«Іноді людина не може назвати точний час і місце свого навернення до Христа чи згадати всі обставини, що передували цьому, але це не доводить, що вона не навернена... Вплив Божого Духа на людське серце схожий на віяння вітру. Ми не бачимо вітер, але відчуваємо його присутність. Невидима людським оком сила, яка відроджує, дає початок нового життя. Вона створює нову людину за Божим образом». – *Дорога до Христа. – С.57.*

б. Які зміни відбудуться в житті істинно наверненої людини?

До римлян 12:9-18: «⁹Любов – нелицемірна. Ненавидьте зло, шукайте добра, ¹⁰любіть один одного по-братерськи, пошаною один одного випереджайте; ¹¹у наполегливості не лінуйтеся, духом палайте, Господу служіть, ¹²радійте надією, труднощі переносьте, перебувайте в молитві; ¹³беріть участь у потребах святих, виявляйте гостинність. ¹⁴Благословляйте тих, хто переслідує вас, – благословляйте, а не проклинайте. ¹⁵Радійте з тими, які радіють, і плачте з тими, котрі плачуть. ¹⁶Тримайтеся між собою однієї думки, не будьте зарозумілими, наслідуйте лагідних. Не вважайте себе мудрим».

¹⁷Нікому не платіть злом за зло, дбайте про добро перед усіма людьми. ¹⁸Якщо це залежить від вас, – живіть з усіма людьми в мирі»; **2 до коринтян 5:17**: «Отже, хто в Христі, той нове творіння; давнє минуло, – ось постало [все] нове!».

«Ми нічого не можемо зробити самі, щоб змінити себе чи прийти до згоди з Богом; ми й не повинні покладатися на себе чи свої добрі діла, але якщо Божа благодать робить свою дію в нас, то це не залишиться прихованим. У нашому характері, у наших звичках і заняттях відбудуться помітні зміни. Люди будуть бачити різучий контраст між колишнім і новим життям...

Поведінка людини може бути зовні благопристойною і без сили Христа, що оновлює. Це факт. Бажання впливати на оточуючих і користуватися загальною повагою може змусити нас поводитися порядно. Почуття власної гідності допомагає стримуватися від поганих вчинків. Егоїстична людина здатна робити шляхетні вчинки. Як же тоді визначити, знаходимося ми на стороні добра чи зла?

Кому належить наше серце? Хто володіє нашими думками?». – *Дорога до Христа*. – С.57, 58.

1. Опишіть доказ справжнього навернення.

2. БУТИ НОВИМ ТВОРІННЯМ

Пн, 10 серп.

а. Який плід приносить людина, сповнена Святого Духа?

До галатів 5:22, 23: «²²Плід же Духа – любов, радість, мир, довготерпіння, ласкавість, доброта, віра, ²³лагідність, стриманість. На таких немає Закону!».

«Кожний, хто став новим творінням у Христі Ісусі, принесе у своєму житті плоди Духа... Їм тепер подобається те, що вони раніше ненавиділи, а те, що колись любили, – вони ненавидять. Горді й самовпевнені стають лагідними й покірливими серцем, суєтні та гордовиті – серйозними і скромними. Пияки стають непитущими, розпусні – цнотливими. Світські звичаї і смаки відкидаються. Християн буде цікавити не "зовнішнє", але "прихована сердечна людина, в нетлінності лагідного і мовчазного духа, що є дорогоцінним перед Богом" (1 Петра 3:3, 4)». – *Дорога до Христа*. – С.58, 59.

«Вплив Святого Духа – це життя Христа в душі. Ми не бачимо Христа і не говоримо з Ним, але Його Святий Дух близький до нас, де б ми не знаходилися. Він діє в тих і через тих, котрі приймають Христа.

Люди, в яких перебуває Дух, виявляють плоди Духа – любов, радість, мир, довготерпіння, доброту, милосердя, віру». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.6. – С.1112.*

6. Що є доказом істинного покаяння?

Єзекіля 33:14, 15: «¹⁴Так само, коли Я скажу нечестивому: Ти безперечно помреш! – а він, відвернувшись від свого гріха, почне діяти справедливо й жити праведно: ¹⁵поверне заставу й відшкодує пограбоване, діятиме за моральними принципами життя, не допускаючи беззаконня, то він обов'язково буде жити й не загине».

«Покаяння не можна вважати справжнім, якщо за ним не йде виправлення. Коли ж грішник повернув узятє в заставу, повернув украдене, визнав гріхи, почав любити Бога та ближніх, він може бути упевненим у тому, що перейшов від смерті до життя.

Коли ми приходимо до Христа, усвідомлюючи свої помилки і гріхи, і долучаємося до Його благодаті, яка пробаचाє, наше серце наповнюється любов'ю. Жоден тягар не буде здаватися тяжким, тому що ярмо, яке накладається Христом, легке. Обов'язки стають радістю, а жертвоне служіння – задоволенням. Дорога, яка раніше здавалася окутаною темрявою, освітлюється променями Сонця Праведності.

Краса Христового характеру буде помітною в Його послідовниках. Ісус з радістю виконував Божу волю: Він був спонукуваний любов'ю до Бога та палким бажанням прославити Його. Любов додавала всім Його вчинкам особливої благородності й привабливості. Любов сходить від Бога. Вона не може зародитися в непосвяченому серці. Вона живе тільки там, де панує Ісус. *"Ми любимо [Його], бо Він перший полюбив нас"* (1 Івана 4:19). У серці, оновленому Божественною благодаттю, любов є діючим принципом. Вона змінює характер, керує спонуканнями, контролює пристрасті, утихомирює ворожнечу й облагороджує почуття. Ця любов, що викохана в серці, робить людину щасливою й впливає на оточуючих». – *Дорога до Христа. – С.59.*

2. У чому відмінність старої людини від нової?

3. ДВІ ОМАНИ

Вт, 11 серп.

а. Які небезпечні омані приймають багато так званих християн?

До филип'ян 3:9: «І виявитися в Ньому не зі своєю праведністю, яка від Закону, але з тією, що через віру в Христа, з праведністю, яка від Бога, через віру»; **До римлян 10:3:** «Оскільки не розуміючи Божої праведності й силкуючись встановити власну праведність, вони не підкорилися Божій праведності»; **Якова 2:17:** «Так і віра, коли не має діл, сама по собі є мертвою».

«Існують дві помилки, яких Божі діти, і особливо ті, котрі тільки почали довіряти Його благодаті, повинні остерігатися. Насамперед, як уже було сказано вище, не слід думати, що можна дійти згоди з Богом за допомогою своїх власних діл. Ті, хто намагаються досягти святості через дотримання самотужки Закону прирікають себе на невдачу. Усе, що людина робить без Христа, опоганене егоїзмом і гріхом. Тільки благодать Христа, отримана через віру, може зробити нас святими.

Не менш серйозною є омана, начебто віра в Христа звільняє людину від необхідності дотримуватися Божого Закону й що, оскільки ми стаємо учасниками Христової благодаті тільки через віру, наші діла не мають жодного відношення до нашого викуплення». – *Дорога до Христа.* – С.59, 60.

б. Як обітниця Нового Завіту показує, що благодать Христа не звільняє нас від послуху Божому Заповіті?

До євреїв 8:10: «Ось Завіт, який Я укладу з домом Ізраїля по тих днях, – говорить Господь, – Мої Закони Я вкладаю в їхній розум, напишу їх на їхніх серцях і буду для них Богом, а вони будуть для Мене народом»; *До євреїв 10:16:* «Оце Завіт, який Я укладу з ними по тих днях, – говорить Господь, – дам Мої Закони в їхні серця і запишу їх у їхній розум».

«Божий Закон є вираженням Його Божественної природи. Він є втіленням великого принципу любові, тому є основою Божественного правління на небі й на землі. Якщо в нас є Божа подоба, якщо в нашій душі перебуває Божественна любов, то хіба для нас не буде природним виконувати Божий Закон? Коли любов володіє серцем людини, коли вона оновлена за образом Бога, Котрий створив її, над нею виконується обітниця Нового Завіту [*До євреїв 10:16* цитується]. А якщо Закон написаний у серці, то хіба це не справлятиме вплив на життя? Послух – служіння і вірність, спричинені любов'ю, – є вірною ознакою учнівства». – *Дорога до Христа.* – С.60.

«Бог і нині вимагає того ж, чого Він вимагав від святого подружжя в Едемі, – досконалого послуху Його вимогам. Його Закон залишається незмінним упродовж усіх віків. Великий стандарт праведності, представлений у Старому Заповіті, не знижений у Новому. Призначення Євангелії не в тому, щоб ослабити вимоги святого Божого Закону, але в тому, щоб підняти людей на такий рівень, коли вони зможуть дотримуватися його Заповідей.

Віра в Христа, яка спасає душу, не є такою, якою її багато хто представляє. "Вірте, вірте, – вигукують вони, – тільки вірте в Христа, і ви будете спасенні". Це все, що від вас вимагається. Однак справжня

віра, яка цілком покладається на Христа у справі спасіння, приведе до цілковитої згоди з Божим Законом». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.6. – С.1073.

3. Опишіть дві небезпеки, яких слід уникати в нашому духовному житті.

4. СПАСІННЯ – БЕЗКОШТОВНИЙ ДАР

Серп, 12 серп.

а. Що очікується від людей, які прагнуть вічного життя?

1 Івана 5:2, 3: «²З того дізнаємося, що ми любимо дітей Божих, коли любимо Бога та виконуємо Його заповіді. ³Бо це любов до Бога – дотримуватися Його заповідей! А Його заповіді не тяжкі»; *1 до коринтян 7:19:* «Обрізання ніщо і необрізання ніщо; головне – зберігати Божі заповіді».

«Якщо ви віддаєте себе [Христу] і приймаєте Його як свого Спасителя, тоді, незважаючи на усі свої гріхи, вважаєтеся праведними завдяки Його заслугам і здобуваєте характер Христа. Бог приймає вас так, начебто ви ніколи не грішили.

І навіть більше. Христос змінює серце, Він оселяється у вашому серці, тому що Ви довірилися Йому. Вам необхідно через віру підтримувати цей зв'язок із Христом і постійно підкоряти Йому свою волю. Якщо ви перебуватимете в цьому стані, Він викличе *"за [Свою] доброю волею ... у вас і бажання, і дію"*. Тому ви можете сказати: *"А що тепер живу в тілі, то живу вірою в Божого Сина, Який полюбив мене й віддав Себе за мене"* (До галатів 2:20). Ісус сказав Своїм послідовникам: *"Бо не ви будете говорити, а Дух Отця вашого, Котрий говорить у вас"* (Від Матвія 10:20). І тоді з Христом, Котрий діє у вас, ви будете здатні виявляти той самий дух і чинити добрі діла – діла праведності й послуху.

Отже, у нас самих немає нічого, чим можна було б хвалитися. Немає ні найменшої підстави для самозвеличування. Єдина підстава для нашої надії – це зарахована нам Христова праведність і та праведність, котра є результатом дії Його Духа в нас і через нас». – *Дорога до Христа*. – С.62, 63.

б. Хоча Господь передбачив можливість спасіння для всіх людей, чому ж дехто збивається зі шляху?

До ефесян 2:8, 9: «⁸Адже ви спасенні благодаттю через віру, і це не від вас, це Божий дар, ⁹не від діл, щоб ніхто не хвалився»; *Дії 4:12:* «І в нікому іншому немає спасіння, бо під небом немає іншого імені, даного людям, яким належить нам спастися!»; *До римлян 9:30-33:* «³⁰Що ж скажемо? Язичники, які не шукали праведності, досягнули праведність, – ту праведність, що з віри, ³¹а Ізраїль, який шукав Закону праведності, не досягнув Закону [праведності]. ³²Чому? Тому

що шукали не з віри, а з діл [Закону]. Вони спіткнулися об камінь спотикання, ³³як написано: Ось, кладу на Сіоні камінь спотикання та скелю спокуси, і хто вірить у Нього, не буде засоромлений!».

«Замість того, щоб звільнити людину від послуху, віра, і тільки віра, залучає нас до Христової благодаті, яка дає нам силу для послуху...

Так звана віра в Христа, що нібито звільняє людину від необхідності коритися Богові, не є вірою, але самовпевненістю. *"Адже ви спасенні благодаттю через віру"*. Проте *"віра, коли не має діл, сама по собі є мертвою"* (До ефесян 2:8; Якова 2:17). Ісус сказав про Себе ще до того, як прийшов на землю: *"Я прагну чинити Твою волю, Боже Мій, і Твій Закон – у глибині Мого серця"* (Псалом 40:9). А незадовго до Свого вознесіння на Небо Він оголосив: *"Я, зберігши заповіді Мого Отця, перебуваю в Його любові"* (Від Івана 15:10). У Святому Письмі сказано: *"З того дізнаємося, що ми Його пізнали, якщо дотримуємося Його заповідей... Хто каже, що в Ньому перебуває, той має жити так само, як жив Він"* (1 Івана 2:3-6). *"Тому що й Христос постраждав за нас, залишивши нам приклад, щоб ми йшли Його слідами"* (1 Петра 2:21)». – Дорога до Христа. – С.60-62.

4. Яку роль відіграє послух, якщо людина живе під благодаттю?

5. ЖИВУЧИ ВІРОЮ

Чт, 13 серп.

а. Як апостол Павло жив переможним життям?

1 до коринтян 15:30, 31: «³⁰Для чого ми постійно наражаємося на небезпеки? ³¹Я щодня помираю; така ваша похвала, брати, яку маю в Христі Ісусі, нашому Господі».

«Вам необхідно через віру підтримувати цей зв'язок із Христом і постійно підкоряти Йому свою волю. Якщо перебуватимете в цьому стані, Він викличе *"за [Своєю] доброю волею... у вас і бажання, і дію"*». – Дорога до Христа. – С.62, 63.

«Христос, будши в людському тілі, досягнув досконалого характеру і цим характером бажає наділити й нас. *"Вся наша праведність, наче поплямована (місячним) одежа"* (Ісаї 64:5). Усе, що ми самі можемо зробити, опоганене гріхом. Та Божий Син *"з'явився, аби взяти [наші] гріхи, а в Ньому гріха немає"*... Христос же був слухняний кожній вимозі Закону. Він сказав про Себе: *"Я прагну чинити Твою волю, Боже Мій, і Твій Закон – у глибині Мого [серця]"* (Псалом 40:9)... Своїм досконалим послухом Він дав можливість кожній людській істоті бути слухняною

Божим Заповідям. Коли ми підпорядковуємо себе Христу, наше серце з'єднується з Його серцем, наша воля зливається з Його волею, розум стає одним цілим з Його розумом, наші думки сповнені Ним, ми живемо Його життям. Ось що означає бути зодягненим в шати Його праведності». – *Наочні уроки Христа*. – С.311, 312.

б. Яку радість псалмоспівець висловлював у своєму житті?

Псалом 119:97: «Як люблю я Твій закон! Щодня роздумую над ним».

«Розмірковуючи про віру, не слід випускати з уваги наступний важливий момент: приймати незаперечні факти ще не означає виявляти справжню віру. Існування Всемогутнього Бога, істинність Його Слова – це факти, які не може всерйоз заперечувати й відкидати навіть сатана і його воїнство. Біблія говорить: *"Але й біси вірять і тремтять"* (Якова 2:19). Але це не та віра, яку очікує від нас Бог. Справжня віра виявляє себе в ділах любові й очищає душу – це не тільки визнання Божого Слова, але й підпорядкування Йому своєї волі й повна самовіддача того серця, що покорилося та прив'язалося до Нього. Така віра оновлює людину та приводить до відновлення в неї Божого образу». – *Дорога до Христа*. – С.63.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 14 серп.

1. Опишіть доказ справжнього навернення.
2. У чому полягає відмінність старої людини від нової?
3. Опишіть дві небезпеки, яких слід уникати в нашому духовному житті.
4. Яку роль відіграє послух, якщо людина живе під благодаттю?
5. Які думки, бажання і спонування плекаються людиною, коли Христос перебуває в серці?

Зростання у Христі

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Дати тим, котрі плачуть на Сіоні, замість попелу, вінець слави, елеї радості замість плачу, і одяг слави замість пригніченого духу. І зватимуть їх дубами праведності, – Господніми саджанцями слави» (*Ісаї 61:3*).

Додаткові матеріали для вивчення:

Дорога до Христа. – Розділ 8. – С.67-75.

«Як гілочка не може рости й плодоносити, якщо не буде з'єднана зі стовбуром, так і ви не зможете жити святим життям, якщо не перебуватимете в Христі». – *Дорога до Христа. – С.69.*

1. КЛЮЧІ ДО ЗРОСТАННЯ

Нд, 16 серп.

а. Як Святе Письмо ілюструє християнський розвиток?

Ісаї 61:3: «Дати тим, котрі плачуть на Сіоні, замість попелу, вінець слави, елеї радості замість плачу, і одяг слави замість пригніченого духу. І зватимуть їх дубами праведності, – Господніми саджанцями слави»; **1 Петра 2:2:** «І, як новонароджені немовлята, жадайте чистого духовного молока, щоб на ньому ви зросли для спасіння»; **До ефесян 4:14, 15:** «¹⁴Щоб ми не були більше малими дітьми, які хитаються і захоплюються всяким вітром вчення, людською підступністю, лукавством, що вводить в оману, ¹⁵а щоб ми в любові були правдомовні, щоб у всьому досягли зросту Того, Хто є Голова, – Христа»; **Від Марка 4:26, 27:** «²⁶І казав: Таким є Царство Боже, як той чоловік, який посіє насіння в землю; ²⁷і чи спить, чи встає, вночі чи вдень, а насіння сходить і росте, але як, – він не знає».

«Людської мудрості й знань недостатньо, аби дати життя найкрихітнішій істоті. Рослини й тварини існують лише завдяки силі, яку вклав у них Бог. І духовне життя може зародитися в людях тільки від Бога». – *Дорога до Христа. – С.67.*

б. Що є ілюстрацією нашої залежності від Христа у зростанні та розвитку?

Осії 14:6-8: «⁶Я буду для Ізраїлю, наче роса, – він зацвіте, немов лілія, глибоко пустивши своє коріння, як [кедр] на Лівані. ⁷Його пагони розростуться, і стануть гарними, наче в оливки, а його пахощі – як ліванські. ⁸Повернуться й ті, котрі раніше жили в його тіні, – оживуть,

як зерно [в ґрунті], – зацвітуть, як виноградна лоза, і будуть славитись, як вино з Лівану»; *1 до коринтян 3:6, 7*: «⁶Я посадив, Аполлос поливав, та зростив Бог. ⁷Тому ні той, хто садить, ні той, хто поливає, не є чимось, але Бог, Який вирощує!».

«У неперевершеному дарі Свого Сина Бог оточив увесь світ атмосферою благодаті, такою ж реальною, як повітря, що циркулює навколо земної кулі. Усі ті, хто обрав дихати цією життєдайною атмосферою, житимуть й зростатимуть до міри зрілості в Христі Ісусі.

Як квітка тягнеться до сонця, під сяючими променями якого вона отримує досконалість форми й красу, так і ми повинні тягнутися до Сонця Праведності, щоб нас опромінювало Небесне світло та наш характер усе більше й більше уподібнювався до характеру Христа». – *Дорога до Христа*. – С.68.

1. Якщо ми ростемо, подібно до рослин, чому нам потрібна допомога з Небес?

2. НАШ БЕЗПОРАДНИЙ СТАН

Пн, 17 серп.

а. На якій важливій істині зосередив увагу Своїх учнів наш Господь перед завершенням Свого земного служіння?

Від Івана 15:4-7: «⁴Перебувайте в Мені, а Я – у вас. Як галузка не може приносити плоду сама по собі, якщо не буде на виноградній лозі, так і ви, якщо не будете перебувати в Мені. ⁵Я є Виноградна Лоза, ви – галузки. Хто перебуває в Мені, а Я в ньому, той приносить рясний урожай, бо без Мене не можете робити нічого. ⁶Хто в Мені не перебуває, буде відкинений геть, мов та гілка, і всохне; їх збирають і кидають у вогонь, і вони згорають. ⁷Якщо ж будете перебувати в Мені, а Мої слова перебуватимуть у вас, то чого б тільки забажали, просіть – і станеться вам».

«Багато хто вважає, що частину цієї справи потрібно зробити самостійно. Вони поклалися на Христа щодо прощення гріхів, тепер же вони намагаються самотужки вести правильне життя. Але подібні зусилля не увінчаються успіхом. Ісус говорить: *"Без Мене не можете робити нічого"*. Наше зростання в благодаті, наша радість і корисність усе залежить від нашого союзу із Христом. Тільки за допомогою щоденного, щогодинного спілкування з Ним, перебування в Ньому ми зможемо зростати в благодаті. Він не тільки початок, але й завершення нашої віри. Христос – Перший і Останній, Вічносущий. Він повинен бути з нами не тільки на початку і наприкінці нашої дороги, але й на кожному кроці». – *Дорога до Христа*. – С.69.

«Якщо ви готові вчитися лагідності та смиренності серця в школі Христа, Він неодмінно дасть вам спокій і мир. Це надзвичайно важка боротьба – відмовитися від власної волі та власного шляху. Але, засвоївши цей урок, ви знайдете спокій і мир. Гордість, егоїзм та честолюбство повинні бути переможені; ваша воля повинна розчинитися у волі Христа. Усе життя може стати однією безперервною жертвою любові, кожна дія – її проявом, і кожне слово – її вираженням. Як життя виноградної лози циркулює по стовбуру і стеблові грона, проникає в найдрібніший корінець і досягає листа на самій верхівці лози, так благодать і любов Христа будуть горіти та рясніти в душі, спрямовуючи свої чесноти до кожної частини нашої істоти й проникаючи в кожен дію тіла та розуму». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.5. – С.1091, 1092.*

б. У чому полягає секрет духовного зростання у Христі?

До колосян 2:6: «Отже, як ви прийняли Господа Ісуса Христа, так і ходіть у Ньому»; *До євреїв 10:38:* «Праведний Мій житиме вірою, а коли відступить, то Моя душа не матиме впоодобання в ньому».

«Ви віддали себе Богові, щоб повністю належати, служити й коритися Йому. Ви прийняли Христа як особистого Спасителя. Ви не могли викупити свої гріхи власними заслугами чи змінити своє серце. Але, віддавши себе Богові, повірили в те, що заради Христа Він зробив усе це для вас. **Вірою** ви почали належати Христу й вірою повинні зростати в Ньому, віддаючи та одержуючи. Вам потрібно **віддати** все: своє серце, свою волю, своє служіння; віддати Йому усього себе, щоб виконувати всі Його веління. І ви повинні **прийняти** все: Христа як Повноту благословень, щоб Він перебував у вас і був вашою Силою, вашою Праведністю і давав би вам силу для послуху Йому». – *Дорога до Христа. – С.69, 70. [Виділено автором]*

2. Подібно до рослин, яким потрібні дощі для зростання, що нам потрібно, щоб зростати в Дусі?

3. ЩОДЕННЕ ПОСВЯЧЕННЯ

Вт, 18 серп.

а. Що є першим обов'язком Божих дітей на початку кожного дня?

Псалом 5:4: «Господи, зранку [прихильно] вислухай мій голос, – удосвіта я стоятиму перед Тобою і буду очікувати».

«Присвячуйте себе Богові щоранку. Нехай це буде вашою першою справою. Моліться так: "Візьми мене Господи, я цілком Твій. Я

кладу всі свої плани до Твоїх ніг. Використай мене сьогодні у Твоєму служінні. Будь зі мною, щоб усі мої справи звершувалися в Тобі". Це необхідно робити щодня. Щоранку присвячуйте себе Богові на весь день. Підкоряйте Йому всі свої плани. Будьте готові виконати їх чи відмовитися від них, виходячи з того, що Він у Своєму провидінні покаже вам. Таким чином, ви можете із дня на день віддавати своє життя Богу, і воно все більше й більше уподібнюватиметься до життя Христа». – *Дорога до Христа*. – С.70.

б. З яким запрошенням Христос звертається до нас щодня?

Від Матвія 11:28, 29: «²⁸Прийдіть до Мене всі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас! ²⁹Візьміть Моє ярмо на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам».

«Життя в Христі є життям спокою. Християнин може не відчувати піднесених почуттів, але він завжди матиме внутрішню впевненість та спокій. Ви покладаетесь не на себе, а на Христа. Ваша неміч з'єднується з Його силою, ваше незнання з Його премудрістю, ваше безсилля – з Його всемогутністю. Вам не слід дивитися на себе й загострювати увагу на своїй особі. Дивіться на Христа! Роздумуйте про Його любов, про красу й досконалість Його характеру. Христос і Його самозречення, Христос і Його приниження, чистота та святість Христа, Його незрівнянна любов – ось теми, гідні роздумів. Ви зможете уподібнюватися до Нього лише в тому разі, якщо будете любити Його, наслідувати Його та покладатися на Нього». – *Дорога до Христа*. – С.70, 71.

в. Що є ключем до здобуття миру в душі?

Ісаї 26:3, 4: «³Незмінного в намірах Ти зберігаєш у повному спокої, бо він надію покладає на Тебе. ⁴Надійтеся на Господа завжди, адже Господь є віковичною скелею!»; *Ісаї 30:15:* «Тому так говорить мій Владика Господь, Святий Ізраїлів: Якщо навернетесь і збережете спокій, то спасетесь. Ваша сила в спокої та довір'ї... Але ви не захотіли».

«Ті, хто вірять Христові та Його Слову, вручаючи Йому свою душу і своє життя, знайдуть мир і спокій. Ніщо у світі не зможе засмутити їх, бо присутність Ісуса потішає їх. У повній згоді – досконалий спокій... Життя може видаватися складним, але якщо ми віддаємо себе мудрому Творцеві, Він змінить і наше життя, і наш характер за Своїм зразком Собі на славу.

Коли через Ісуса ми входимо в спокій, то вже на Землі для нас починається Небесне життя. Ми відповідаємо на Його запрошення: "Прийдіть до Мене і навчіться від Мене". Таким чином ми входимо у вічне життя». – *Бажання віків*. – С.331.

3. Чому щоденне освячення є важливим для кожного з нас?

а. Яким буде результат, якщо розум розмірковуватиме про Ісуса, замість того, щоб дивитися на себе?

2 до коринтян 3:18: «Ми ж усі з відкритим обличчям, мов у дзеркалі, оглядаємо Господню славу і перетворюємося в той самий образ від слави в славу, як від Господнього Духа».

«Вірою постійно споглядаючи Ісуса, ми змінюватимемося. Бог дасть найдорогоцінніші одкровення Своему голодному й спраглому народові. Люди зрозуміють: Христос – особистий Спаситель кожного. Живлячись Його Словом, вони зрозуміють, що це Слово – дух і життя. Слово руйнує тілесну земну природу і дає нове життя в Ісусі Христі. До такої душі Святий Дух приходить як Утішитель. Через перетворювальну дію Його благодаті в учнях відтворюється Божий образ і вони стають новим творінням. Любов приходить на зміну ненависті, і серце змінюється за Божественною подобою». – *Бажання віків*. – С.391.

«Коли людина зосереджується на своєму "я", вона відвертається від Христа, Джерела життя та сили. Ось чому сатана увесь час намагається відвернути увагу людей від Спасителя й тим самим перешкодити їхньому спілкуванню і єднанню з Христом. Задоволення світу, турботи, непорозуміння і печалі життя, помилки інших чи ваші власні помилки та недосконаlostі – кожне з перерахованого, чи все разом узятє сатана використовує, щоб відвернути наш розум. Не дайте його хитрощам увести себе в оману. Багатьох, дуже сумлінних людей, які бажають жити для Бога, він занадто часто змушує зупинитися на їхніх помилках і слабкостях. У такий спосіб відокремлюючи їх від Христа, він сподівається здобути перемогу. Не варто зосереджуватися на собі та віддаватися страху й тривожним думкам щодо нашого спасіння. Усе це веде нас від Джерела сили. Довірте своє життя Богові й надійтеся на Нього. Говоріть і думайте про Ісуса. Ваше "я" повинно розчинитися в Ньому». – *Дорога до Христа*. – С.71, 72.

б. Чого ми можемо навчитися з переїни, що відбулася з учнями, після того як вони щодня займалися місіонерською роботою з Христом?

Дії 4:13: «Помітивши відвагу Петра й Івана і дізнавшись, що це люди невчені й прості, вони дивувалися, бо знали їх, що були з Ісусом».

«Постійно споглядаючи Його, ми "перетворюємося в той самий образ від слави в славу, як від Господнього Духа" (2 до коринтян 3:18).

Саме так перші учні здобували подібність з нашим дорогим Спасителем. Коли ці учні почули слова Ісуса, вони відразу ж відчували, що мали потребу саме в Ньому. Вони шукали Його, знайшли Його й пішли за Ним. Учні були поруч з Ним удома, за столом, на самоті, на природі. Вони були з Ним як учні з Учителем, щодня одержуючи з Його вуст уроки святої істини. Вони дивилися на Нього, як слуги на пана, щоб зрозуміти свої обов'язки. Ці учні у всьому були подібні до нас. (див. *Якова 5:17*). Вони вели ту ж боротьбу з гріхом, що й ми, також мали потребу в благодаті, щоб жити святим життям». – *Дорога до Христа*. – С.72, 73.

4. Чому Бог бажає, щоб ми забули про себе й завжди думали про Ісуса?

5. ОБІТНИЦЯ ДЛЯ НАС

Чт, 20 серп.

а. Яку чудову обітницю залишив Ісус Своїм послідовникам, які стикаються з труднощами ворожого світу?

Від Матвія 28:20: «Навчаючи їх зберігати все, що Я заповів вам. І ось Я з вами по всі дні аж до кінця віку! [Амін]».

«Після того як Христос вознісся на Небо, Його послідовники продовжували відчувати Його присутність. Він особисто був з ними, сповнений світла й любові. Ісус Спаситель, Котрий ходив, говорив, молився разом з ними, підбадьорював і потішав, був узятий на Небо, коли на Його вустах ще лунала вістка миру. І коли Його оточила хмара ангелів, звуки Його голосу лунали до них: "І ось Я з вами по всі дні аж до кінця віку!" (Від Матвія 28:20)». – *Дорога до Христа*. – С.73, 74.

б. Яку важливу настанову Ісус залишив Своїм учням, щоб вони знали, що робити в скрутний час?

Від Івана 16:23, 24: «²³І того дня Мене не проситимете нічого. Знову й знову запевняю вас: чого тільки попросите від Отця в Моє Ім'я, – дасть вам. ²⁴Дотепер в Моє Ім'я ви не просили нічого. Просіть – і отримаєте, щоб ваша радість була повна»; **Від Івана 14:16-18:** «¹⁶І Я попрошу Отця, і дасть вам іншого Утішителя, щоб навіки перебував з вами, – ¹⁷Духа Істини, Якого світ не може прийняти, бо не бачить Його і не знає [Його]. А ви знаєте Його, бо Він при вас перебуває, і у вас буде Він. ¹⁸Я не залишу вас сиротами, Я прийду до вас».

«Зібравшись разом після вознесіння Христа, учні палали бажанням піднести Небесному Отцеві свої прохання в Ім'я Ісуса... Вони усе вище й вище піднімали руки віри, вимовляючи слова, у яких містився

незаперечний доказ: *"Ісус Христос, Який помер і воскрес, Який по правиці Бога, – Він і заступається за нас!"* (До римлян 8:34). І в день П'ятидесятниці до них зійшов Утішитель, про Якого Христос сказав: *"І у вас буде Він"*. І при цьому Він зауважив: *"Краще для вас, щоб Я пішов. Бо якщо Я не піду, то Утішитель не прийде до вас. Якщо ж піду, – пошлю Його до вас"* (Від Івана 14:17; 16:7). Відтепер Христос за допомогою Свого Духа повинен був постійно перебувати в серцях Своїх дітей. Тепер вони були ближче до Нього, ніж під час Його перебування на землі. Від них випромінювалося світло, любов і сила Христа, Котрий жив у них, так що люди, дивлячись на них, *"дивувалися, бо знали їх, що були з Ісусом"* (Дії 4:13)». – *Дорога до Христа. – С.74, 75.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 21 серп.

1. Якщо ми ростемо, подібно до рослин, чому нам потрібна допомога з Небес?
2. Подібно до рослин, яким потрібні дощі для зростання, що нам потрібно, щоб зростати в Дусі?
3. Чому щоденне освячення є важливим для кожного з нас?
4. Чому Бог бажає, щоб ми забули про себе й завжди думали про Ісуса?
5. Яка обітниця повинна бути щоденною реальністю в житті кожної віруючої людини?

Наше життя та діяльність

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «А тим, які прийняли Його, дав владу стати Божими дітьми, – тим, які вірять у Його Ім'я» (Від Івана 1:12).

Додаткові матеріали для вивчення:

Дорога до Христа. – Розділ 9. – С.77-83.

«Дух безкорисливої любові Христа наповняє собою все Небо і складає саму суть Небесного блаженства. Це той дух, яким володітимуть послідовники Христа, і він неодмінно проявиться в їхньому служінні». – *Дорога до Христа. – С.77.*

1. ЖИТТЯ І СВІТЛО

Нд, 23 серп.

а. Що ігнорується тілесним серцем, і до якого результату це призводить?

Від Івана 1:4, 5: «⁴У Ньому було життя, – і життя було Світлом людей. ⁵І Світло світить у темряві, й темрява Його не огорнула».

«Бог є Джерелом життя, світла і радості для усього Всесвіту. Немов сонячне світло і потоки підживлювальної води, зливаються Його благословення на все Його творіння. І коли Бог живе в серцях людей, то й вони стають здатними з любов'ю чинити добро оточуючим». – *Дорога до Христа. – С.77.*

б. Що виявиться в житті людини, якщо любов Христа плекається в її серці?

2 до коринтян 2:14, 15: «¹⁴Подяка Богові, Який завжди робить нас переможцями в Христі й на кожному місці виявляє через нас любі пахощі Свого знання. ¹⁵Тому що для Бога ми є любими пахощами Христа між тими, хто спасається, і між тими, хто гине»; **2 до коринтян 5:14:** «Адже любов Христа охоплює нас, коли ми думаємо так: [якщо] один помер за всіх, то й усі померли».

«Якщо в нашому серці живе любов Христа, її приємні пахощі неможливо приховати від людей. Її святий вплив відчують усі, з ким ми будемо спілкуватися. Дух Христа, що перебуває в нас, буде подібний до підживлювального джерела в пустелі, що освіжає й вгамовує спрагу стомленого подорожанина». – *Дорога до Христа. – С.77.*

«Світ має усвідомити, що ми не поглинуті корисливими егоїстичними інтересами, а бажаємо поділитися з іншими нашими благословеннями і привілеями. Хай люди побачать, що наша релігія не робить нас черствими або надто вимогливими. Кожен, хто стверджує, що знайшов Христа, зобов'язаний служити для добра людей, як це робив Ісус». – *Бажання віків*. – С.152.

1. Який стан світу викликав необхідність злиття Божого світла?

2. УЧАСНИКИ БЛАГОДАТІ

Пн, 24 серп.

а. Яка потреба задовольняється, коли ми приймаємо Ісуса як нашого Спасителя?

Від Івана 1:12, 13: «¹²А тим, які прийняли Його, дав владу стати Божими дітьми, – тим, які вірять у Його Ім'я. ¹³Вони [не народилися] ні від крові, ні через тілесне бажання, ні через бажання чоловіка, але народилися від Бога»; *1 до коринтян 1:4, 5:* «⁴Завжди дякую моему Богові за вас і за благодать Божу, дану вам у Христі Ісусі, ⁵що в Ньому ви збагатилися всім: усяким словом і всяким знанням»; *До римлян 5:1, 2:* «¹Отже, виправдавшись вірою, маємо мир з Богом через нашого Господа Ісуса Христа, ²через Якого ми вірою одержали доступ до тієї благодаті, в якій перебуваємо і хвалимося надією на Божу славу».

«Усі, котрі прийняли благодать Христа, будуть готові піти на будь-яку жертву, щоб і інші люди, за яких Він помер, могли стати учасниками Небесного дару. Своїм перебуванням у світі вони зроблять усе можливе для того, щоб зробити світ кращим. Цей дух є справжнім свідченням того, що навернення відбулося. Як тільки людина приходять до Христа, у її серці відразу ж з'являється бажання усім розповісти, якого дорогоцінного Друга вона знайшла в Ісусі. Істина, що спасає й освячує, не повинна залишитися прихованою в душі. Якщо ми вже одягнені в Христову праведність і сповнені радості Його духу, котрий перебуває в нас, ми не зможемо мовчати. Якщо ми скуштували й побачили, який добрий Господь, то в нас буде, що сказати іншим. Подібно до Пилипа, який знайшов Спасителя, ми всіх будемо запрошувати до спілкування з Ним». – *Дорога до Христа*. – С.78.

б. Коли ми стикаємося з проблемами та труднощами, яку пораду дає апостол Павло?

До євреїв 4:16: «Тому приступаймо сміливо до престолу благодаті, щоб одержати милість і знайти благодать для своєчасної допомоги».

«Ісус знає потреби Своїх дітей, Він охоче слухає їхні молитви. Нехай Божі діти уникають усього нечистого, всього, що може відвернути їхні думки від Бога. Нехай вони відчують, що Бог близький до них, що Він проникає в глибини їхніх сердець, що Він читає бажання їхніх душ і що вони можуть говорити з Богом». – *Сини та доньки Бога*. – С.121.

в. Коли ми стаємо Божими дітьми, у чому полягає наш обов'язок перед іншими людьми?

Доримлян 1:14, 15: «¹⁴Я боржник перед греками і варварами, мудрими і немудрими; ¹⁵тому, щодо мене, то я готовий і вам, які в Римі, звістити Євангелію».

«У якому сенсі Павло був боржником і перед юдеями, і перед греками? Йому дано було доручення, як і кожному учневі Христа: *"Тож ідіть і навчіть усі народи, хрестячи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все, що Я заповів вам. І ось Я з вами по всі дні аж до кінця віку!"*. Приймавши Христа, Павло прийняв Його доручення. Він усвідомив, що на ньому лежить обов'язок перед усіма класами людей: юдеями та язичниками, вченими та неписьменними, тими, котрі обіймають високі посади, і перед тими, котрі належать до найнижчих верств суспільства». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.6. – С.1067.

2. Яка дивовижна переміна проявиться в житті віруючих людей?

3. ПЛІД НАВЕРНЕННЯ

Вт, 25 серп.

а. Якою буде одна з наших перших дій, якщо Святий Дух перебуває в наших серцях?

Від Івана 1:41, 42: «⁴¹Він спочатку розшукав свого брата Симона та й каже йому: Ми знайшли Месію, що в перекладі означає Христос. ⁴²[І] він привів його до Ісуса. Ісус же, поглянувши на нього, сказав: Ти – Симон, син [Йони]; ти будеш називатися Кифа, що в перекладі [означає] Петро».

«Ми постараємося представити [іншим людям] привабливість Христа й невидиму реальність прийдешнього світу. У нас з'явиться гаряче бажання йти дорогою, якою йшов Ісус. Ми відчуємо нездоланне, сильне бажання, щоб оточуючі побачили Божого Агнца, *"що [на Себе] бере гріх світу!"* (Від Івана 1:29).

Наше прагнення приносити благословення іншим принесе благословення і нам самим. Ось чому Господь очікує нашої участі в справі спасіння. Він дав людям привілей стати учасниками Божого єства, щоб вони могли нести благословення ближнім. Це найвища честь, найбільша радість, яку Бог дарував людям. Усі, що беруть участь у цьому служінні любові, наближаються до свого Творця.

Господь міг би Небесним ангелам доручити нести людям Його Євангелію, добру звістку любові й надії. Він міг би використовувати й інші засоби для здійснення Своєї мети. Однак у безмежній любові Він нас обрав Своїми помічниками. Ми можемо працювати із Христом і ангелами й розділяти їхнє благословення та радість, ми можемо духовно зростати в цьому самовідданому служінні.

Ми переймаємося співчуттям Христа, коли усвідомлюємо Його великі страждання заради нашого спасіння. Кожен самовідданий вчинок для блага інших зміцнює в серці дух добродетельності, усе тісніше з'єднуючи з Викупителем світу, *"що, будучи багатим, заради вас Він став убогим, аби ви збагатилися Його зубожінням"* (2 до коринтян 8:9). Наше життя тільки тоді може бути справжнім благословенням для нас, коли ми робимо справу, заради якої були створені». – *Дорога до Христа.* – С.78-80.

б. Який приклад Христа ми повинні наслідувати в стосунках з рідними та сусідами?

До галатів 6:9, 10: «⁹Роблячи добро, не втрачаймо запалу, бо свого часу пожнемо, якщо не ослабнемо. ¹⁰Тому, поки маємо час, робімо добро всім, а найперше тим, які рідні у вірі»; *Від Івана 9:4:* «Доки є день, потрібно, щоб ми робили діла Того, Хто Мене послав; надходить ніч, коли ніхто не зможе робити».

«Лише тоді, коли ми працюватимемо так, як цього бажає Христос, ми відчуємо необхідність у глибшому духовному досвіді, глибшому розумінні Бога. Ми будемо прагнути й жадати праведності, шукати молитовного спілкування з Богом, яке зміцнить нашу віру, і душа прагнучиме до джерела спасіння, щоб угамувати свою спрагу. Перешкоди й випробування, які зустрінуться в житті, спонукатимуть нас до постійного дослідження Біблії та безперестанної молитви. Ми зростатимемо в благодаті й пізнанні Христа та здобудемо багатий духовний досвід». – *Дорога до Христа.* – С.80.

3. Якою повинна бути наша реакція, коли ми отримуємо благословення?

- а. Назвіть одну серйозну небезпеку, яка сьогодні загрожує нам як членам церкви.**

Малахії 3:8-10: «⁸Хіба можна людині обманювати Бога? А ви Мене обкрадаєте, та ще й питаєте: У чому ми Тебе обікрали? В десятині й приношеннях! ⁹Адже на вас лежить прокляття, тоді як ви, – весь народ, – продовжуєте Мене обкрадати. ¹⁰Принесіть усі десятини до храмової скарбниці, щоб у Моєму Храмі була пожива і таким чином випробуйте Мене, – говорить Господь Саваот, – хіба Я не відкрию вам небесних отворів і [не] зіллю на вас понадміру благословень!».

«Наразі найбільша небезпека [для адвентистів, котрі дотримуються суботи,] – накопичення власності. Деякі брати постійно звальюють на себе все нові праці та турботи, надмірно перевантажуючи себе. У результаті брати майже повністю забувають про потреби Божої справи і духовно вмирають. Від них вимагається жертва Богові, регулярно, систематичне приношення. Жертва не додає достатку, а навпаки – зменшує, поглинає його... Велике багатство завдає лише шкоди тим із нашого народу, хто тримається за нього». – *Свідчення для церкви.* – Т.1. – С.492.

- б. Які християнські чесноти допомагають віруючим зростати у благодаті та пізнанні Господа Ісуса Христа?**

1 Петра 4:8-10: «⁸Насамперед майте щирю любов один до одного, бо любов покриває багато гріхів. ⁹Будьте гостинні один до одного – без нарікання; ¹⁰служіть один одному – кожний тим даром, якого одержав, наче добрі управителі різноманітної Божої благодаті»; *До євреїв 13:2:* «Не забувайте гостинності, бо завдяки їй деякі, не відаючи, гостинно прийняли ангелів».

«Привілей, дарований Авраамові та Лоту, доступний і нам. Виявляючи гостинність до Божих дітей, ми також можемо прийняти у свої оселі Його ангелів. Навіть у наш час ангели в людській подобі входять до домівок людей і люди приймають їх. Тому християн, котрі живуть у світлі, що виходить від Божого обличчя, завжди супроводжують невидимі ангели, і ці святі істоти залишають благословення в наших оселях». – *Свідчення для церкви.* – Т.6. – С.342.

- в. Яка потреба повинна бути задовільнена віруючими сьогодні?**

2 до коринтян 10:16: «Щоби звіщати Євангелію далеко за вашими [околицями], а не хвалитися готовим на чужому полі».

«Рядові члени наших громад можуть виконувати роботу, за яку вони фактично ще не бралися. Ніхто не повинен переїжджати на нові місця просто заради світської вигоди; але там, де є можливість заробити кошти для життя, нехай сім'ї, добре утверджені в істині, переїдуть туди – одна чи дві сім'ї – та спільно працюють там як місіонери. Вони повинні відчувати любов до душ; повинні усвідомлювати тягар відповідальності за їхнє спасіння і навчатися тому, яким шляхом привести їх до пізнання істини. Вони можуть розповсюджувати серед них літературу; проводити зібрання вдома, знайомитися з новими сусідами, запрошувати їх на ці зібрання. Таким чином їхнє світло сяятиме у добрих справах». – *Свідомства для церкви*. – Т.8. – С.245.

«Бог давно чекає, коли дух служіння охопить усю церкву, щоб кожний міг працювати для Нього згідно зі своїми здібностями. Якщо члени Божої церкви звершуватимуть доручену Господом роботу там, де в цьому є потреба, – на батьківщині чи за її межами, виконуючи євангельське доручення, то увесь світ незабаром почує застереження і Господь Ісус повернеться на землю в силі та великій славі». – *Дії апостолів*. – С.111.

4. Опишіть кілька способів, якими кожен із нас може служити іншим людям.

5. ВІРНІ ПРЕДСТАВНИКИ

Чт, 27 серп.

а. Що очікується від усіх, кому довірено Євангелію, і особливо від служителів?

1 до коринтян 4:1, 2: «¹Нехай кожний вважає нас слугами Христовими та управителями Божих таємниць. ²А від управителів вимагається, щоб кожний був вірний»; *Об'явлення 2:10:* «Не бійся, що будеш страждати. Ось диявол кидатиме декого з вас до в'язниці, щоб ви були випробувані; й матимете утиски протягом десяти днів. Будь вірний аж до смерті, і Я дам тобі вінець життя».

«Вартовим на стінах Сіону випала честь бути поруч із Богом і бути сприйнятливими до впливу Його Духа, щоб через них Він міг попередити грішників про небезпеку, що загрожує їм, і вказати безпечне місце. Обрані Богом, запечатані кров'ю освячення, вони повинні спасати людей від неминучої загибелі. Їм слід чесно застерігати своїх ближніх про неминучі наслідки гріха і вірно стояти на варті інтересів церкви». – *Служителі Євангелії*. – С.15.

б. Який приклад Даниїл залишив для сучасної молоді?

Даниїла 1:8, 15: «⁸Даниїл вирішив не осквернитись стравами з царського [столу] й вином, що той пив, тому просив начальника євнухів, аби [дозволив] йому не осквернитись...¹⁵По закінченні десяти

днів їхній вигляд виявився кращим, та й тілом вони були здоровіші, ніж усі юнаки, котрі харчувались царськими стравами».

«Господь бажає, щоб ми також засвоїли урок із досвіду Даниїла. Чимало людей могли би стати видатними, якби вони, подібно до цього вірного юдея, зверталися до Бога за допомогою, щоб Він зробив їх переможцями і дарував їм силу і здатність працювати. Даниїл ставився вельми ввічливо, як до людей похилого віку, так і до молоді. Він був Божим свідком, намагаючись чинити так, щоб йому не довелося соромитися своїх слів і вчинків перед Небом. Коли Даниїлові запропонували харчуватися їжею з царського столу, то він цим анітрохи не спокусився і не побажав їсти і пити на догоду власним забаганкам. Не промовивши жодного слова нарікання, він передав цю справу в руки Господа. Разом зі своїми товаришами він просив мудрості у Бога, і коли вони, щиро помолившись, підвелися, рішення було вже ними ухвалене. Зі справжньою мужністю та християнською ввічливістю Даниїл представив прохання начальникові, який був поставлений над ними, про те, щоб їм подавали просту їжу. Ці юнаки розуміли, що їхні релігійні принципи зазнають серйозного випробування, але вони у всьому поклалися на Бога, Котрого любили і Якому служили від щирого серця». – *Свідчення для проповідників*. – С.263.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 28 серп.

1. Який стан світу викликав необхідність злиття Божого світла?
2. Яка дивовижна переміна проявиться у житті віруючих людей?
3. Якою повинна бути наша реакція, коли ми отримуємо благословення?
4. Опишіть кілька способів, якими кожен із нас може служити іншим людям.
5. Як вірність Даниїла надихає мене?

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ

5 вересня 2026 року

БІБЛІЙНА МІСІОНЕРСЬКА ШКОЛА НА ФІЛІППІНАХ

Коли нам нагадують про велике доручення йти по всьому світу і навчати людей, ми повинні діяти. Біблійна місіонерська школа – це заклад, присвячений підготовці та навчанню працівників для роботи у винограднику Господа. З моменту свого заснування у лютому 1984 року ця школа стала маяком віри, формуючи серця та розуми тих, хто прагне нести Євангелію всім народам. Чимало студентів, які завершили дворічну місіонерську програму підготовки, запропоновану цим навчальним закладом, згодом стали місіонерами за кордоном, а деякі – керівниками та служителями, які поширюють звістку про спасіння на густонаселених островах Філіппін.

Біблійна місіонерська школа, розташована в Кабатангі, Тіаонг, провінція Кесон, Філіппіни, невпинно працює, забезпечуючи міцну біблійну основу для майбутніх місіонерів як на Філіппінах, так і в усьому Тихоокеанському регіоні. Цей навчальний заклад надає студентам місце для проживання, вивчення англійської мови та підготовки до місіонерського служіння, роботи книгонош, служіння у сфері здоров'я та адміністративної діяльності – служінь, необхідних як у цій країні, так і за її межами. Крім того, ця школа є місцем для проведення навчальних семінарів, молодіжних форумів та конференцій.

У міру того як справа реформації поширювалася по всій території Філіппін, виникла гостра необхідність розширення та покращення цієї установи, щоб вона й надалі могла служити потребам Божої справи. У світлі цих потреб також розробляються плани провести сесію Генеральної Конференції саме тут, у стінах цього навчального закладу. Яким благословенням було б прийняти це зібрання віруючих, на якому буде приділено особливу увагу питанням євангелізації та духовного відродження!

Ваші щедрі пожертвування першої суботи сьогодні відіграють важливу роль у будівництві такого необхідного розширення цього навчального закладу. Приносячи пожертвування, згадаймо слова з 2 послання до коринтян 9:7: *«Кожний [нехай дає] за велінням серця, а не з жалем чи з примусу, адже Бог любить того, хто дає з радістю».*

Нехай ваші дари підтримають цю школу, зміцнять її місію і допоможуть підготувати працівників, готових проголошувати вічну Євангелію. Жертвуймо з вірою і радістю, знаючи, що наші пожертвування принесуть вічні плоди для Божого Царства.

Дякуємо вам, і нехай Господь щедро благословить вас за вашу участь!

Ваші брати та сестри на Філіппінах

Пізнання Бога

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Хто мудрий, нехай зауважує це і роздумує над милістю Господа» (Псалом 107:43).

Додаткові матеріали для вивчення:

Дорога до Христа. – Розділ 10. – С.85-91.

«Джерело істинного знання та справжнього розвитку – в пізнанні Бога». – *Виховання. – С.14.*

1. БОГ ВІДКРИВАЄ СЕБЕ

Нд, 30 серп.

а. Якими засобами у цьому світі Господь прагне повернути людей до Себе?

Псалом 19:2-7: «²Небеса розповідають про Божу славу, – небозвід сповіщає про твориво Його рук. ³День дневі переказує вістку, і ніч ночі сповіщає пізнання. ⁴Немає мови, немає слів й не чути їхніх голосів, ⁵однак по всій землі йде їхнє відлуння, – до країв світу [доходять] їхні слова! Він поставив у них (у небесах) намет для сонця, ⁶і воно, немов наречений, виходить зі своєї світлиці; радіє, як атлет, долаючи [свою] відстань. ⁷Воно виходить від одного крайнеба і біжить до іншого крайнеба, – ніхто і ніщо не сховається від його теплоти»;

Притчі Соломона 2:1-5: «¹Сину мій! Якщо ти приймеш мої слова і мої заповіді збережеш у собі; ²якщо зробиш уважним вухо своє до мудрості, а серце своє повернеш для розуму; ³якщо ти закличеш знання, і звернешся до розуму; ⁴якщо шукатимеш його як срібла, і намагатимешся знайти його як скарб, – ⁵тоді зрозумієш, що таке Господній страх, і здобудеш пізнання Бога».

«Різноманітні шляхи, якими Бог прагне відкрити Себе нам і привести до спілкування із Собою. Природа безперестанку впливає на нашу свідомість і почуття. Любов і Божа слава, виявлені в ділах Його рук, глибоко вражають людину з відкритим серцем. Уважно прислуховуючись до таємничого життя природи, вона чує і розуміє, чому Бог бажає навчити її через Своє творіння. Зелені поля, величні дерева, бруньки й квітки, рухливі хмарки, життєдайний дощ, дзюркотливі струмки, осяйне небо – все це зворушує наші серця, закликаючи пізнати Того, Хто створив наш світ». – *Дорога до Христа. – С.85.*

б. Що використовував Ісус, щоб закарбувати істину у свідомості Своїх слухачів?

Від Матвія 13:3, 34: «³І Він багато розповідав їм притчами, кажучи: Ось вийшов сіяч сіяти... ³⁴Все це промовляв Ісус людям у притчах, а без притчі нічого їм не говорив».

«Наш Спаситель пояснював Свої дорогоцінні істини, ілюструючи їх явищами і картинами природи. Дерева, птахи, польові квіти, пагорби, озера, безкрає небо, а також, і повсякденні події життя переплітаються і знаходяться в тісному зв'язку зі словами істини й турботами трудового життя людини.

Бог бажає, щоб Його діти пам'ятали про Нього й насолоджувалися мирною, тихою красою природи, якою Він прикрасив їхню земну оселю». – *Дорога до Христа*. – С.85.

1. Який метод навчання використовував наш Спаситель, щоб досягти людей?

2. БОЖІ ТВОРІННЯ

Пн, 31 серп.

а. Який урок можна отримати з природи – наприклад, з квітів, птахів та зірок?

До римлян 1:20: «Тож Його невидиме – Його вічна сила і Божественність – від створення світу через творіння стає зрозумілим. Так що немає їм виправдання»; *Дії 14:17:* «Проте Він не переставав свідчити про Себе, творячи добро, даючи вам дощ з неба і вчасно врожай, насичуючи їжею та веселістю ваші серця!».

«Ми повинні отримувати знання про Творця і від вивчення... наук. Усяка правдива наука є нічим іншим, як тлумаченням Божого Слова в матеріальному світі. Наукові дослідження і відкриття – це лише нові докази Божої мудрості та сили. Правильне розуміння як "книги" природи, так і писаного Божого Слова, знайомить нас із Богом, навчає Його мудрих і корисних законів». – *Патріархи і пророки*. – С.599.

«Якщо ми розглядатимемо Боже творіння у Всесвіті, чуйно прислухаємося до усього, що нас оточує, то освоїмо уроки послуху й довіри. Від гігантських зірок, які безупинно рухаються по невидимому, визначеному для них шляху, до найменших атомів – усе в природі підкоряється волі Творця. Бог піклується про все й утримує все, що Він створив». – *Дорога до Христа*. – С.85, 86.

б. Споглядаючи красу і спокій незайманої природи, що ми повинні пам'ятати про обіцяну нову землю?

1 до коринтян 2:9: «Але, як написано: Чого око не бачило й вухо не чуло і що на серце людині не приходило, – те приготував Бог тим, які люблять Його!»; **Об'явлення 21:1:** «І я побачив нове небо і нову землю, оскільки перше небо і перша земля проминули, і моря вже не було».

«Уявіть собі батьківщину спасених і пам'ятайте, що вона буде прекраснішою, ніж може це собі уявити найсміливіша й жива уява. Різноманітні Божі дари в природі є лише найслабкішим відображенням Його слави». – *Дорога до Христа*. – С.86, 87.

«Божій церкві були дані одкровення щодо вічного наміру Єгови. Його народові було дозволено побачити за випробуваннями теперішнього часу перемоги майбутнього, коли боротьба закінчиться й викуплені володітимуть Обітованою землею. Ці видіння майбутньої слави, змальовані Божою рукою картини, мають бути особливо дорогими для Його церкви сьогодні». – *Пророки і царі*. – С.722.

«У Біблії спадщина спасених названа "батьківщиною" (див. *До євреїв 11:14-16*). Там Небесний Пастир водить Свою отару до джерел живої води. Там дерево життя щомісяця приносить свої плоди, і листя його служить на користь народові. Там течуть вічні потоки, чисті, як кришталь, а дерева, що ростуть біля них, гойдаючи віттям, кидатимуть свою тінь на стежки, приготовлені для викуплених Господа. Просторі рівнини м'яко переходять у прекрасні пагорби; а гори Божі велично підносять свої вершини. На цих мирних рівнинах, на берегах живих потоків Божі діти, які так довго були мандрівниками і подорожніми, нарешті знайдуть свою вітчизну». – *Велика боротьба*. – С.675.

2. Який засіб передбачив Бог, щоб відкрити Себе всім, включаючи тих, хто не має доступу до Його Слова?

3. СВІДЧЕННЯ ПРОВІДІННЯ

Вт, 1 вер.

а. Які цінні настанови пророків можуть підбадьорити нас у періоди розчарувань та спокусу?

Якова 5:17: «Ілля був людиною з подібними до нас нахилами, та помолився молитвою, аби не було дощу, й дощу не було на землі три роки й шість місяців»; **До римлян 8:28:** «Знаємо, що тим, які люблять Бога, котрі покликані за Його постановою, все сприяє до добра»; **1 Івана 5:14:** «І це [та] відвага, яку маємо до Нього, що коли чогось попросимо згідно з Його волею, Він вислуховує нас!».

«З усього, з чим ми зустрічаємося в нашому повсякденному житті, зі змін, які щодня відбуваються навколо нас, можна отримати цінні уроки, якщо тільки ми відкриті для їхнього розуміння... [Патріархи і пророки] були людьми, подібними до нас (*див. Якова 5:17*). Подібно до нас, вони падали духом і боролися зі зневірою; як і ми, падали в спокусу й все-таки знову підбадьорювалися, і перемагали силою Божої благодаті. Читаючи про них, ми зміцнюємося духом у нашому прагненні до праведності». – *Дорога до Христа*. – С.87, 88.

б. Якщо Бог піклується про потреби природи, то наскільки більше Він піклується про Своїх дітей?

Псалом 107:43: «Хто мудрий, нехай зауважує це і роздумує над милістю Господа»; *Псалом 145:15, 16*: «¹⁵Очі всіх спрямовані до Тебе, і Ти своєчасно даєш їм поживу. ¹⁶Розтуляєш Свою руку і насичуєш за потребою все живе».

«Природа й одкровення однаково свідкують про Божу любов. Наш Небесний Отець є джерелом життя, мудрості та радості. Погляньте на чудову й прекрасну природу. Замисліться, як чудово все передбачено для користі й щастя не лише людини, але й живих істот. Сонячне світло та дощ, які радують та освіжають землю, гори, моря та рівнини – усе говорить нам про любов Творця». – *Дорога до Христа*. – С.9.

в. На чому нам слід зосередитися, з огляду на обітницю про Божу турботу?

Від Матвія 6:30-34: «³⁰Якщо ж польову траву, яка сьогодні є, а завтра буде кинута в піч, Бог так одягає, то чи не краще [одягне] вас, маловіри? ³¹Тож не журіться і не говоріть: Що будемо їсти? Або: Що будемо пити? Чи: В що зодягнемось? ³²Адже цього всього язичники шукають. Бо ж знає ваш Отець Небесний, що цього всього потребуєте. ³³Шукайте перш за все Царства Божого і Його праведності, а це все вам достатньо. ³⁴Отже, не журіться про завтрашній [день], бо завтрашній [день] і сам про себе поклопочеться; вистачає днів власних турбот».

«Коли ми хочемо щось зробити самі й покладаємося на власну мудрість, то беремо на себе тягар, якого Бог не покладав на нас, і намагаємося нести його власними силами. Ми беремо на себе відповідальність, яка належить Богові, і таким чином стаємо на Його місце. Ми, звичайно, можемо хвилюватися, очікуючи небезпеки чи втрати, з якими, безсумнівно, доведеться зустрітися, але якщо ми щиро віримо в те, що Бог нас любить і бажає нам добра, то перестанемо

хвилюватися за майбутнє. Ми довіримося Богові, як дитина довіряється своєму люблячому татові. Тоді наші турботи і страхи зникнуть, бо воля наша зливається з Божою волею». – *Блаженства, промовлені на горі*. – С.100, 101.

3. Чого навчає нас Боже провидіння?

4. БОЖІ ОДКРОВЕННЯ

Ср, 2 вер.

а. Де Христос представив найяскравіші одкровення Божого Плану спасіння людей?

Від Івана 5:39: «Дослідіть Писання! Адже ви думаєте через них мати вічне життя, а вони свідчать про Мене»; **Ісаї 34:16:** «Пошукайте в Господньому сувої й прочитайте! Нічого з того, що так сказано, не забракне, – ніщо одне без другого не збудеться, оскільки мої уста це сказали, і Його Дух збере їх [звірів, птахів і плазунів]».

«Бог також звертається до нас через Своє Слово. У Біблії зрозуміліше і глибше розкриваються властивості Його характеру, велика справа спасіння і Його взаємини з людьми». – *Дорога до Христа*. – С.87.

б. Що повинні робити щодня всі, хто бажає зростати в силі та могутності Бога?

Від Івана 6:53, 63: «⁵³А Ісус сказав їм: Істинно, істинно кажу вам: якщо не будете їсти тіла Сина Людського і не будете пити Його крові, не будете мати в собі життя... ⁶³Дух оживляє, а тіло ніяк не допомагає. Слова, які Я вам сказав, є дух і життя»; **До колосян 3:1, 2:** «¹Отже, коли ви з Христом воскресли, то шукайте горішнього – того, де Христос сидить праворуч Бога. ²Думайте про горішнє, – не про земне».

«Викуплення – це таємниця, в яку бажають проникнути Ангели. Її будуть вивчати й оспівувати викуплені всю нескінченну вічність. Хіба це не заслугоує найпильнішого і найретельнішого дослідження вже зараз? Безмежне милосердя і любов Ісуса, жертва, принесена заради нас, гідні найсерйозніших і найблагоговійніших роздумів. Ми повинні зосередити свою увагу на характері нашого дорогого Викупителя і Заступника, глибше задуматися й осягнути розумом мету Його місії – спасти "Свій народ від його гріхів"». – *Дорога до Христа*. – С.88, 89.

в. Як ми повинні приймати Боже Слово у свої серця?

Від Матвія 4:4: «У відповідь Він сказав: Написано: Не самим хлібом житиме людина, але кожним словом, що виходить з Божих уст»;

2 до Тимофія 2:15: «Постарайся представити себе гідним перед Богом, бездоганним працівником, який наставляє на принципи істини».

«Той, хто цінує Біблію, у кожному її абзаці знайде цінну думку. Всебічно осягнути Біблію неможливо нечастим або уривчастим вивченням. Великі істини представлені в ній так, що нерозважливий чи легковажний читач не зможе зрозуміти їхню глибину. Багато її скарбів приховані й можуть бути зрозумілі лише завдяки старанним дослідженням та постійним зусиллям. Істини, які об'єднують однакові теми, слід досліджувати і узагальнювати *"трохи тут, а трохи там"* (Ісаї 28:10).

Це допоможе зрозуміти їхню абсолютну відповідність одна одній. Кожна з Євангелій доповнює інші, кожне пророцтво пояснює решту пророцтв, кожна істина розкриває нову істину. Євангелія відкриває нам особливості юдейського життєвого укладу. Кожен принцип у Божому Слові має своє місце, кожен факт – своє значення. І ця закінчена структура за своїм задумом та виконанням свідчить про свого Автора. Жоден інший розум, окрім безмежного Розуму, не міг би ні уявити, ні створити таку структуру». – *Виховання*. – С.123, 124.

4. Опишіть, яке ставлення ми повинні мати до Біблії як до одкровення Бога.

5. ДОСЛІДЖЕННЯ БІБЛІЇ

Чт, 3 вер.

а. Що принесло втіху та допомогу Єремії у його важкі часи?

Єремії 15:16: «Щойно надходили Твої слова, я їх споживав; Господи Саваоте, Твоє слово було для мене радістю і натхненням мого серця, адже наді мною прикликалось Твоє Ім'я».

«Ніщо так не зміцнює розум, як вивчення Святих Писань. Жодна інша книга не має такої сили підносити думки, оживляти розум, як Біблія з її істинами, які облагороджують. Якби Боже Слово досліджувалося належним чином, люди мали б широту розуму, благородство характеру й неухильність в цілях, тобто все те, чого так бракує в наш час». – *Дорога до Христа*. – С.90.

«Уважне й молитовне вивчення Святого Письма дає людині ясне розуміння і здоровий глузд, немов у спілкуванні з Богом вона досягає вищого ступеня розумового розвитку». – *Розум, характер і особистість*. – Т.1. – С.95.

б. Як слід вивчати Святе Письмо і що має передувати такому дослідженню Біблії?

Псалом 119:9, 11, 16: «⁹Як юнаку зберегти чистою свою дорогу життя? [Лише] дотриманням Твого слова!.. ¹¹Я бережу Твоє слово у своєму серці, щоби мені не грішити проти Тебе... ¹⁶Я знаходжу задоволення в Твоїх постановах й не забуваю Твого слова».

«Божа істина, подібно до золота, не завжди лежить на поверхні. Здобути її можна лише шляхом серйозних роздумів та дослідження». – *Служителі Євангелії*. – С.76.

«Подібно до шахтаря, який знаходить жили дорогоцінного металу, схованого під поверхнею землі, невтомний дослідник Божого Слова буде знаходити істини найбільшої цінності, недоступні при поверхневому читанні Біблії. Натхненні слова, якщо тільки вони осмислені і зважені в серці, будуть подібні до потоків, що течуть із Джерела життя.

Ніколи не слід вивчати Біблію без молитви. Перш, ніж відкрити її сторінки, ми повинні просити про просвітлення Святим Духом, і воно буде нам дане... Ангели зі світу Світла будуть послані до тих, хто в смиренні серця шукає Божественного керівництва». – *Дорога до Христа*. – С.91.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 4 вер.

1. Який спосіб навчання використовував наш Спаситель, щоб досягти людей?
2. Що передбачив Бог, щоб відкрити Себе всім, включаючи тих, хто не має доступу до Його Слова?
3. Чого навчає нас Боже провидіння?
4. Опишіть, яке ставлення ми повинні мати до Біблії як до одкровення Бога.
5. Який досвід Єремії щодо Святого Письма ми повинні перейняти?

Перевага молитви

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Ти ж, коли молишся, ввійди до своєї кімнати і, замкнувши свої двері, помолися до свого Отця в тайні, – і твій Отець, Який бачить і таємне, віддасть тобі [явно]» (*Від Матвія 6:6*).

Додаткові матеріали для вивчення:

Дорога до Христа. – Розділ 11. – С.93-104.

«У молитві ми відкриваємо своє серце Богові як Другу. Це необхідно не тому, що Богу невідомо, хто ми такі, але для того, щоб допомогти нам прийняти Його. Молитва не зводить Бога до нас, а підносить нас до Нього». – *Дорога до Христа. – С.93.*

1. ВЕЛИКИЙ ПРОХАЧ

Нд, 6 вер.

а. Що Ісус вважав необхідним як Син Людський?

Від Луки 5:16: «А Він відходив у пустинні місця і молився»; *Від Марка 6:46:* «І, відпустивши їх, Він пішов на гору помолитися».

«Подивіться на Божого Сина, Котрий схилився у молитві до Отця! Хоча Він – Божий Син, Він зміцнює Свою віру молитвою і, спілкуючись з Небом, набуває сили для опору злу та служіння потребам людей. Як Старший Брат людського роду Він знає потреби тих, хто, хоча й немічний і живе у світі гріха та спокус, але все ж бажає служити Йому. Він знає, що вісники, яких Він посилає, є слабкими людьми, які помиляються; але всім, хто цілком присвячує себе служінню Йому, Він обіцяє допомогу згори. Увесь Його шлях є запевненням того, що щире і наполегливе благання до Бога з вірою, яка веде до цілковитої залежності від Бога та самовідданого служіння справі Євангелії, забезпечить людям допомогу Святого Духа у боротьбі з гріхом». – *Служителі Євангелії. – С.511.*

б. Як молитовне життя Христа є прикладом для нас?

Від Марка 1:35: «А вставши вранці, ще вдосвіта, Він вийшов і попрямував у пустинне місце й там молився»; *Від Луки 6:12:* «Сталося тими днями, що Він вийшов на гору помолитися і провів цілу ніч у молитві до Бога».

«Сам Ісус, живучи серед людей, часто молився». – *Дорога до Христа. – С.93.*

1. Який приклад наполегливості в молитві був даний усім віруючим?

а. Як Ісус навчав Своїх учнів молитися?

Від Луки 11:1-4: «¹І сталося, що [Ісус] молився в одному місці, а коли закінчив, то один з Його учнів сказав Йому: Господи, навчи нас молитися, як і Іван навчив своїх учнів. ²Він же промовив до них: Коли молитися, то кажіть: Отче [наш, Який на небесах], нехай святиться Ім'я Твоє; нехай прийде Царство Твоє; [нехай буде воля Твоя – як на небі, так і на землі]. ³Хліб наш насущний дай нам кожного дня, ⁴прости нам гріхи наші, як і ми самі прощаємо кожному боржникові нашому, і не введи нас у спокусу, [але визволи нас від лукавого]».

«Перебуваючи на землі, Ісус дав Своїм учням уроки молитви. Він говорив їм про необхідність відкривати перед Богом свої повсякденні потреби і покладати на Нього усі свої турботи. Спаситель обіцяв, що їхні молитви будуть почуті. Ця обіцянка стосується також і нас.

Він став нам Братом у наших немочах, Він, *"подібно [до нас був] випробуваний у всьому"*, але залишився безгрішним, відчуваючи огиду до зла. У світі гріха Спаситель пережив душевну муку та боротьбу. Молитва для Його людської природи була необхідністю і перевагою. Він знаходив розраду й радість у спілкуванні зі Своїм Отцем. І якщо Спаситель людей, Божий Син, мав потребу в молитві, – наскільки ж більше ми, слабкі, грішні, смертні істоти, повинні відчувати потребу у ревній і постійній молитві!». – *Дорога до Христа. – С.93, 94.*

б. Як Біблія описує посвяченість Христа і чому це було так важливо?

Ісаї 50:4: «Мій Владика, Господь, дає Мені язик учителя, аби Я знав, як вчасно підтримати словом втомленого. Щоранку Він будить Мене, вдосвіта відкриває Мій слух, аби Я був уважним до настанов як учень»; *До євреїв 2:10:* «Оскільки так і мало бути, щоб Той, задля Якого все і через Якого все, Хто привів багатьох синів до слави, – Того, Хто є Першопричиною їхнього спасіння, через страждання зробити завершеним»; *До євреїв 5:7-9:* «⁷Він, перебуваючи у Своему тілі, з великим риданням і слізьми заніс благання і молитви до Того, Хто може спасти Його від смерті, й був вислуханий за благочестя; ⁸хоча був Він Сином, проте навчився послуху через те, що постраждав. ⁹Досягнувши досконалості, Він став причиною вічного спасіння для всіх, хто Йому покірний».

«Оскільки Христос став людиною, то постійно відчував потребу в підкріпленні від Свого Отця. Він мав свої улюблені місця для молитви. Він із задоволенням спілкувався зі Своїм Отцем на самоті гір. Завдяки цим

духовним вправам Його свята людська душа зміцнювалася для виконання обов'язків та перенесення випробувань наступного дня. Наш Спаситель знає всі наші потреби і слабкості, бо Він Сам був прохачем, Котрий молився щонаочі й шукав у Свого Отця нові сили. Отримуючи таким чином духовну енергію та підкріплення, Він був готовий до виконання обов'язку та перенесення випробувань наступного дня. Він – наш Приклад у всьому». – *Свідчення для церкви*. – Т.2. – С.201, 202.

«Я бачила, що жоден з двадцяти молодих людей не знає, що таке релігія, яка походить із самого серця. Вони служать собі, хоч і називають себе слугами Христа. Якщо вони не звільняться від чарів, то незабаром зрозуміють, що обрали для себе долю беззаконників. Вони не хочуть і слухати про самозречення чи жертвність заради істини, бо знайшли для себе легший шлях. Вони не вважають за потрібне щиро, ревно, зі сльозами волати в молитві до Бога про Його благодать, яка все пробачає, і про Його силу, щоб чинити опір спокусам сатани; вони вважають, що можуть обійтися без цього. Христос, Цар слави, часто усамітнювався в горах і пустельних місцях, щоб висловлювати душевні прохання Небесному Отцеві, але грішна, немічна людина думає, що може прожити без такої молитви». – *Свідчення для церкви*. – Т.1. – С.504, 505.

2. Яке пророцтво показує важливість щоденної ранкової молитви?

3. ПРИВІЛЕЙ МОЛИТВИ

Вт, 8 вер.

а. Як Ісус показав нам ставлення Свого Отця до людських потреб?

Від Матвія 6:6: «Ти ж, коли молишся, вийди до своєї кімнати і, замкнувши свої двері, помолися до свого Отця в тайні, – і твій Отець, Який бачить і таємне, віддасть тобі [явно]»; **Від Матвія 7:7-11:** «⁷Просить – і дасться вам; шукайте – і знайдете; стукайте – і відчинять вам. ⁸Адже кожний, хто просить, – отримує, а той, хто шукає, – знаходить; і тому, хто стукає, – відчинять. ⁹Чи ж є зпоміж вас хтось такий, котрий, коли в нього син попросить хліба, подасть йому камінь? ¹⁰Або, якщо попросить риби, подасть йому гадюку? ¹¹Тож якщо ви, будучи злими, вмієте добрі дари давати вашим дітям, то наскільки більше ваш Небесний Отець дасть добра тим, які просять у Нього?».

«Наш Небесний Отець готовий злити на нас повноту Своїх благословень. Ми маємо привілей безперестанку пити з джерела безмежної любові. Чи не дивно, що ми так мало молимося! Бог охоче вислуховує щирі молитви найсмирнішого зі Своїх дітей, але ми так часто гаємось відкрити Йому свої потреби». – *Дорога до Христа*. – С.94.

«Бог безкінечно мудрий, щоб помилятися, і безмежно добрий, щоб позбавити благословення тих, хто Його шукає. Тому не бійтеся довіряти Йому, навіть якщо не маєте негайної відповіді на ваші молитви. Покладайтеся на Його тверду обіцянку: *"Просіть – і дасться вам"* (Від Матвія 7:7)». – *Дорога до Христа*. – С.96.

6. Що перешкоджає тому, щоб наші прохання були почуті Господом?

Псалом 66:18: «Якби я виношував у своєму серці беззаконня, Господь [мене] не почув би»; *Притчі Соломона 28:13*: «Хто втаює свій гріх, той не матиме успіху, а хто його визнає і залишає, той буде помилуваний».

«Наші думки можуть бути зверненими до [Бога]. Ми можемо роздумувати про Його справи, Його милосердя й благословення, але це ще не буде спілкування з Ним у повному розумінні цього слова. Щоб мати справжній зв'язок із Богом, ми повинні розповідати Йому про наше реальне життя». – *Дорога до Христа*. – С.93.

«Що можуть думати Небесні ангели побачивши бідних, безпомічних людей, підданих спокусам, коли Боже серце в безмежній любові готове дати їм більше, ніж вони можуть просити й бажати, а вони моляться так рідко й мають так мало віри? Ангели з любов'ю служать Богу, їм радісно знаходитися в Його близькості. Для них спілкування з Богом – найбільша радість. А, тим часом, ми, діти землі, кому так потрібна допомога, яку може дати тільки Бог, здається, цілковито задовольняємося тим, що живемо поза спілкуванням з Ним, без світла Його Духа.

Диявол посилює пільму над тими, хто зневажає молитвою. Спокуси, що нашіптуються ворогом, тягнуть їх до гріха. І все це відбувається тому, що вони зневажають перевагою молитви, даною їм Богом». – *Дорога до Христа*. – С.94.

«Якщо ми виношуємо зло в нашому серці, якщо ми прив'язані до якого-небудь гріха, Господь не почує наші молитви. Але молитва розкаюваної, зламаної душі завжди буде почута й прийнята. Якщо виправлені усі відомі нам гріхи, Бог відповість на наші прохання. Однак нам ніколи не здобути Божого благовоління власними заслугами. Тільки заслуги Ісуса Христа можуть спасти нас, тільки Його кров може очистити нас. Але все це не усуває тих умов, з-за яких ми можемо бути прийняті». – *Дорога до Христа*. – С.95.

3. Що є передумовою успішної молитви?

а. Якими є важливі елементи дієвої молитви, на відміну від слабкої та неефективної молитви?

До євреїв 11:6: «Без віри неможливо догодити [Богові]. Тим, які приходять до Бога, треба вірити, що Він є і що винагороджує тих, які Його шукають»; *Від Марка 11:24:* «Тому Я кажу вам: Все, про що молитесь і просите, – вірте, що одержите, і сповниться вам».

«Навіть якщо ми не одержимо того, що просимо відразу, усе-таки повинні вірити, що Господь чує нас і відповідь на наші молитви. Ми настільки схильні помилятися у своїх бажаннях і буваємо такими недалекозорими, що іноді просимо про те, що не принесе нам щастя. Небесний Отець знає це і, відповідаючи на наші молитви, посилає нам саме те, що служить для нашого добра, те, чого ми самі побажали б від усього серця, якби, просвічені згори, могли зрозуміти справжнє значення усього, з чим зустрічаємося на нашій дорозі. Навіть тоді, коли нам здається, що на наші молитви немає відповіді, ми все одно повинні покладатися на Божу благодать, – відповідь неодмінно буде дана свого часу, ми одержимо благословення, якого найбільше потребуємо». – *Дорога до Христа*. – С.96.

б. Який дух ми повинні мати, щоб наша молитва була почута Господом?

Від Матвія 6:12: «І прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим»; *Від Марка 11:25, 26:* «²⁵І коли ви стоїте на молитві, прощайте, коли маєте щось проти когось, щоб і ваш Отець Небесний простив вам ваші провини. ²⁶[Коли ж ви не прощасте, то й ваш Отець Небесний не прощатиме вам ваших провин]».

«Коли ми просимо в Бога милості й благословення, то самі повинні бути переповнені духом прощення і любові. Як можна молитися: *"Прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим"* (Від Матвія 6:12) і не прощати нашим ближнім? Якщо ми очікуємо, що Бог почує наші молитви, то повинні прощати інших у такий же спосіб і тією ж мірою, у якій ми самі сподіваємося бути прощеними». – *Дорога до Христа*. – С.97. [Виділено автором].

в. Чого ми можемо навчитися з молитви Іллі про дощ?

1 Царів 18:41-45: «⁴¹Після того Ілля сказав Ахавові: Йди, їж і пий, бо вже [чути] наближення дощу. ⁴²Отже, Ахав пішов, аби споживати їжу, а Ілля піднявся на вершину Кармелю, опустився на землю й

схилив свою голову до своїх колін. ⁴³Своєму слугі Ілля сказав: Йди й подивись у напрямку моря! Тож слуга пішов й, подивившись, сказав: Там нічого не видно. Але пророк сказав слугі: А ти повтори це сім разів! ⁴⁴Так сталося, що на сьомий [раз] слуга сказав: Бачу маленьку хмаринку, розміром з людську долоню, що наближається з боку моря (зі заходу). Тоді Ілля сказав: Іди й скажи Ахавові, щоб запрягав [колісницю] та їхав, інакше його захопить дощ! ⁴⁵Так і сталося: незабаром небо потемніло від хмар, подув вітер, і почалась велика злива. Ахав сів на колісницю, й поїхав до Єзрела».

«Слуга спостерігав, доки Ілля молився. Шість разів він повертався, кажучи: "Немає нічого, ні хмари, ні ознаки дощу". Але пророк не впав у розпач. Він продовжував досліджувати своє життя, щоб побачити, у чому він не вшанував Бога; він сповідував свої гріхи і таким чином продовжував упокорювати свою душу перед Богом, чекаючи свідчення про те, що його молитва почута. Досліджуючи своє серце, він відчував себе дедалі меншим – і у власних очах, і перед Богом. Йому здавалося, що він ніщо, а Бог – усе; і коли він зрікся себе, покладаючись лише на Спасителя як на єдину свою Силу і Праведність, прийшла відповідь». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.2. – С.1035.

4. Чому потрібно продовжувати молитися, очікуючи відповіді?

5. НАПОЛЕГЛИВІСТЬ У МОЛИТВІ

Чт, 10 вер.

а. Яку важливу пораду дають апостоли щодо молитви?

1 Петра 4:7: «Та наблизився всьому кінець. Тому будьте мудрі й ревні в молитвах!»; *До филип'ян 4:6*: «Нічим не журіться, але в усьому молитвою та благаннями з подякою висловлюйте ваші прохання Богові».

«У молитві необхідна старанність, і нехай нічого не перешкоджає вам. Докладайте всіх зусиль, аби спілкування з Ісусом було повноцінним та радісним. Використовуйте всяку можливість бути там, де звичайно лунають молитви до Бога. Ті, хто дійсно шукає спілкування з Господом, відвідуватимуть молитовні зібрання і сумлінно виконуватимуть свої обов'язки. Вони будуть сповнені бажання одержати всі обіцяні благословення і використовувати всяку можливість бути там, де промені Небесного світла можуть осяяти їхні серця». – *Дорога до Христа*. – С.98.

б. Яких вчинків очікує Господь від Своїх дітей, як і кожен батько?

Від Луки 11:10, 13: «¹⁰Бо кожний, хто просить, – одержує; і хто шукає, – знаходить, а тому, хто стукає, – відчиняють... ¹³Отже, якщо ви, будучи злими, вмієте добрі дари давати вашим дітям, то

наскільки більше Небесний Отець дасть Святого Духа тим, які в Нього просять?»; **Від Івана 14:13, 14:** «¹³І що тільки попросите в Моє Ім'я, те й зроблю, щоби прославився Отець у Сині. ¹⁴Коли Мене про щось попросите в Моє Ім'я, – Я те зроблю».

«"В Моє Ім'я", – спонукував Христос молитися учнів. Усі Його послідовники повинні звертатися до Бога в Ім'я Христа. За них була принесена велика жертва, і вони цінні в очах Господа. Оскільки їм зарахована праведність Христа, вони стали дорогоцінними для Нього. Заради Христа Господь прощає усіх, котрі бояться Його. Він уже не дивиться на них як на грішників, але бачить в них подібність до Його Сина, у Котрого вони вірять». – *Бажання віків*. – С.667.

«Звертатися в молитві до Бога доречно в будь-який час і в будь-якому місці. Ніщо не може перешкодити нам відкрити свої серця в щирій молитві. Навіть серед вуличного шуму, у юрбі чи займаючись своєю звичайною справою, ми можемо звертатися до Бога, просячи у Нього допомоги й керівництва, як це робив Неемія тоді, коли викладав своє прохання перед царем Ахашверошем. Підтримувати тісне спілкування з Богом можна скрізь». – *Дорога до Христа*. – С.99.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 11 вер.

1. Який приклад наполегливості в молитві було надано всім віруючим?
2. Яке пророцтво показує важливість щоденної ранкової молитви?
3. Що є передумовою успішної молитви?
4. Чому потрібно продовжувати молитися, очікуючи відповіді?
5. Напишіть, що означає молитися в Ім'я Ісуса.

Як бути із сумнівами?

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Та нехай просить з вірою, без жодного сумніву. Бо хто має сумнів, той подібний до морської хвилі, котру підіймають та женуть вітри» (Якова 1:6).

Додаткові матеріали для вивчення:

Дорога до Христа. – Розділ 2. – С.105-113.

«Бог ніколи не просив би нас вірити Йому, якби не дав достатньо вагомих доказів для утвердження нашої віри». – *Дорога до Христа. – С.105.*

1. ЩО ТАКЕ СУМНІВ?

Нд, 13 вер.

а. Про що ми повинні пам'ятати, коли спокушаємося вагатися між вірою та сумнівом?

Якова 1:5-7: «⁵Якщо комусь із вас бракує мудрості, нехай просить у Бога, Який дає всім щедро і не докоряє, тож буде йому дано. ⁶Та нехай просить з вірою, без жодного сумніву. Бо хто має сумнів, той подібний до морської хвилі, котру підіймають та женуть вітри. ⁷Така людина хай не думає, що отримає щось від Господа».

«Обітниця [Спасителя] стосується лише тих, хто бажає від усього серця йти за Господом. Бог не силує нічиєї волі; через те Він не може провадити тих, які надто зарозумілі, аби навчатися, і хто вперто вирішив йти власною дорогою. Про людину двоєдушну, котра прагне свого, хоч і запевняє, нібито виконує Божу волю, написано так: "*Нехай така людина не думає, що одержить щось від Господа*" (Якова 1:7)». – *Патріархи і пророки. – С.384.*

б. Що Господь подарував, щоб подолати сумнів?

Псалом 119:105: «Твоє слово є світильником для моїх ніг, світлом на моїй стежці!»; **До євреїв 11:1, 3, 6:** «¹Віра є підставою для надії, те, що переконує про речі, недоступні для споглядання... ³Вірою розуміємо, що віки були створені Божим Словом, так що з невидимого постало видиме... ⁶Без віри неможливо догодити [Богові]. Тим, які приходять до Бога, треба вірити, що Він є і що винагороджує тих, які Його шукають».

«Наша віра повинна ґрунтуватися на доказах, а не на зовнішніх проявах. Шукачі сумнівів завжди можуть знайти для них привід, але ті, хто дійсно бажає знати істину, знайдуть досить доказів, на яких можна заснувати свою віру». – *Дорога до Христа*. – С.105.

«У Своєму Слові Бог дав достатньо доказів Свого Божественного характеру. Великі істини щодо нашого спасіння тут викладені дуже чітко. За допомогою Святого Духа, обіцяного всім, хто щиро шукає Його, кожна людина може самостійно зрозуміти ці істини. Бог дав людям тверду основу, на якій вони можуть будувати свою віру». – *Велика боротьба*. – С.526, 527.

1. Яке ставлення ми повинні мати, щоб зрозуміти, що є істиною?

2. БОЖЕСТВЕННІ ТАЄМНИЦІ

Пн, 14 вер.

а. Як нам слід ставитися до таємниць, які Бог не пояснив?

Второзаконня 29:28: «Те, що скрите, [належить] Господу, нашому Богу, а відкрите – нам та нашим дітям навіки, щоб ми виконували всі слова цього Закону»; **Йова 38:4-11:** «⁴Де ти був, коли Я закладав основи землі? Скажи, якщо знаєш! ⁵Чи тобі відомо, хто визначив її розміри? Або хто протягнув над нею мірний шнур? ⁶На чому покладено її підвалини, або хто заклав її наріжний камінь, ⁷під веселі співи ранішніх зір, коли всі Божі сини радісно вигукували гімни радості?! ⁸Хто зачинив море брамами, коли [пінячись] воно виривалось, немовби виходило з лона; ⁹коли Я учинив для нього хмару як одяг, а густий туман зробив його пелюшками?! ¹⁰Це Я визначив йому Мою границю й поставив засуви та брами, ¹¹звелівши: Досі дійдеш, але не далі, – тут розбиватимуться твої гордовиті потужні хвили!»).

«Боже Слово, так само як і характер його Божественного Автора, містить таємниці, які ніколи не можуть бути цілком збагнені смертними людьми. Поява гріха у світі, втілення Христа, воскресіння мертвих, відродження та багато чого іншого, описаного в Біблії, є таємницями занадто глибокими, щоб людський розум міг їх зрозуміти й пояснити. Але в нас немає причин сумніватися в Божому Слові лише тільки тому, що ми не можемо зрозуміти таємниці Його провидіння». – *Дорога до Христа*. – С.106.

«Бог не примушує людей вірити. Їм пропонуються світло і темрява, істина і омана; вони ж повинні вирішити, що обрати. Розум людини має здатність відрізнити істину від омани. Бог бажає, щоб люди приймали рішення не під впливом миттєвих спонукань, а зважаючи на докази, старанно порівнюючи один текст Божого Слова з іншим. Якби юдеї перемогли свої упередження та порівняли записане пророцтво з фактами

з життя Ісуса, то побачили б, як чудово ці пророцтва виконалися в житті та служінні покірного Галілеянина.

Сьогодні багато людей так само обмануті, як і тодішні юдеї. Релігійні вчителі тлумачать Біблію, виходячи із власного розуміння та існуючих традицій; люди ж самостійно не досліджують Святе Письмо і не намагаються вяснити, що є істина. Вони, фактично, відмовилися від власної думки і довірили свої душі керівникам. Проповідь та вчення Божого Слова – це один із визначених Богом засобів для поширення світла. Однак ми повинні перевірити будь-яке людське вчення, порівнюючи його зі Святим Письмом». – *Бажання віків*. – С.458, 459.

б. Як у Святому Письмі показано, що є речі, які важко зрозуміти?

2 Петра 3:16: «Так, як і в усіх посланнях, де він про це говорить. В них є дещо важко зрозуміле, що ненавчені та нестійкі перекручують, як й інші Писання, – собі на власну погибель».

«Скептики, вказуючи на важкозрозумілі місця Святих Писань, використовують це як аргумент проти Біблії; але зовсім навпаки – такі місця містять сильне свідчення на користь Божественного натхнення цієї Книги. Якби Біблія повідомляла про Бога лише те, що ми не можемо зрозуміти, якби обмежений смертний розум міг осягнути до кінця Його велич і могутність, тоді вона не носила б на собі печатки Божественного авторства. Сама велич і таємничість представлених у ній тем повинні б затвердити віру в неї як Боже Слово». – *Дорога до Христа*. – С.107.

2. Поясніть, чому не всі частини Святого Письма можна цілком зрозуміти.

3. НЕБЕЗПЕКА НЕВІРУЮЧОГО СЕРЦЯ

Вт, 15 вер.

а. Яка особлива небезпека загрожує віруючим у ці останні дні?

До євреїв 3:12: «Бережіться, брати, щоби часом не було в когось з вас лукаве серце, повне невірства, щоб відступити від Живого Бога»; **2 до Тимофія 4:3, 4:** «³Бо настане час, коли не слухатимуть здорового вчення, а виберуть собі вчителів за своїми пожадливостями, щоб лестили слух, ⁴аби відвернути вуха від істини та схилитися до небилиць».

«Коли Бог посилає людям такі важливі застереження, до того ж через посередництво святих ангелів, що летять серед неба, Він вимагає, щоб усяка, наділена здатністю мислити душа, звернула увагу на цю вістку. Страшні суди чекають тих, хто вклоняється звірині й образі її (*Об'явлення 14:9-11*), отож ревно досліджуйте пророцтва, щоб довідатись, що таке знак звіра і як уникнути його прийняття. Але

більшість людей відвертається, щоб не слухати істини, і прислухається до людських небилиць. Апостол Павло, роздумуючи про останні дні, писав: *"Настане час, коли не слухатимуть здорового вчення..."* (2 до Тимофія 4:3). Цей час уже прийшов. Люди не бажають слухати біблійних істин, бо вони не узгоджуються з бажаннями гріховного серця, що полюбляє світ; сатана посилає їм таку оману, яка їм до впадоби». – *Велика боротьба*. – С.594, 595.

б. Що в пророцтві написано про два класи в останні дні?

Даниїла 12:10: «Чимало буде [людей] очищених, вибілених і випробуваних вогнем. Нечестиві ж залишатимуться в своєму беззаконні. Жоден нечестивий не матиме пізнання, а розумні зрозуміють»; *Об'явлення 22:11*: «Неправедний нехай надалі чинить неправедність, і нечестивий нехай ще опоганюється, а праведний нехай далі чинить праведність, і святий нехай ще освячується».

«Але Бог має на землі народ, котрий керується Біблією і тільки Біблією як мірилом усіх учень і основою всіх реформ. Ні думки вчених, ні висновки науки, ні символи віри чи постанови церковних соборів, такі ж численні та суперечливі, як і церкви, що стоять за ними, ні голос більшості, – ніщо не може і не повинно розглядатися як доказ чи заперечення якогось положення християнської віри. Перш ніж прийняти будь-яке вчення чи постанову ми повинні вимагати ясных доказів з Божого Слова: *"Так говорить Господь!"*». – *Велика боротьба*. – С.595.

«Нове світло завжди проливатиметься на Боже Слово, призначене тим, хто підтримує живий зв'язок із Сонцем Праведності. Нехай ніхто не думає, що вся Істина вже відкрита. Старанний шукач Істини, котрий з молитвою її досліджує, знайде прекрасні промені світла, які незабаром засяють від Божого Слова. Багато ще дорогоцінного каміння істини розкидано, їх треба зібрати, щоб вони стали власністю Останку Божого народу. Однак світло дається не просто для зміцнення церкви, але щоб просвітити тих, хто перебуває в темряві». – *Поради щодо роботи суботньої школи*. – С.34.

3. Чому багато хто не бажає приймати біблійну істину?

4. СПРАВЖНЯ ПРИЧИНА СУМНІВУ

Ср, 16 вер.

а. Як ми можемо зрозуміти, що справді важливо, а що ні?

2 до коринтян 13:5: «Випробуйте себе самих, чи перебуваєте ви у вірі, пізнавайте себе. Хіба ви не знаєте себе, що Ісус Христос у вас? Чи, може, ви недосвідчені?»; *До Тита 3:9-11*: «⁹А нерозумні дослідження, родоводи, суперечки і сварки про Закон оминай, бо

вони некорисні й марні. ¹⁰Людину-еретика після першого й другого напоумлення оминай, ¹¹знаючи, що повністю зіпсутий і грішить, засуджуючи самого себе».

«Хоч Бог дав достатньо підстав для віри, Він ніколи не усуне всіх причин для невір'я. Хто шукає гачків, щоб чіпляти на них свої сумніви, неминуче знайде їх. І ті, хто відмовляється прийняти Боже Слово і підкоритися йому доти, поки не будуть усунені всі перешкоди і сама можливість для сумніву, ніколи не прийдуть до світла». – *Велика боротьба*. – С.527.

б. Які благословення будуть даровані смиренним?

Якова 4:6, 10: «⁶Та більшу дає благодать, через те й говорить: Бог гордим противиться, а покірним дає благодать... ¹⁰Упокоріть себе перед Господом, і Він піднесе вас»; **1 Петра 5:6, 7:** «⁶Тож покоріться під міцну Божу руку, щоб Він вас підняв свого часу. ⁷Покладіть на Нього всі ваші турботи, бо Він дбає про вас».

Господь задовольнив всі мої потреби й угамував голод моєї душі. І тепер для мене Біблія – це Одкровення Ісуса Христа. Ви запитуете, чому я вірю в Ісуса? – Тому що Він – мій Божественний Спаситель. Чому я вірю Біблії? Я зрозумів, що вона є Божим голосом, котрий звернений до моєї душі. У самих собі ми можемо знайти підтвердження тому, що Біблія – істина, що Христос – Божий Син, що ми пішли не за хитрими вигадками». – *Дорога до Христа*. – С.112.

в. Як апостол Павло описує досвід віруючої людини зараз та в майбутньому?

1 до коринтян 13:12: «Тепер бачимо, як у дзеркалі, неясно; тоді ж – обличчям до обличчя. Тепер знаю частково, а тоді пізнаю так, як і сам був пізнаний».

«У цьому житті ми можемо лише частково зрозуміти чудовий План спасіння. Своїм обмеженим людським розумом ми намагаємося збагнути ганьбу і славу, життя і смерть, справедливість і милість, які зустрілися на хресті, але як би не напружували свої розумові сили, ми не зможемо до кінця зрозуміти значення того, що відбулося на Голгофі. Ми маємо лише слабке уявлення про довжину і ширину, глибину і висоту любові Спасителя. План спасіння не буде повністю збагнений навіть тоді, коли викуплені зустрінуться віч-на-віч з Ним і пізнають Його, як і вони

пізнані; але впродовж усієї вічності допитливому розумові постійно відкриватимуться нові істини». – *Велика боротьба*. – С.651.

«Вірою ми можемо зазирнути в майбутнє й досягнути Божу обіцянку того, що здібності нашого розуму й сила душі, перебуваючи у живому безпосередньому зв'язку з Джерелом світла, здобуватимуть усе нову силу. Ми можемо радіти тому, що все, що бентежить нас у Божому провидінні, тоді стане зрозумілим, усе важкозрозуміле тоді отримає своє пояснення. І там, де наш обмежений розум бачив тільки сум'яття і несправджені надії, ми побачимо досконалу гармонію. [1 до коринтян 13:12 цитується]». – *Дорога до Христа*. – С.112, 113.

4. Що завжди знаходять ті, хто справді хоче сумніватися?

5. БОЖИЙ НАМІР СТОСОВНО ЙОГО НАРОДУ

Чт, 17 вер.

а. Яким дивовижним чином Господь розкриває Своє Слово в цей час, у міру наближення кінця?

Об'явлення 10:2, 6, 7: «²Він мав у Своїй руці розгорнуту книжку. І поставив Свою праву ногу на море, а ліву – на землю... ⁶І поклявся Тим, Який живе віки віків, Який створив небо й те, що на ньому, і землю й те, що на ній, і море й те, що в ньому, – що часу вже більше не буде. ⁷Але в ті дні, коли залунає голос сьомого ангела, коли він має засурмити, – тоді завершиться Божа таємниця, яку Він сповістив Своїм рабам – пророкам».

«Запечатаною була не книга *Об'явлення*, а та частина пророцтва Даниїла щодо останніх днів... (див. Даниїла 12:4). Коли книгу було відкрито, було проголошено, що "часу вже більше не буде" (*Об'явлення 10:6*). Сьогодні книга Даниїла розпечатана, і одкровення, яке Христос дав Івану, повинно бути донесене до всіх жителів Землі. Примноження знання приготує народ до того, щоб вистояти в останні дні». – *Вибрані вісті*. – Кн.2. – С.105.

«Багато хто дотримується думки про те, що книга *Об'явлення* – це запечатана книга, і тому не приділяють часу для дослідження її таємниць. Вони кажуть, що повинні постійно споглядати велич спасіння і що таємниці, відкриті Іванові на острові Патмос, варті меншої уваги, ніж слава спасіння. Але Бог ставиться до цієї книги зовсім по-іншому...

Книга Об'явлення говорить світові про те, що було, що є і що буде, вона дана для нашого повчання – для тих, які живуть в останні дні. Її слід досліджувати з шанобливим благоговінням...

Господь Сам відкрив Своему рабові Іванові таємниці *книги Об'явлення*, і Він бажає, щоб вони були відкриті для загального вивчення. Деякі з подій, що описані в цій книзі, сьогодні вже в мину-

лону, а деякі мають неминущу цінність і відбуваються сьогодні. Ще одна група пророцтв описує події, які не здійсняться у всій повноті до кінця часу, коли відбудеться останній великий конфлікт між силами темряви і Князем Небес». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.7. – С.954.

6. Що повинні робити віруючі, досліджуючи Святе Письмо?

2 до Тимофія 2:15: «Постарайся представити себе гідним перед Богом, бездоганним працівником, який наставляє на принципи істини»;
Від Івана 7:17: «Якщо хто хоче чинити Його волю, той пізнає вчення, чи воно від Бога, чи Я говорю від Себе».

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 18 вер.

1. Яке ставлення ми повинні мати, щоб зрозуміти, що є істиною?
2. Поясніть, чому не всі частини Святого Письма можна цілком зрозуміти.
3. Чому багато хто не бажає приймати біблійну істину?
4. Що завжди знаходять ті, хто справді хоче сумніватися?
5. Чому для розуміння Істини потрібна готовність до послуху?

Радість у Господі

ПАМ'ЯТНИЙ ВІРШ: «Але радійте, що ви є учасниками Христового страждання, щоб і при з'явленні Його слави ви раділи та веселилися» (1 Петра 4:13).

Додаткові матеріали для вивчення:

Дорога до Христа. – Розділ 13. – С.115-126.

«Господь бажає бачити Своїх синів і дочок щасливими, спокійними та слухняними». – *Дорога до Христа. – С.124.*

1. НОСІЇ СВІТЛА

Нд, 20 вер.

а. Яка відповідальність, за словами Ісуса, покладена на Його учнів у цьому світі?

Від Матвія 5:13-16: «¹³Ви – сіль землі. Якщо сіль втратить силу, то як зробити її солонію? Нінащо вона вже не буде більше [придатна], хіба щоб викинути геть, аби топтали її люди. ¹⁴Ви – світло для світу. Не можна сховати міста, що стоїть на горі. ¹⁵І не запалюють світильника, аби поставити його під посудину, але ставлять на свічник, щоби світив усім, хто в домі. ¹⁶Тож нехай сяє ваше світло перед людьми, щоб вони побачили ваші добрі діла й прославили Отця вашого, Який на небесах».

«Християни призначені бути носіями світла на дорозі до Неба. Вони повинні освітлювати світ тим світлом, що одержують від Христа. Їхнє життя і характер повинні давати людям правильне уявлення про Христа і Його служіння». – *Дорога до Христа. – С.115.*

б. Ким повинні бути віруючі для всіх людей?

Від Івана 17:18, 23: «¹⁸Як Ти послав Мене у світ, так і Я послав їх у світ... ²³Я в них, а Ти – в Мені; хай будуть досконалі в єдності, аби світ пізнав, що Ти Мене послав і полюбив їх, як і Мене полюбив»; **2 до коринтян 5:20:** «Отже, ми – посліди від імені Христа, і тому наче Сам Бог просить через нас. Від Імені Христа благаємо: примиріться з Богом!».

«В особі кожного зі Своїх дітей Ісус надсилає листа цьому світові. Якщо ви – послідовник Христа, то у вашій особі Він надсилає листа

вашій родині й усім вашим сусідам. Ісус, Котрий живе у вас, бажає досягти думок і почуттів кожного з тих, хто ще не знайомий з Ним. Вони, можливо, не читають Біблію чи не чують голосу, що звертається до них з її сторінок. Вони не бачать любові Божої, виявленої в ділах Його рук. Але якщо ви – вірний представник Христа, то, можливо, через вас вони будуть приведені до деякого розуміння Його милосердя і відчують спонукання любити Його й служити Йому». – *Дорога до Христа.* – С.115.

в. Яким лише чином можна виконати цю місію?

2 до коринтян 3:2-5: «²Наш лист – це ви; він написаний у наших серцях, його знають і читають усі люди. ³Ви показуєте собою, що, [завдяки] нашому служінню, ви – лист Христа, написаний не чорнилом, а Духом Живого Бога, не на кам'яних скрижалях, а на тілесних скрижалях [ваших] сердець. ⁴Таку довіру до Бога ми маємо через Христа ⁵не тому, що ми спроможні самі собою над чимось роздумувати, наче самі від себе, але наша спроможність – від Бога».

1. Яким чином істина досягне всіх – навіть тих, хто не знайомий з Біблією?

2. БОЖА ДОБРОТА

Пн, 21 вер.

а. Що є найвищим доказом Божої любові до Своїх дітей?

Від Івана 3:16: «Бо так Бог полюбив світ, що дав [Свого] Єдинородного Сина, щоб кожен, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне»; *До римлян 5:6-10:* «⁶Бо Христос, коли ми ще були безсилі, у відповідний час помер за нечестивих. ⁷Навряд чи хто помре за праведника; хіба, може, хтось за добродійця наважиться померти. ⁸Але Бог виявляє Свою любов до нас тим, що Христос за нас помер, коли ми були ще грішниками. ⁹Тим більше тепер, оправдані Його кров'ю, ми завдяки Йому спасемося від гніву. ¹⁰Коли, ще будучи ворогами, ми примирилися з Богом смертю Його Сина, тим більше, примирившись, спасемося Його життям».

«Сумніваючись у Божій любові і не довіряючи Його обіцянкам, ми безчестимо Його і засмучуємо Святого Духа. Як почувала б себе мати, якби її діти постійно скаржилися на те, що вона не бажає їм добра, тоді як вона всіма силами піклується про їхні інтереси й живе для їхнього щастя? Якби вони сумнівалися в її любові, це ранило б її серце. Як почувала б себе будь-яка людина, якби її діти так ставилися до неї? Що може думати про нас наш Небесний Отець, коли ми не довіряємо Його любові – любові, що спонукала Його віддати на смерть Свого

Єдинородного Сина, щоб ми могли одержати вічне життя? Апостол пише: *"Той, Хто Свого Сина не пощадив, а видав Його за нас усіх, то хіба разом з Ним не подарує нам і всього?"* (До римлян 8:32). І все таки дуже багато хто, якщо не словом, то ділом говорить: "Господь не призначив це для мене. Можливо, Він любить інших, але не мене". – *Дорога до Христа*. – С.118, 119.

б. Що свідчить про те, що Бог бажає дарувати Своїм дітям усе?

До римлян 8:32: «Той, Хто Свого Сина не пощадив, а видав Його за нас усіх, то хіба разом з Ним не подарує нам і всього?».

«Ви, котрі відчуваєте себе найбільш негідними, не бійтеся доручити вашу справу Богові. Віддаючи Себе у Христі за гріх світу, Він узяв на Себе справу кожної душі. *"Той, Хто Свого Сина не пощадив, а видав Його за нас усіх, то хіба разом з Ним не подарує нам і всього?"* (До римлян 8:32). Чи не виконає Він благодатного слова, даного для нашого підбадьорення і зміцнення?

Христос нічого не бажає так сильно, як визволення Свого спадку з-під влади сатани». – *Наочні уроки Христа*. – С.174.

в. Як ця любов може відобразитися в нас?

1 Івана 4:9-12: «⁹Божа любов до нас виявилася в тому, що Бог послав Свого Єдинородного Сина у світ, щоб ми через Нього жили. ¹⁰Любов не в тому, що ми полюбили Бога, а в тому, що Він полюбив нас і послав Свого Сина як примирення за наші гріхи. ¹¹Улюблені, коли Бог нас так полюбив, то й ми повинні любити одне одного! ¹²Бога ніхто ніколи не бачив. Коли любимо одне одного, то в нас перебуває Бог, і Його любов у нас – досконала».

«Щоб мати успіх у служінні, християни повинні знати Христа, а для цього необхідно пізнати Його любов. Їхню придатність до служіння Небо визначає їхньою здатністю любити й працювати так, як любив і працював Христос.

"Любімо не словом та язиком, – пише апостол, – але ділом та правдою!" (1 Івана 3:18). Досконалість християнського характеру досягається тільки при постійному внутрішньому спонуванні допомагати іншим і благословляти їх. Саме атмосфера цієї любові, що оточує віруючого, робить його запахом життя на життя і викликає бажання Бога благословити його працю». – *Дії апостолів*. – С.551.

2. Як Господь виявляє Свою безмежну любов до людей?

а. Що характеризувало життя Христа у Його справі спасіння людей?

Ісаї 53:10, 7: «¹⁰На те була Господня воля, щоб завдали Йому ран і смерті. Якщо віддасть Своє життя, як викупну жертву, то Він побачить Своє потомство, – продовжаться Його дні, й Господні наміри щодо Нього будуть успішними... ⁷Над Ним знущались, принижуючи Його, але Він не відкривав Своїх уст. Його вели, як ягня, на заколення, – Він мовчав, як вівця, перед тими, котрі її стрижуть, – так і Він не відкривав Своїх уст».

«Життя Ісуса було безперервною самопожертвою. У цьому світі Він не мав власного дому, хіба що друзі по своїй доброті надавали Йому як мандрівникові місце для відпочинку. Заради нас Він жив серед людей так, як живуть найбідніші люди, і працював серед страждених і нужденних. Невизнаний, зустрінутий без гідних почесей Месії, Він жив серед людей, для яких Він так багато зробив». – *Служителі Євангелії*. – С.42, 43.

«[Божий Син] плакав не за Себе, хоч добре знав, куди вела Його дорога. Перед Ним простягалася Гетсиманія, де Він зазнає тяжких душевних мук. Ісус бачив Овечу браму, через яку протягом багатьох століть проводили жертвоних тварин і яка відчиниться перед Ним, коли Його вестимуть "як ягня, на заколення" (*Ісаї 53:7*). Поруч знаходилася Голгофа – місце розп'яття. І незабаром Христос мусить пройти цим шляхом, вкритим страшною темрявою, коли Він принесе Своє життя в жертву за гріх. Однак не роздуми над цими сценами пригнічували Його в цей час радощів. Не передчуття надлюдських страждань стискало Його любляче серце. Він плакав за тисячами приречених жителів Єрусалима – сліпих і глухих у своїй нерозкаяності, яких Він прийшов благословити і спасти». – *Велика боротьба*. – С.18.

б. Що давало Ісусові силу і мужність довести Свою роботу до кінця під час страждань та випробувань?

Ісаї 53:11: «Після Своїх страждань Він побачить [хороші плоди], і буде задоволений. Пізнавши Мого праведного Слугу, багато людей будуть виправдані, адже їхні гріхи Він понесе на Собі»; *До євреїв 12:2:* «Дивлячись на Проводиря і Вершителя віри, на Ісуса, Який, незважаючи на сором, замість належної Йому радості перетерпів хрест і сів праворуч Божого престолу».

«Результат боротьби Спасителя із силами темряви – це радість викуплених, яка вічно виявлятиме себе в прославленні Бога. Ціна кожної душі настільки велика, що Отець задоволений платою, внесеною за неї; і Сам Христос із задоволенням споглядатиме плоди Своєї великої Жертви». – *Велика боротьба*. – С.652.

«Часто говорять, що Ісус плакав, і невідомо, чи посміхався Він коли-небудь. Наш Спаситель, дійсно, був "Страждальцем, Котрий зазнав болю". Він відкривав Своє серце для всіх людських прикростей. Але хоча Його життя й було сповнене самозречення та обтяжене скорботами й турботами, Його дух не був пригніченим. Його обличчя не виражало скорботи чи невдоволення, але завжди свідчило про внутрішній мир. Серце Ісуса було джерелом життя, і куди б Він не приходив, завжди приносив із Собою спокій і мир, радість і щастя». – *Дорога до Христа*. – С.120.

3. Що було джерелом впевненості Ісуса перед стражданнями і смертю?

4. РАДІСТЬ СЕРЕД ВИПРОБУВАНЬ

Ср, 23 вер.

a. Коли віруючий стикається зі спокусою, що надається йому, щоб він міг перемогти у цій духовній боротьбі?

До ефесян 6:11-18: «¹¹Зодягніться у всю Божу зброю, щоб ви могли протистати підступності диявола. ¹²Адже наша боротьба не з тілом і кров'ю, але з початками, з владами, зі світовими правителями темряви цього [віку], з піднебесними духами злоти. ¹³Тому візьміть усю Божу зброю, щоб ви змогли дати опір у день зла і, все подолавши, вистояти. ¹⁴Отже, стійте, підпережіться істиною, зодягніться в броню праведності, ¹⁵взуйтеся в готовність благовістити мир. ¹⁶Понад усе візьміть щит віри, яким зможете погасити всі вогненні стріли лукавого; ¹⁷візьміть шолом спасіння і духовний меч, яким є Боже Слово. ¹⁸Постійно моліться духом усякою молитвою і проханням, дбайте про це з усякою витривалістю і благанням за всіх святих».

«Усі люди зустрічають випробування, сум, які важко перенести, спокуси, яким важко протистояти. Не несіть ваші скорботи смертним людям, але повідайте про них Богу в молитві. Візьміть за правило ніколи не висловлювати жодного слова сумніву чи зневіри. Ваші слова надії та схвалення можуть зробити багато чого, освітлюючи життя інших і підкріплюючи їхні сили». – *Дорога до Христа*. – С.119, 120.

б. Чому багато хто вагається між вірою і сумнівом, коли зазнають спокуси і випробувань? Що їм необхідно робити?

Від Матвія 14:28-31: «²⁸Петро, озвавшись до Нього, сказав: Господи, коли це Ти, накажи, щоб я пройшов до Тебе по воді! ²⁹Він же сказав: Іди! І, вийшовши з човна, Петро пішов по воді, щоб іти до Ісуса. ³⁰Та, побачивши сильний вітер, злякався, почав тонути і закричав, гукаючи: Господи, спаси мене! ³¹І зараз Ісус, простягнувши руку, схопив його та й каже йому: Маловірний, чому ти засумнівався?»; *Якова 1:2:* «Брати мої, майте велику радість, коли попадаєте в різні випробування».

«Є багато сміливих душ, котрі під тиском спокус майже готові здатися в боротьбі зі своїм "я" і з силами зла. Не позбавляйте впевненості

таких у їхній важкій боротьбі. Підтримайте їх підбадьорливими словами надії. І тоді світло Христа буде сяяти у вашому житті. *"Бо ніхто з нас не живе сам для себе"* (До римлян 14:7). Наш вплив, про який ми навіть не підозрюємо, може підбадьорити й зміцнити інших чи, навпаки, привести їх до зневіри і віддалити від Христа та істини.

Багато людей мають неправильне уявлення про характер і життя Христа. Вони думають, що Христос був позбавлений сердечної теплоти й життєрадісності, що Він був суворим, строгим і сумним. І тому часто християнське життя деяких людей буває пофарбоване похмурими тонами». – *Дорога до Христа*. – С.120.

в. Як дорога праведника може бути світлою навіть серед випробувань?

Притчі Соломона 4:18: «Дорога ж праведних, як проблеск світанку, який стає дедалі яснішим, – аж поки не настане [світлий] день»; *До филип'ян 4:4:* «Радійте завжди в Господі; і ще раз кажу: радійте!».

«Дорога може бути важкою, з крутими і небезпечними підйомами, і оточеною з обох боків проваллями; в нашій подорожі ми можемо зустрітися з труднощами; ми втомилися, хочемо відпочити, ослабли, а нас чекає труд, боротьба; ми зневірилися, але не повинні втрачати надії. Якщо Христос провадить нас, ми неодмінно досягнемо мети. Сам Христос пройшов до нас цим тернистим шляхом і вирівняв його.

Упродовж усього стрімкого шляху до вічного життя нас чекають джерела радості – задоволення спраги стомлених». – *Блаженства, промовлені на горі*. – С.140.

4. Про що ми повинні пам'ятати, коли стикаємося з випробуваннями?

5. НАША НАГОРОДА І РАДІСТЬ

Чт, 24 вер.

а. Яка обітниця Ісуса дає нам привід радіти й славити нашого Небесного Отця?

Ісаї 41:10: «Не бійся, бо Я з тобою! Не лякайся, бо Я – твій Бог! Я додам тобі сили і допоможу тобі! Я підтримаю тебе правицею правди Своєї!»; *Від Луки 12:32:* «Не бійся, мале стадо, бо уподобав ваш Отець дати вам Царство»; *1 Петра 4:13:* «Але радійте, що ви є учасниками Христового страждання, щоб і при з'явленні Його слави ви раділи та веселилися».

«Божа воля не на те, щоб Його діти були обтяжені турботами. Однак наш Господь не обманює нас. Він не говорить нам: "Не бійся. На твоєму шляху небезпеки немає". Тому що Він знає, що є і небезпеки, і

випробування. Він прямо говорить нам про це. Бог не бере Свій народ зі світу гріха й зла, але вказує нам на безпечний Притулок». – *Дорога до Христа*. – С.122, 123.

б. Назвіть інші обітниці миру та радості, які дав Ісус.

Від Івана 14:1-3, 27: «¹Хай не тривожиться ваше серце: вірте в Бога і в Мене вірте. ²В домі Мого Отця багато осель. А якби не так, то Я сказав би вам, оскільки йду приготувати вам місце. ³І коли піду та приготую вам місце, то Я знову прийду і візьму вас до Себе, щоби де Я, там і ви були... ²⁷Мир залишаю вам, Мій мир Я даю вам. Не так, як світ дає, Я даю вам. Хай не тривожиться ваше серце і не лякається»; **Від Івана 15:11:** «Це Я сказав вам, щоб Моя радість перебувала у вас і щоб ваша радість була повною»; **Від Івана 16:20:** «Істинно, істинно кажу вам, що ви будете плакати й ридати, а світ буде радіти; ви будете сумувати, але ваш смуток на радість зміниться».

«Ми не можемо не думати про труднощі, що очікують нас у прийдешній боротьбі. Але, оглядаючись у минуле і дивлячись на майбутнє, ми можемо сказати: "Аж до цього місця допоміг нам Господь" "Твоя сила тривала, як твої дні" (Второзаконня 33:25). Господь не дасть нам випробування понад наших сил. Тому працюймо кожний на своєму місці, вірячи, що, яким би не було випробування, нам буде дана сила, достатня, щоб його перенести.

Незабаром відчиняться Небесні брами для Божих дітей, і з вуст Царя, як найпрекраснішу музику слави, вони почують слова благословення: "Прийдіть, благословенні Мого Отця, успадкуйте Царство, приготуйте вам від створення світу!" (Від Матвія 25:34)...

Дивлячись на славну спадщину, що може належати людині, – "що дасть людина взамін за свою душу?" (Від Матвія 16:26)... Душа, викуплена й очищена від гріха, що присвятила усі свої благородні сили служінню Богу, безцінна в очах Неба. І все Небо в присутності Бога і святих ангелів радіє про кожну викуплену душу радістю, що виражається у святих піснях найбільшого тріумфу». – *Дорога до Христа*. – С.125, 126.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

Пт, 25 вер.

1. Яким чином істина досягне всіх – навіть тих, хто не знайомий з Біблією?
2. Як Господь виявляє Свою безмежну любов до людей?
3. Що було джерелом впевненості Ісуса перед стражданнями і смертю?
4. Про що ми повинні пам'ятати, коли стикаємося з випробуваннями?
5. Про що слід завжди пам'ятати віруючій людині у своєму повсякденному житті?

Пожертвування першої суботи

Субота, 5 липня

Реконструкція Дому молитви в Ченнаї, Індія

Об'єднаймося, щоб підтримати завершення будівництва цього Дому молитви у місті з 12 мільйонами жителів! (Див. с.6.)

Субота, 1 серпня

Відділ освіти Генеральної Конференції

Ми покликані навчати, навчати, навчати – і щоб зробити це ефективно, нам потрібні кошти. (Див. с.35.)

Субота, 5 вересня

Біблійна місіонерська школа на Філіппінах

Підтримаймо цю школу, щоб вона могла стати тим, чим вона повинна стати за Божим задумом. (Див. с.71.)